

แบบฟอร์มข้อเสนอโครงการวิจัย ฉบับสมบูรณ์ (Full Proposal)

งบประมาณเพื่อสนับสนุนงานมูลฐาน (Fundamental Fund; FF)

ชื่อหน่วยงาน คณะพัฒนาการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. โครงการวิจัยนี้อยู่ภายใต้แผนงาน การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ที่ก่อให้เกิดผลลัพธ์และผลกระทบในเชิงประจักษ์เพื่อ “มุ่งสู่ความเป็นเลิศงานวิจัย ด้านเกษตรและอาหารและสิ่งแวดล้อม” (dropdown ให้คลิกชื่อแผนงานตามผู้ประสานสร้างไว้)

2. ชื่อโครงการวิจัย

(ภาษาไทย) การพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศบนพื้นที่สูงด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

(ภาษาอังกฤษ) Advancement of Agro-Ecotourism in the Highlands through Digital Technology

3. ชื่อโครงการวิจัยย่อยภายใต้โครงการวิจัย (หากมี)

ลำดับ	ชื่อโครงการย่อย	งบประมาณ (บาท)	หัวหน้าโครงการย่อย
1	การพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศผ่านการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับการเกษตรบนพื้นที่สูง The Development of Agricultural Ecotourism by linkage Tourism with Highland Agricultural System	600,000	รศ.ดร.ศิริพร กิริติการกุล
2	การออกแบบระบบฐานข้อมูลดิจิทัลเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล Design of a Digital Database System for the Development of Agro-Ecotourism Using Digital Technology	600,000	รศ.ดร.อักรพงศ์ อ้นทอง
3	การพัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศบนพื้นที่สูงด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล The Development of Ecotourism Management System on the Highland by Digital Technology	600,000	อ.ดร.กิริติ ตระการศิริวานิช

4. ลักษณะโครงการวิจัย

- โครงการใหม่ ที่เริ่มดำเนินการในปีที่เสนอขอ ดำเนินงาน1.....ปี
 งบประมาณรวมทั้งโครงการ 1,800,000 บาท
 ปีงบประมาณ 2569 งบประมาณ 1,800,000 บาท
 ปีงบประมาณ งบประมาณบาท
 ปีงบประมาณ งบประมาณบาท
- โครงการต่อเนื่อง จากปีงบประมาณที่ผ่านมา ดำเนินงานปี
 งบประมาณรวมทั้งโครงการบาท
 ใส่รหัสข้อเสนอโครงการต่อเนื่อง.....(ระบบดึงข้อมูลมาให้ :นักวิจัยสามารถปรับแก้ข้อมูลได้)
 เริ่มรับงบประมาณปี..... (กรอกปีงบประมาณที่เริ่มดำเนินงาน)
 ปีงบประมาณ งบประมาณบาท
 ปีงบประมาณ งบประมาณบาท
 ปีงบประมาณ งบประมาณบาท
- โครงการต่อเนื่องที่มีข้อผูกพันสัญญา* ดำเนินงานปี
 งบประมาณรวมทั้งโครงการบาท
 ใส่รหัสข้อเสนอโครงการต่อเนื่อง.....(ระบบดึงข้อมูลมาให้ :นักวิจัยสามารถปรับแก้ข้อมูลได้)
 เริ่มรับงบประมาณปี..... (กรอกปีงบประมาณที่เริ่มดำเนินงาน)
 ปีงบประมาณ งบประมาณบาท
 ปีงบประมาณ งบประมาณบาท

หมายเหตุ : *โครงการต่อเนื่องที่มีข้อผูกพันสัญญา หมายถึง ข้อผูกพันสัญญาที่ดำเนินการตามมติ ครม. หรือดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานต่างประเทศ

ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา (กรณีที่เป็นโครงการต่อเนื่อง)

ปีงบประมาณ	ผลการดำเนินงานเทียบกับแผนที่ตั้งไว้ (%)	งบประมาณที่ได้รับจัดสรร (บาท)	งบประมาณที่ใช้จริง (บาท)	สัดส่วนงบประมาณที่ใช้จริง (%)

สรุปผลการดำเนินงานที่ผ่านมา โดยอธิบายกิจกรรมที่ได้ดำเนินการแล้ว และผลผลิตที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

.....

5. โครงการยื่นเสนอขอรับทุนจากหน่วยงานอื่นหรือไม่

ไม่ยื่นเสนอ ยื่นเสนอ ระบุหน่วยงาน.....

6. คำสำคัญ (Keywords) (กำหนดไม่เกิน 5 คำ)

(ภาษาไทย) การท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ /โซ่อุปทานการผลิตกาแฟ /ฐานข้อมูล

(ภาษาอังกฤษ) Agricultural Ecotourism, Coffee Supply Chain, Database

7. สาขาการวิจัย (เลือกจากฐานข้อมูลในระบบ)

สาขาการวิจัยหลัก OECD สังคมศาสตร์

สาขาการวิจัยย่อย OECD ภูมิศาสตร์ทางสังคมและ เศรษฐกิจ

8. ISCED (International Standard Classification Of Education)

ISCED Broad field 06 Information and Communication Technologies (ICTs)

ISCED Narrow field 061 Information and Communication Technologies (ICTs)

ISCED Detailed field 0612 Database and network design and administration

9. รายละเอียดของคณะผู้วิจัย (ใช้ฐานข้อมูลจากระบบสารสนเทศกลางเพื่อบริหารงานวิจัยของประเทศ)

ประกอบด้วย

1) คณะผู้วิจัยของโครงการย่อยที่ 1 การพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศผ่านการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับการเกษตรบนพื้นที่สูง

ชื่อ-สกุล	หน่วยงาน	ตำแหน่งในโครงการ	สัดส่วนการดำเนินโครงการวิจัย
1.รศ.ดร.ศิริพร กิตติการกุล	วิทยาลัยนานาชาติ	หัวหน้าโครงการ	40 %
2.รศ.ดร.อักรพงศ์ อันทอง	คณะพัฒนาการท่องเที่ยว	นักวิจัยร่วม	30 %
3.อ.ดร.กীরติ ตระการศิริวานิช	คณะพัฒนาการท่องเที่ยว	นักวิจัยร่วม	30 %

2) คณะผู้วิจัยของโครงการย่อยที่ 2 การออกแบบระบบฐานข้อมูลดิจิทัลเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

ชื่อ-สกุล	หน่วยงาน	ตำแหน่งในโครงการ	สัดส่วนการดำเนินโครงการวิจัย
รศ.ดร.อักรพงศ์ อันทอง	คณะพัฒนาการท่องเที่ยว	หัวหน้าโครงการ	50%
ผศ.ดร.ศุทธิกานต์ คงคล้าย	มหาวิทยาลัยแม่โจ้ - ชุมพร	ผู้ร่วมวิจัย	40%
นางดวงใจ ไพพงษ์	คณะพัฒนาการท่องเที่ยว	ผู้ร่วมวิจัย	10%

3) คณะผู้วิจัยของโครงการย่อยที่ 3 การพัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศบนพื้นที่สูงด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

ชื่อ-สกุล	หน่วยงาน	ตำแหน่งในโครงการ	สัดส่วนการดำเนินโครงการวิจัย
อ.ดร. กীরติ ตระการศิริวานิช	คณะพัฒนาการท่องเที่ยว	หัวหน้าโครงการ	40%
รศ.ดร.ศิริพร กิตติการกุล	วิทยาลัยนานาชาติ	ผู้ร่วมวิจัย	30%
ผศ.ดร.ธิดารัตน์ ชลประเสริฐสุข	คณะบริหารธุรกิจ	ผู้ร่วมวิจัย	30%

ส่วนที่ 2 ข้อมูลโครงการวิจัย

โครงการย่อยที่ 1 การพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศผ่านการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับการเกษตรบนพื้นที่สูง

1. บทสรุปข้อเสนอโครงการ (ไม่เกิน 3000 คำ)

พื้นที่สูงของประเทศประชากรประสบปัญหาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม แม้หน่วยงานเพื่อการพัฒนา มีนโยบายส่งเสริมปลูกพืชมูลค่าสูงเพื่อทดแทนพืชเชิงเดี่ยว แต่ยังไม่เพียงพอต่อการยังชีพครัวเรือน การบูรณาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศเป็นแนวทางหนึ่งที่ถูกนำมาแก้ไขปัญหา กาแฟเป็นพืชเศรษฐกิจที่นอกจากเป็นพืชที่ปลูกร่วมกับป่าแล้วยังมีศักยภาพในการสร้างมูลค่า ตลาดมีความต้องการกว่า 6 หมื่นตัน/ปี มูลค่ากว่า 8 หมื่นล้านบาท/ปี ตลาดมีอัตราการเติบโตต่อปีสูงจากความต้องการบริโภคและการสร้างการรับรู้ในตลาดกาแฟพิเศษของผู้ประกอบการคนรุ่นใหม่ที่เป็นชาติพันธุ์ซึ่งนำความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสายพันธุ์กาแฟ เรื่องราวที่มาของกาแฟ/ชุมชน สร้างตลาดเฉพาะ (Niche market) ซึ่งจังหวัดน่านมีพื้นที่ปลูกกาแฟสูงสุดของประเทศมีธุรกิจชุมชนกาแฟครบวงจรที่สามารถยกระดับสร้างห่วงโซ่คุณค่าด้วยการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวตามแนวคิดการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ ซึ่งน่านเป็นเมืองรองที่จำนวนผู้มาเยือนและมูลค่าเศรษฐกิจท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ผู้มาเยือนส่วนใหญ่เป็นคนไทยที่ชื่นชอบกิจกรรมสันทนาการจากความสวยงามของธรรมชาติและการผลิตเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การเชื่อมโยงกิจกรรมดังกล่าวจะเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมทั้ง 2 ได้ การวิจัยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ 1) เพื่อพัฒนารัฐกิจชุมชนด้วยการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่สูง 2) เพื่อศึกษากิจกรรมการเชื่อมโยงการพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศกับภาคเศรษฐกิจการท่องเที่ยว 3) เพื่อศึกษาแนวทางการออกแบบฐานข้อมูลคุณภาพและมาตรฐานกาแฟ สำหรับขอบเขตทำการวิจัยในบ้านสันเจริญ อำเภอน้ำหนาว จังหวัดน่านเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวในอำเภอน้ำหนาว และปัว จังหวัดน่าน ส่วนขอบเขตด้านเนื้อหา นำกิจกรรมตลอดโซ่อุปทานกาแฟบ้านสันเจริญเชื่อมโยงกับกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดน่าน กรอบแนวคิดการวิจัยนำแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาทำการออกแบบกิจกรรมการพัฒนาธุรกิจชุมชนกาแฟคุณค่าทุนทางวัฒนธรรมของชุมชนเชื่อมโยงกับกิจกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบสหวิทยาการบูรณาการร่วมกับภาคีเครือข่ายในพื้นที่ ทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เมื่อสิ้นสุดโครงการจะส่งมอบผลผลิต 4 ผลผลิตได้แก่ ต้นแบบธุรกิจชุมชน ฐานข้อมูลธุรกิจชุมชนกาแฟ กิจกรรมและเส้นทางการท่องเที่ยว

เกษตรเชิงนิเวศ และข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ผลลัพธ์ ได้แก่ การเพิ่มประสิทธิภาพกิจกรรมตลอดโซ่อุปทานกาแฟ ด้วยคุณภาพและมาตรฐานการผลิต สร้างห่วงโซ่คุณค่าด้วยการเชื่อมโยงกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและสมดุลในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาพื้นที่สูงอย่างยั่งยืน

2. หลักการและเหตุผล/ปัญหา/โจทย์การวิจัย

พื้นที่สูงของประเทศไทยครอบคลุมพื้นที่ 25 จังหวัดในภาคเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือ ประชากรส่วนใหญ่เป็นชนเผ่ากว่า 1.5 ล้านคน การผลิตเกษตรมีข้อจำกัดในทรัพยากรธรรมชาติ เนื่องจากอยู่ในเขตป่าต้นน้ำและพื้นที่มีขนาดเล็กและความลาดชัน การจัดการน้ำมีต้นทุนสูง (สำนักงานสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) กว่า 3 ทศวรรษที่ผ่านมามูลค่าผลิตภาพสินค้าเกษตรส่วนใหญ่มาจากการผลิตพืชเชิงเดี่ยว (เช่น ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์) ด้วยการรุกพื้นที่ป่า นอกจากนี้จากจัดการหลังการเก็บเกี่ยวด้วยการเผาส่งผลกระทบต่อวิถีหมอกควัน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับผลกระทบที่รุนแรง ส่วนใหญ่การเพิ่มขึ้นของรายได้เพิ่มครัวเรือนเกษตรไม่ได้เกิดการการใช้เทคโนโลยีเพิ่มประสิทธิภาพ แต่เกิดจากการเพิ่มพื้นที่ปลูกและใช้สารเคมีเพิ่ม ซึ่งรายได้เพิ่มก็ยังไม่เพียงพอต่อรายจ่ายครัวเรือน ส่งผลต่อหนี้สินครัวเรือน ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมให้ทวีความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้มิติทางสังคมประชากรกลุ่มชาติพันธุ์ยังได้รับการให้คุณค่าในวงจำกัด ซึ่งความเหลื่อมล้ำในมิติเหล่านี้ล้วนเป็นอุปสรรคที่ลดทอนคุณภาพชีวิตคนบนพื้นที่สูง ภาครัฐมีมาตรการส่งเสริมให้ปรับเปลี่ยนจากระบบเกษตรเชิงพาณิชย์มาเป็นพืชเศรษฐกิจมูลค่าสูง และรวมกลุ่มเกษตรกรจัดการตลาดด้วยธุรกิจชุมชน มูลค่าเพิ่มในโซ่อุปทานสร้างรายได้ที่เพียงพอสร้างงาน เศรษฐกิจหมุนเวียนแก่ชุมชน ซึ่งยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านพื้นที่สูงในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 ได้ชี้แนะและขับเคลื่อนการพัฒนาศักยภาพของชุมชนบนพื้นที่สูงให้มีความเป็นอยู่ที่ดีตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สามารถพัฒนาเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม รวมทั้งอนุรักษ์ฟื้นฟูการใช้ประโยชน์ทุนทรัพยากรธรรมชาติและทุนของชุมชนได้อย่างยั่งยืน (กระทรวงพาณิชย์,2566) แม้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมพื้นที่สูงหน่วยงานเพื่อการพัฒนาได้บูรณาการการทำงานพร้อมทั้งมุ่งงบประมาณจำนวนมากเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว แต่สภาพปัญหายังดำรงอยู่ จากความเข้มแข็งและขยายตัวของบริการการท่องเที่ยวที่สร้างมูลค่าเศรษฐกิจได้กว่าร้อยละ 18 ของ GDP ประเทศ (ธนาคารแห่งประเทศไทย,2566) จึงเป็นช่องทางหนึ่งในการบูรณาการกับภาคเกษตรด้วยกิจกรรมท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ

จังหวัดน่านเป็นหนึ่งในพื้นที่เผชิญกับสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น การเสื่อมโทรมของทรัพยากรจากการรุกพื้นที่ป่ากว่า 1 ล้านไร่เพื่อการปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลังและยางพารา แต่แนวโน้มผลตอบแทนการลงทุนลดลงและไม่เพียงพอต่อการบริโภคครัวเรือน การส่งเสริมการปลูกกาแฟซึ่งสามารถปลูกร่วมกับป่า ตลาดมีความต้องการสูงแก่ที่มีศักยภาพสร้างมูลค่าเพิ่ม ในปัจจุบันน่านมีพื้นที่ปลูกกว่า 12,000 ไร่ พื้นที่ปลูกกาแฟเพิ่ม 1000 ไร่/ปี มูลค่าผลผลิตกว่า 480 ล้านบาท/ปี (รักบ้านเกิด,2566) เกษตรกรมีการรวมกลุ่มบริหารจัดการธุรกิจให้ครบวงจร ทำการตลาดและสร้างการรับรู้ในตลาดเฉพาะที่มีศักยภาพยกระดับโซ่อุปทานกาแฟให้เกิดห่วงโซ่คุณค่าโดยการเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจการท่องเที่ยวได้ ซึ่งน่านมีการขยายตัวเศรษฐกิจการท่องเที่ยวต่อเนื่อง โดยปี 2566 มีผู้มาเยือน 1.57 ล้านคน (เป็นคนไทย 1.55 ล้านคน) มูลค่า 4.41 พันล้านบาท (รายได้จากคนไทย 4.32 พันล้านบาท) (กระทรวงท่องเที่ยวและการกีฬา,2567) สถานที่ท่องเที่ยวของน่านส่วนใหญ่เน้นความสวยงามเงียบสงบของธรรมชาติ ซึ่งโซนท่องเที่ยวธรรมชาติของจังหวัดน่านอยู่ทางตอนเหนือซึ่งเป็นแหล่งผลิตกาแฟ นักท่องเที่ยวและผู้บริโภคผู้ชื่นชอบกาแฟได้เลือกสัมผัสความเพลิดเพลิน คุณค่าทุน

ธรรมชาติ ทุณวัฒนธรรมผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ตั้งแต่ในการผลิต วิธีการแปรรูป และการต้มดำกาแฟที่ผลิตจากหลากหลายสายพันธุ์ กระบวนการแปรรูป การคั่วและการชงกาแฟ วิถีชีวิต ศิลปะวัฒนธรรมของชนเผ่าเพื่ออรรถรสกาแฟพิเศษบนเส้นทางท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่าประทับใจซึ่งเป็นเป้าหมายการเดินทางของนักท่องเที่ยวจำนวนมาก

(แสดงถึงบริบทของพื้นที่และระบุที่ไปที่มาของปัญหาและความต้องการของพื้นที่ (Situation Review) และอธิบายความจำเป็นและความสำคัญที่โครงการวิจัยจะเข้าไปแก้ไขปัญหาคือ/พัฒนาศักยภาพที่สำคัญ และระบุค่าประมาณวิจัยของโครงการวิจัย) (ไม่เกิน 3000 คำ)

3. วัตถุประสงค์

- 3.1 เพื่อพัฒนารูปร่างชุมชนกาแฟด้วยการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่สูงในจังหวัดน่าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและทรัพยากรธรรมชาติ
- 3.2 เพื่อศึกษากิจกรรมการเชื่อมโยงการพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศกับภาคเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดน่าน
- 3.3 เพื่อศึกษาแนวทางการออกแบบฐานข้อมูลคุณภาพและมาตรฐานกาแฟ เพื่อการใช้ประโยชน์ในการยกระดับโซ่อุปทานกาแฟน่านและเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยว

4. นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

การท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวที่เน้นการเรียนรู้วิถีเกษตรกรรมของชนเผ่าผู้ทำการผลิตกาแฟร่วมกับป่า โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนกับนักท่องเที่ยว/ผู้มาเยือน ก่อให้เกิดรายได้ต่อชุมชนและตัวเกษตรกร นักท่องเที่ยวได้รับความเพลิดเพลินในกิจกรรมเกษตร (ได้แก่ กิจกรรมตลอดโซ่อุปทานการผลิตกาแฟ) กิจกรรมจากคุณค่าวิถีชีวิตของชนเผ่า ด้วยการท่องเที่ยวอย่างมีจิตสำนึกรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โซ่อุปทานการผลิตกาแฟ หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการที่เชื่อมโยงกิจกรรม ตั้งแต่ การผลิตกาแฟของเกษตรกรผู้ผลิตกาแฟ การแปรรูปกาแฟ (Green bean) ของผู้ประกอบการชุมชน ไปจนถึงการคั่วและบริการร้านกาแฟที่ตอบสนองความต้องการ/ความพึงพอใจของผู้บริโภค/นักท่องเที่ยว

ฐานข้อมูล หมายถึง ฐานข้อมูลประกอบด้วยการจัดการข้อมูลของเกษตรกรและผู้ประกอบการแปรรูปกาแฟ (Green bean) ในรูปแบบดิจิทัล แบ่งวิธีการเก็บข้อมูลเป็นข้อมูลทั่วไป (ในระดับแปลงปลูก) ข้อมูลกายภาพของโรงงานแปรรูปกาแฟ ด้วยหลักเกณฑ์และมาตรฐานคุณภาพของ มกอช.กาแฟ สำหรับกาแฟอาราบิก้าและโรบัสต้า

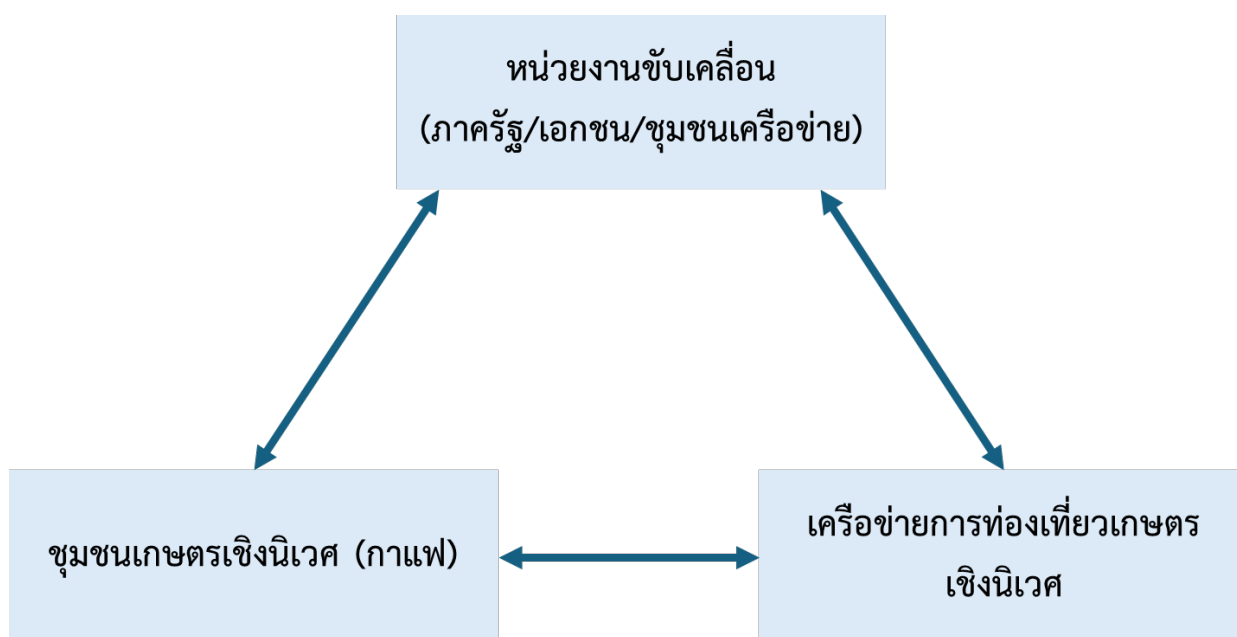
5. ขอบเขตและข้อจำกัดในการวิจัย

5.1 **ขอบเขตด้านพื้นที่** การวิจัยครั้งนี้จะทำการวิจัยกิจกรรมเกษตรเชิงนิเวศในบ้านสันเจริญ อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่านเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวในอำเภอท่าวังผา และปัว จังหวัดน่าน

5.2 **ขอบเขตด้านเนื้อหา** นำกิจกรรมตลอดโซ่อุปทานกาแฟบ้านสันเจริญซึ่งมีพื้นที่ผลิตกาแฟกว่า 5,600 ไร่เชื่อมโยงกับกิจกรรมการท่องเที่ยวด้วยคุณค่าวิถีชีวิตของชนเผ่าของจังหวัดน่าน

6. กรอบการวิจัย/พัฒนา

จากภาพที่ 1 โครงการนี้มีเป้าหมายพัฒนาธุรกิจชุมชนเพื่อสังคมกาแฟที่ศักยภาพในการผลิตร่วมกับป่า เป็นธุรกิจเกษตรเชิงนิเวศที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่สูงทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและทรัพยากรธรรมชาติ ชุมชนมีการบริหารจัดการตลอดห่วงโซ่อุปทานกาแฟมีลักษณะการบริหารจัดการในรูปแบบกิจการเพื่อสังคม (social enterprise) เกิดการอนุรักษ์และใช้ทรัพยากร ดิน น้ำและป่าที่เป็นรูปธรรม สามารถนำคุณค่าทุนทางวัฒนธรรมของชุมชนที่เป็นชนเผ่าพื้นที่สูง เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค/นักท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ให้คุณค่าแก่ทุนธรรมชาติและทุนวัฒนธรรมของชุมชนพื้นที่สูง ลดความเหลื่อมล้ำของมิติเศรษฐกิจ และสังคมพื้นที่สูง เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนจังหวัดน่าน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยในการเชื่อมโยง

ดังนั้นโครงการฯ จึงมุ่งพัฒนากิจกรรมของธุรกิจชุมชนด้วยการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานกาแฟ เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ สร้างกลไกด้วยแนวคิดการอนุรักษ์ให้ความรู้ในคุณค่าของภูมิปัญญา วิถีชีวิตวัฒนธรรมชนเผ่า ดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยว เพื่อเสริมสร้างรายได้แก่เกษตรกร และชุมชน ซึ่งกลุ่มผู้มาเยือนเป้าหมายที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสร้างสรรค์การท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อ

7. แนวคิด ทฤษฎี และสมมติฐานงานวิจัย (ไม่เกิน 3000 คำ)

7.1) การทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย วิสาหกิจเพื่อสังคม การบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานและห่วงโซ่คุณค่า เกษตรเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และเศรษฐกิจดิจิทัล ดังนี้

1) วิสาหกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise: SE) เป็นองค์กรที่ต้องการเชื่อมโยงกิจกรรมทางเศรษฐกิจเข้ากับจุดประสงค์ทางสังคม เป็นองค์กรที่ทำธุรกิจที่ผู้ประกอบการทั่วไปไม่ทำ เพราะผลกำไรไม่คุ้มกับต้นทุนหรือธุรกิจที่

องค์กรเพื่อสังคมทั่วไปทำได้มีประสิทธิภาพ (Wronka, 2013) โดยเว็บไซต์ socialenterprise.org.uk ได้ระบุลักษณะที่สำคัญของวิสาหกิจเพื่อสังคมในประเทศอังกฤษไว้ 6 ประการ ได้แก่ 1) มีจุดประสงค์เพื่อสังคมเป็นเป้าหมายหลักขององค์กรที่ชัดเจน 2) รายได้หลักมาจากการขายสินค้าและบริการ 3) ผลกำไรส่วนใหญ่ต้องนำไปลงทุนตามวัตถุประสงค์มิใช่เข้าไปปันผลให้ผู้ถือหุ้นหรือเจ้าของ 4) มีความเป็นอิสระ 5) ให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการบริหารงานเพื่อประโยชน์ของสังคม 6) เป็นองค์กรอิสระที่มีความน่าเชื่อถือ (Accountable) 6) วิสาหกิจเพื่อสังคมนั้นอาจมีแนวคิดคล้ายกับคำว่า “บรรษัทภิบาล” กิจกรรมเพื่อสังคมหรือ CSR (Corporate Social Responsibility) และคำว่า “ธุรกิจเพื่อสังคม” หรือ Social Business คือมีจุดประสงค์ในการแก้ไขปัญหาสังคม อย่างไรก็ตามแนวคิดทั้ง 3 นี้ก็ความแตกต่างกันอยู่ ทั้งในด้านกลไกการขับเคลื่อน หลักการ และกลยุทธ์ที่นำมาใช้ CSR ในความหมายที่คนทั่วไปยอมรับคือ การทำสิ่งดี ๆ เพื่อคนงาน สังคมท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อม โดยแบ่งทรัพยากรส่วนเล็ก ๆ ให้แก่สังคม แต่ต้องไม่ขัดกับวัตถุประสงค์หลักขององค์กร คือการมุ่งแสวงหากำไรสูงสุด เพื่อนำมาปันผลให้ผู้ถือหุ้นหรือเจ้าของบริษัท ดังนั้น CSR จึงเป็นความรับผิดชอบต่อสังคมหลังจากธุรกิจมั่นคงในระดับหนึ่งแล้ว ในขณะที่ธุรกิจเพื่อสังคมและวิสาหกิจเพื่อสังคมนั้นจะมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาสังคมเป็นจุดประสงค์หลักของการก่อตั้งองค์กร ดังนั้น บริษัทที่ทำ CSR จึงมีจุดประสงค์หลักของบริษัทแตกต่างจากวิสาหกิจชุมชนเพื่อสังคม (Ezgi & Ceyda, 2013; Thai CSR Network, ม.ป.ป.) นอกจากนี้ธุรกิจเพื่อสังคมและวิสาหกิจเพื่อสังคมก็มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ธุรกิจเพื่อสังคม ต้องทำธุรกิจและแสวงหากำไรเพื่อที่จะให้องค์กรสามารถดำรงอยู่ได้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะด้านการเงิน องค์กรจึงได้มีความเป็นอิสระและมั่นคงในการมุ่งเน้นแก้ไขปัญหาสังคม ดังนั้นธุรกิจเพื่อสังคมจึงแตกต่างจากมูลนิธิที่รายได้หลักมาจากการรับบริจาคส่วนกำไรที่ได้มานั้นต้องคงอยู่ในบริษัทเพื่อนำไปพัฒนาองค์กรหรือช่วยเหลือสังคม ไม่ได้คืนให้ผู้ถือหุ้นหรือเจ้าของบริษัท โดยการแก้ไขปัญหาของสังคมอาจทำโดยการจำหน่ายสินค้าที่มีคุณภาพในราคาที่ถูก หรือให้โอกาสคนยากจนหรือคนด้อยโอกาสได้เข้ามามีส่วนร่วม และได้รับผลกำไรด้วย (Muhammad, 2007) ในขณะที่คำว่า วิสาหกิจเพื่อสังคม จะมีความหมายที่กว้างกว่าธุรกิจเพื่อสังคมเพราะจะรวมถึงการประกอบการที่ไม่ใช่การค้า จึงมีรูปแบบองค์กรที่แสวงหากำไรหรือไม่แสวงหากำไรก็ได้ และหากมีกำไรจะนำกำไรนั้นไปขยายหรือลงทุนในกิจการเพื่อสังคมต่อ หรือจะแบ่งปันคืนให้เจ้าของก็ได้ (Clearly So, n.d.) ดังนั้นรูปแบบของวิสาหกิจเพื่อสังคมอาจเป็นรูปแบบที่ธุรกิจทั่วไปนิยมมากกว่ารูปแบบที่เป็นธุรกิจเพื่อสังคม เพราะมีความยืดหยุ่นในแง่ของการปันผลกำไร โดยเหตุผลหลักที่ทำให้ผู้เกี่ยวข้องมีความมุ่งมั่นที่จะสร้างและดำเนินกิจการในองค์กรลักษณะนี้ ได้แก่ ประโยชน์แก่สังคมโดยรวมที่องค์กรได้สร้างขึ้น (Collective Benefits) (Laville & Nyssens, 2001)

2) การจัดการโซ่อุปทานและห่วงโซ่คุณค่า

ห่วงโซ่อุปทาน (Supply chain) เป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงการดำเนินงานกิจกรรมต่างๆ ตั้งแต่ต้นน้ำของผู้ผลิตสินค้าและบริการที่ตอบสนองความต้องการ/ความพึงพอใจของผู้บริโภคปลายน้ำ ซึ่งการเชื่อมโยงเป็นในลักษณะแนวราบที่เชื่อมต่อกันเป็นสายสัมพันธ์ที่ดีทางธุรกิจก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันของทุกฝ่าย ห่วงโซ่อุปทานมุ่งเน้นการร่วมมือกันระหว่างผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้การไหลของทรัพยากร (ผลิตภัณฑ์ ข้อมูล ทุน ฯลฯ) เป็นไปได้อย่างสมบูรณ์มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความยั่งยืนในอุตสาหกรรม (ลดต้นทุน ลดของเสีย เพิ่มประสิทธิภาพ) ทำให้เกิดผลลัพธ์ในการสร้างผลกำไรจากการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ และตรงตามความต้องการของผู้บริโภคอย่างเป็นที่พึงพอใจ (นงนุช อังยุริกุล, 2558) โซ่อุปทานโดยทั่วไปจะประกอบด้วยสมาชิกหลัก 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้จัดหาปัจจัยการผลิต ผู้ผลิต และผู้บริโภค ซึ่งมีรูปแบบของความสัมพันธ์ทั้งในแนวนอนและแนวตั้ง โซ่อุปทานที่มีจำนวนชั้นขยายกว้างและ

มีจำนวนสมาชิกในแต่ละชั้นมากขึ้น สมาชิกของห่วงโซ่อุปทานนั้นก็เพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ทำให้การบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานมีความยุ่งยากและซับซ้อนมากขึ้นตามไปด้วย (ไชยยศ ไชยมั่นคง และมยุขพันธ์ ไชยมั่นคง, 2550) จึงจำเป็นที่จะต้องทำให้เกิดการจัดการห่วงโซ่อุปทานที่มีการเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ประสิทธิภาพ คือ การลดการใช้ทรัพยากร (Cooper et al., 1997) เพื่อให้ต้นทุนการจัดการสินค้าคงคลังและต้นทุนต่อหน่วยต่ำ ซึ่งวัดจากทางด้านผู้ผลิต ส่วนประสิทธิผลคือ ความสามารถในการตอบสนองความพึงพอใจสูงสุดแก่ผู้บริโภค (Stevens, 1989) ซึ่งวัดจากผู้บริโภค ในขณะที่ห่วงโซ่คุณค่าเน้นการสร้างคุณค่า อัตลักษณ์สินค้าและบริการตลอดกระบวนการตั้งแต่การจัดการหาวัตถุดิบไปจนถึงขั้นตอนสุดท้ายที่ส่งมอบให้แก่ผู้บริโภค เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กร ซึ่งห่วงโซ่คุณค่านี้สามารถนำมาวิเคราะห์คู่แข่งของธุรกิจโดยสามารถเปรียบเทียบในอุตสาหกรรมได้

3) เกษตรเชิงนิเวศ เป็นแนวคิดเกษตรกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อแก้ไขปัญหาจากภาวะที่ภาคเกษตรกรรมและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมจากระบบเกษตรอุตสาหกรรม หนทางหนึ่งที่สังคมเกษตรจะอยู่รอดคือ สนับสนุนให้ชุมชนพึ่งพาตนเอง สร้างสังคมที่ปราศจาก/ลดการใช้สารเคมีและพืชตัดแปลงพันธุกรรม จึงเป็นรูปแบบที่เปลี่ยนการเกษตรที่เคยพึ่งพาทายนอกมาสู่การเกษตรเชิงนิเวศที่พึ่งพาธรรมชาติ สนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งภูมิปัญญาด้านเกษตรกรรมจัดเป็นมรดกสำคัญของชาติที่ตกทอดจากรุ่นสู่รุ่น เกษตรกรไทยเรียนรู้วิธีการทำการเกษตรที่สามารถรับมือกับสภาพแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง ความสำเร็จของระบบเกษตรเชิงนิเวศมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้าน การพึ่งพาความหลากหลายของสายพันธุ์พืช/สัตว์ การสนับสนุนเศรษฐกิจชุมชน การใช้ปัจจัยการผลิต (เช่นปุ๋ย) จากธรรมชาติ การสร้างการมีส่วนร่วม/ภาคีเครือข่ายชุมชน (BIOTHAJ Editorial Team,2564)

4) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นการท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ความบันเทิง การศึกษา ความสนุกสนานในกิจกรรมต่างๆ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนด้วยการจัดรูปแบบการเดินทาง ขยายเส้นทางการท่องเที่ยวและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น นำแนวคิดการอนุรักษ์ การให้ความรู้ในคุณค่าของภูมิปัญญาของเกษตรกร นำกิจกรรมการเกษตรเป็นทรัพยากรท่องเที่ยวหลักดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยวมีเป้าหมายหลักสร้างรายได้แก่เกษตรกร และชุมชน สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวด้วยภาคีเครือข่ายด้วยชุมชนและภายนอก สร้างประสบการณ์ใหม่บนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อการรักษาสภาพแวดล้อม/เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร/เกษตรเชิงนิเวศเป็นตลาดการท่องเที่ยวเฉพาะ (niche market) การจัดการด้านการตลาดมีลักษณะที่เจาะจงเฉพาะกลุ่ม โดยเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจในกิจกรรมทางการเกษตร ต้องการเรียนรู้ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น บริการท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ (เช่น ที่พักร้านอาหารการบริการนำเที่ยวจะต้องเกี่ยวข้องกับการเกษตรชนบท (Home stay) และที่พักตามสวนเกษตร (Farm stay)

5) เศรษฐกิจดิจิทัล เป็นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลอยู่บนโลกออนไลน์ ซึ่งเป็นการนำเทคโนโลยีมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพผลสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจในทุกภาคการผลิตของระบบเศรษฐกิจทั้งภาคการผลิต การขนส่ง การขาย และการบริการ ผลกระทบการก้าวสู่เศรษฐกิจดิจิทัลจึงช่วยให้องค์กรสามารถลดต้นทุนทั้งในด้านการผลิตและการตลาด ส่งเสริมให้เกิดการขายโอกาสการต่อยอดในการผลิตสินค้าและบริการออกสู่ตลาด สร้างตลาดใหม่ ขยายการจ้างงาน/การสร้างงานในลักษณะใหม่ๆ เกิดการลงทุนเพิ่มและ

การลงทุนซ้ำแค้น รวมถึงสนับสนุนการเรียนรู้ของสังคม การเข้าถึงข้อมูลขนาดใหญ่ (เช่น การสื่อสาร การเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต) การแลกเปลี่ยนข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อก้าวให้ทันกับยุคไอทีที่มีการส่งข้อมูลทำให้สามารถเข้าถึง/ลดความซ้ำซ้อนในการสร้างเครือข่าย โดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ตและการรับมือกับภาวะภัยคุกคามไซเบอร์ที่มีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในธุรกรรมออนไลน์ ซึ่งแนวคิดในการบริหารจัดการระบบเศรษฐกิจดิจิทัลแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 Digital Commerce การขยายตัวของตลาดการค้าดิจิทัลสู่ mobile commerce และ social commerce ผ่านเว็บไซต์ออนไลน์ หรือการค้าบนระบบดิจิทัล ขั้นที่ 2 Digital Transformation การนำเองเทคโนโลยีดิจิทัล มาประยุกต์ใช้ให้เกิดมูลค่าทางธุรกิจ ขั้นที่ 3 Digital Consumption การนำเอาเทคโนโลยีมาประยุกต์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำธุรกิจ (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมบัญชีกลาง, 2567)

7.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิตติคุณ แสงนิล และสันติธร ภูริภักดี (2561) ศึกษาเรื่องแนวทางการบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของวิสาหกิจเพื่อสังคม กรณีศึกษา สามพรานโมเดล ผลการศึกษาพบว่า มีแนวทางสำหรับการบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน 10 แนวทาง ดังนี้ 1) มีวิสัยทัศน์ เป้าหมายที่ชัดเจน และมองการณ์ไกล 2) กำกับดูแลกิจการที่ดี 3) การสร้างวัฒนธรรมและปัจจัยด้านองค์กร 4) มีข้อมูลและองค์ความรู้ที่ดี 5) การบูรณาการดำเนินงานทุกกิจกรรมหลักที่สำคัญ 6) การจัดการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ 7) กระบวนการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนที่มีประสิทธิภาพ 8) ความร่วมมือกันจากหลายๆภาคส่วน 9) การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และการสร้างความไว้วางใจกัน 10) ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ผ่านการวิจัยและการพัฒนาใน สินค้า/บริการ/การตลาด วิสาหกิจเพื่อสังคมต้องให้ความสำคัญที่เกี่ยวกับการจัดการดำเนินงาน และการจัดการโลจิสติกส์ เพื่อเสริมสร้างนวัตกรรมเพื่อสังคมที่จะแก้ปัญหาสังคมได้อย่างแท้จริง โดยต้องอาศัยการบูรณาการในการดำเนินงานจากหลาย ๆ ภาคส่วนเพื่อให้เกิดความยั่งยืนของวิสาหกิจเพื่อสังคม

Dumitru Stratan (2017) ศึกษาเรื่อง Success factors of sustainable social enterprises through circular economy perspective ผลการศึกษาพบว่าขณะนี้ยังขาดกรอบและค้นพบเกี่ยวกับกรอบสนับสนุนรูปแบบธุรกิจของกิจการเพื่อสังคมในบริบทของวงกลมเศรษฐกิจ ความสำคัญของการส่งผลกระทบต่อทางสังคมผ่านโมเดลธุรกิจการใช้หลักการเศรษฐกิจแบบวงกลมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับองค์กรเหล่านั้นมีความรับผิดชอบต่อปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อม โมเดลธุรกิจใหม่คือการเปลี่ยนแปลง เสนอคุณค่าจะต้องได้รับการพัฒนาในทางของการตอบสนองปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อม ออกแบบคุณค่าทางสังคมต้องผ่านรูปแบบธุรกิจต้องมีกรอบรูปแบบธุรกิจกิจการเพื่อสังคมส่งมอบคุณค่าและสร้างผลกระทบไม่ใช่เพื่อผู้ถือหุ้นอีก แรงผลักดันของการเปลี่ยนแปลงเพื่อความสามารถในการแข่งขันระยะยาว การอนุรักษ์ทรัพยากร

สุภาภร ภิญโญฉัตรจินดา (2561) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์การเป็นผู้ประกอบการทางสังคมของประกอบการสวนอุตสาหกรรมโรจนะ จังหวัดอยุธยา พบว่า กิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมนวัตกรรมเพื่อให้เท่าทันกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่เสมอเพื่อลดต้นทุนในการผลิตและสร้างผลผลิตแบบใหม่ๆ คำนึงความเป็นธรรมต่อคู่ค้าของบริษัท ส่งเสริมการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นมาตรฐานเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ร่วมกับท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหา สร้างความร่วมมือสร้างเครือข่ายในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมร่วมกันและด้วยความมุ่งมั่นคุณภาพและบริการการวางแผนการทำงานที่เป็นระบบเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดด้วยนโยบายและพันธกิจด้านการพัฒนาและจัดสรรที่ดิน การส่งเสริมการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นมาตรฐานเพื่อสร้าง

ความไว้วางใจจากผู้ประกอบการในการเข้ามาดำเนินกิจการภายในสวนอุตสาหกรรม โดยยึดความสมดุลใน 3 มิติ ได้แก่ มิติทางด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านเศรษฐกิจ โดยไม่ส่งผลกระทบต่อความต้องการของคนรุ่นหลัง

ศิริพร กิริติการกุล และคณะ (2565) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาธุรกิจชุมชนด้วยการบริหารจัดการโซ่อุปทานกาแฟและโคนม เพื่อสร้างโอกาสอาชีพที่ยั่งยืนสอดคล้องกับบริบทพื้นที่สูง มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาแนวทางการบูรณาการเชื่อมโยงภาคีเครือข่ายพัฒนาอาชีพและธุรกิจชุมชนบนพื้นที่สูงที่เหมาะสมสอดคล้องกับเงื่อนไขและข้อจำกัดของชุมชน 2) เพื่อนำเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอาชีพและธุรกิจชุมชนบนพื้นที่สูง สำหรับการบริหารจัดการโซ่อุปทานกาแฟสำรวจและรวบรวมข้อมูลเกษตรกรผู้ปลูกกาแฟ 15 ชุมชน 958 ราย ในพื้นที่อำเภอท่าวังผา ปัว บ่อเกลือ พงษ์ช้างและ เฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน พบว่า เกษตรกร 958 ราย พื้นที่ปลูก 10,493 ไร่ ผลิตกาแฟเฉลี่ยรวม 7,758 ตัน/ปี ได้คัดเลือก 4 ชุมชนต้นแบบจัดกิจกรรมการจัดการองค์ความรู้ใน 5 หัวข้อ จัดกิจกรรมการเปลี่ยนแปลงในโซ่อุปทานกาแฟ พบว่า โซ่ที่ 1 การผลิต อัตราผลตอบแทนการลงทุนเฉลี่ย ร้อยละ 63.35 เมื่อรวมค่าใช้จ่ายจากการแทรกแซง อัตราผลตอบแทนการลงทุนร้อยละ 23.21 โซ่ที่ 2 การรวบรวมกาแฟเชอร์รี่ เมื่อรวมค่าใช้จ่ายจากการแทรกแซง อัตราผลตอบแทนการลงทุนลดลงจากร้อยละ 4.71 เหลือร้อยละ 4.38 โซ่ที่ 3 การแปรรูปกาแฟกะลา อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ร้อยละ 24.03 โซ่ที่ 4 การแปรรูปสารกาแฟเป็นผลิตภัณฑ์กาแฟคั่ว อัตราผลตอบแทนการลงทุนเฉลี่ย ร้อยละ 41.28 เมื่อรวมค่าใช้จ่ายในการแทรกแซงอัตราผลตอบแทนการลงทุนลดลงเหลือร้อยละ 40.22 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการพัฒนาธุรกิจชุมชนกาแฟได้แก่

1) ยุทธศาสตร์กาแฟและโคนมน่านควรได้รับการบรรจุไว้เป็นส่วนหนึ่งของแผนยุทธศาสตร์จังหวัดน่าน โดยคณะกรรมการรัฐร่วมเอกชน (กรอ.) ประกอบด้วยภาคี 3 ฝ่าย ตัวแทนหน่วยงานภาครัฐ เอกชนและภาคเกษตรกรและภาคการศึกษา

2) การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กาแฟน่านควรใช้ 4 กลยุทธ์หลัก ประกอบด้วย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การจัดทำแผนการตลาดและกิจกรรมการตลาด การสร้างตราสินค้า (Branding) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและความยั่งยืนของธุรกิจ และการพัฒนาและเพิ่มช่องทางการกระจายสินค้า (Distribution) ด้วยช่องทาง Omni-Channel ที่เชื่อมโยงทั้งตลาด online และ offline

3) กำหนด Flagship projects และวาง positioning ของ Nan Coffee Super Cluster และ โคนุนคุณภาพของภาคเหนือ ให้เป็นหนึ่งในจังหวัดผู้นำการผลิต

4) แปลงใหญ่เกษตรมีบทบาทสำคัญในการจัดการความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมจัดการการผลิตให้ได้มาตรฐานโดยนำระบบการผลิตเกษตรสมัยใหม่/เกษตรอัจฉริยะ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโดยเฉพาะการใช้น้ำและแรงงาน/ลดการใช้ปัจจัยการผลิต ลดการสูญเสียการระบาดของโรคแมลง

5) การเสริมสร้างความเข้มแข็งโซ่อุปทาน (supply chain) เพิ่มศักยภาพการผลิตบูรณาการกับภาควิชาการผ่านยุทธศาสตร์กาแฟน่าน

6) กาแฟ/โคนมน่านมีคุณค่า (value) มากกว่าเพียงแค่นำเสนอว่าเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หรือการปลูกร่วมกับป่าเท่านั้น แต่มีอัตลักษณ์ที่ชัดเจนของสายพันธุ์ดี ควรมีมาตรการส่งเสริมเพื่อการยกระดับโซ่อุปทาน (supply chain) ให้เกิดห่วงโซ่คุณค่า (value chain) โดยการบูรณาการกิจกรรมยึดโยงเศรษฐกิจชุมชนกับเศรษฐกิจท่องเที่ยวจังหวัด

8. ระเบียบวิธีวิจัยและวิธีการดำเนินการวิจัย

โครงการนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบสหวิทยาการที่เป็นการบูรณาการร่วมกับภาคีเครือข่ายในพื้นที่ โดยประยุกต์ใช้ทั้งระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เชิงปริมาณ และเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมเข้าด้วยกัน ดังนี้

8.1 ข้อมูล ที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

8.1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ได้จากการรวบรวมข้อมูลจากเกษตรกรผู้ผลิตกาแฟ ผู้นำเกษตรกรผู้ปลูกกาแฟ ผู้ประกอบการ/ผู้ประกอบการเพื่อสังคม 2 กลุ่ม (ผู้ประกอบการเพื่อสังคมกาแฟ ผู้ประกอบการสังคมการท่องเที่ยว) และตัวแทนหน่วยงานภาครัฐ

8.1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ได้จากการรวบรวมจากตำรา เอกสารวิชาการ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสื่อสิ่งพิมพ์ และอื่นๆ

8.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

8.2.1 แบบสอบถาม สำหรับสอบถามเกษตรกรที่ผลิตกาแฟ โดยแบ่งชุดคำถามออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร ชุมชน สภาพปัญหาชุมชนและความต้องการของชุมชน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านการผลิต การใช้ปัจจัยการผลิตและผลผลิต การทำแผนการผลิตของชุมชน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านการตลาดและรายได้จากการผลิตของเกษตรกร

ส่วนที่ 4 แนวทางการออกแบบฐานข้อมูลคุณภาพและมาตรฐาน เพื่อการใช้ประโยชน์ในการยกระดับโซ่อุปทานกาแฟน่านและเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยว

8.2.2 แบบสำรวจศักยภาพของกลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยว เนื้อหาแบ่งเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลภาพรวมของกลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยว เช่น จำนวนสมาชิก กิจกรรมและเส้นทางการท่องเที่ยวที่นำทุนวัฒนธรรม ทุนชุมชน และทุนทรัพยากรธรรมชาติภายในพื้นที่ เป็นต้น

ส่วนที่ 2 การมีส่วนร่วมของกลุ่มของเกษตรกร กลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยว (เช่น กิจกรรมการมีส่วนร่วมของสมาชิกในโซ่อุปทานการผลิตกาแฟ ระเบียบและกติการับรองธุรกิจในธุรกิจชุมชนกาแฟ/ธุรกิจท่องเที่ยว เป็นต้น)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลจากเวทีระดมความเห็น ระหว่างหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา เครือข่ายผู้ประกอบการ/ผู้ประกอบการเพื่อสังคม เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาต่อยอดและใช้ประโยชน์ของผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมกาแฟ / ท่องเที่ยว หน่วยงานภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองท้องถิ่น แกนนำชุมชน ผู้นำชุมชน และคนรุ่นใหม่ในชุมชน

8.3 วิธีการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

8.3.1 ทำการสำรวจ/สัมภาษณ์แกนนำชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมการตลาดโซ่อุปทานการผลิตและกิจกรรมการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ

8.3.2 การเก็บข้อมูลการผลิตและกิจกรรมการตลาดโซ่อุปทานเพื่อจัดทำฐานข้อมูลคุณภาพและมาตรฐานกาแฟของชุมชน

8.3.3 การจัดเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียในโซ่อุปทานเพื่อการจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อการใช้ประโยชน์ และการพัฒนาต่อยอด

8.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์

8.4.1 เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งด้านการผลิต การตลาด และความพร้อมการผลิตของเกษตรกร จะนำข้อมูลมาทำการตรวจสอบความถูกต้องเพื่อประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ 2 รูปแบบได้แก่

1) การวิเคราะห์เชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ที่เป็นค่าสถิติในการพรรณนาเพื่อวิเคราะห์การตลาด เพื่อจัดทำแผนธุรกิจและออกแบบรูปแบบวิสาหกิจเพื่อสังคม เชื่อมโยงชุมชนกับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและขยายโอกาสทางการตลาดใหม่ในและนอกพื้นที่

2) การวิเคราะห์เชิงปริมาณ ใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ และการเงินในการวิเคราะห์ ได้แก่ การวิเคราะห์โครงสร้างต้นทุน-ผลตอบแทน อัตราผลตอบแทนการลงทุน (ROI) ในกิจกรรมการลงทุนในโซ่อุปทานและการท่องเที่ยว จากคุณค่าทุนธรรมชาติ ทุนวัฒนธรรมผ่านเรื่องราวของชุมชน

8.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำฐานข้อมูลคุณภาพและมาตรฐานกาแพชุมชน จากวิเคราะห์จากข้อมูลกายภาพด้วยมาตรฐานมกอช.กาแพและการทดสอบชิม (cupping)

เอกสารอ้างอิง

กิตติคุณ แสงนิล และสันติธร ภูริภักดี (2561). การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของวิสาหกิจเพื่อสังคม กรณีศึกษา สามพรานโมเดล โดยมูลนิธิสังคมนิยมสุขใจ.

Veridian E-Journal มหาวิทยาลัยศิลปากร.ปีที่11(1)168-181

ชฎาพร มหาวงศ์นันท์ (2563). “การดำเนินงานเกี่ยวกับกิจการเพื่อสังคมของ บริษัท สานพลังวิสาหกิจเพื่อสังคม จำกัด ที่ส่งผลต่อความยั่งยืนของกลุ่ม ปตท.” [แหล่งที่มา]. <http://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/982/1/gs611130244.pdf>

บวรศักดิ์ อูวรรณโณ และ อสิริยาภรณ์ อูวรรณโณ (2557). *มุมมองสองวัย.เดลินิวส์(กรอบปาย)*,น.8

พิสิษฐ์ พงษ์พานิช, นิตินรงค์ ใจผ่อง, ธนัญภรณ์ เทียนแย้ม, ทิตินัย อินทรวีรัตน์. (2565). ต้นแบบสถานเก็บข้อมูลสภาพดินและอากาศสำหรับการวิเคราะห์สภาพอากาศแบบจุลภาคและเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับข้อมูลมหัดและการจัดการการเกษตรแม่นยำในอนาคต. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*(2), 21-33. เข้าถึงได้จาก <https://kuojs.lib.ku.ac.th/index.php/jstku/article/view/5005/2429>

มิ่งสรรพ์ ชาวสอาด และคณะ. (2556). *เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยการท่องเที่ยว*. โครงการเมธีวิจัยอาวุโส. <https://famsuantua.files.wordpress.com/2016/02/000400.pdf>

ศิริพร กิรติการกุล,วินัย แก้วละมุล และนลินี คงสุบรรณ์ (2565) “การพัฒนาธุรกิจชุมชนด้วยการบริหารจัดการโซ่อุปทานกาแพและโคเนื้อ เพื่อสร้างโอกาสอาชีพที่ยั่งยืนสอดคล้องกับบริบทพื้นที่สูง”(รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์).เชียงใหม่.มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมบัญชีกลาง,(2567). “*เศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy)*”.แหล่งที่มา.[ระบบออนไลน์].<https://www.prd.go.th/th/content/category/detail/id/31/iid/260369>

- สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน.เศรษฐกิจฐานราก [ออนไลน์]. (2563). https://web.codi.or.th/development_project/20201125-20029/
- สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (2562). “เกี่ยวกับสภาพพื้นที่สูง”.แหล่งที่มา[ระบบออนไลน์]. <https://www.hrdi.or.th/About/Highland>
- สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง. 2563 “เกี่ยวกับสภาพพื้นที่สูง”.แหล่งที่มา.[ระบบออนไลน์]. <https://www.hrdi.or.th/about/Highland>
- สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง.(2565). “ห้วยโตนคอฟฟี่...กาแฟดิบพื้นที่สูง”.แหล่งที่มา[ระบบออนไลน์]. <https://www.hrdi.or.th/articles/Detail/1532>
- สำนักงานจังหวัดน่าน. (2564). **แผนพัฒนาจังหวัดน่าน (พ.ศ.2561-2565)**.คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ จังหวัดน่าน (ก.บ.จ.น่าน). <http://www.nan.go.th/upload/1614140619.pdf>.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ,(2567). “ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม”. แหล่งที่มา.[ระบบออนไลน์].https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=seed_page
- สุภาภร ภิญโญฉัตรจินดา (2561). “การวิเคราะห์การเป็นผู้ประกอบการทางสังคมของผู้ประกอบการในเขตประกอบการสวนอุตสาหกรรมโรจนะ จังหวัดอยุธยา”. Veridian E-Journal, Silpakorn University. ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ.11(1) 662-678.
- Biothai,(2564). “เกษตรนิเวศ: เกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”. แหล่งที่มา[ระบบออนไลน์]. <https://biothai.net/ecological-agriculture/4015>
- ClearlySo, (n.d.). **what is Social Business and Enterprise?**. From <http://www.clearlyso.com/resources/what-is-Social-Business-and-Enterprise?-html>.
- Dumitru Stratan. (2017). SUCCESS FACTOR OF SUSTANABLE SOCIAL ENTERPRISE TROUGH CIRCULAR ECONOMY PERSPECTIVE.
- Eversole, R, (2013). **Social Enterprices as Local Development Actors: Insights** from Tasmania. Local Economy, 28(6),567-579
- Ezgi & Ceyda, U.(February 2013) **Corporate Social Responsibility versus Social Business**. Journal of Economics, Business and Management, 1(1), 62-65.
- Laville J.L.,& Nyssens M. (2001). **The Social Enterprise: Towards a theoretical socio-economic approach**. From.<http://www.ssc.wisc.edu/right/Social%20Economy%20PDFs/THE%20EMERGENCE%20SOCIAL%20ENTERPRISE/TEOSE-17.pdf>.
- Mamathi, C. H. (2021). Effect of reactance window drying (RWD) and low temperature low humidity (LTLH) drying on the physical, nutritional and functional characteristics of pineapple slices. **The Pharma Innovation Journal**, 1883-1892
- Shin, C. (2018). How Social Entrepreneurs Affect Performance of Social Enterprises in Korea: The Mediating Effect of Innovativeness

Wronka, M (2013). *Analyzing the success of Social Enterprise- Critical Success Factors Perspective*. From <http://www.tokknowpress.net/ISBN/978-961-6914-02-4/paper/ML13-269.pdf>.

ส่วนที่ 3 แผนการทำงาน

1. แผนการดำเนินงานวิจัย (แสดงแผนการดำเนินงานรายกิจกรรมและระยะเวลาที่ใช้ ในแต่ละปีงบประมาณ)

ปีงบประมาณ	กิจกรรม	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	ร้อยละของกิจกรรม ในปีงบประมาณ	
2569	1. ประสานงานตัวแทนและแกนนำชุมชน เพื่อกำหนดทีมทำงานร่วมกับคณะวิจัย	✓												10	
	2. จัดประชุมร่วมกับตัวแทนและแกนนำชุมชนเพื่อร่วมกันกำหนดชุดข้อมูลที่ต้องการสำรวจ	✓	✓	✓											
	3. พัฒนา ออกแบบ และทดสอบแบบสำรวจข้อมูลภายในชุมชน			✓	✓										10
	4. ดำเนินการสัมภาษณ์ เก็บรวบรวมข้อมูลภายในชุมชนร่วมกับตัวแทนชุมชน					✓	✓	✓							25
	5. เก็บข้อมูลการผลิตและกิจกรรมตลอดห่วงโซ่อุปทาน								✓	✓	✓				25
	6. การจัดเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียในโซ่อุปทานเพื่อการจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อการใช้ประโยชน์										✓	✓			20
	7. ประชุมถ่ายทอดความรู้เพื่อเตรียมการสำหรับการออกแบบการทำฐานข้อมูล												✓		10
	8. ส่งมอบข้อเสนอแนะให้กับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง													✓	

หมายเหตุ : ขั้นตอนการจัดทำข้อเสนอโครงการ กิจกรรมให้ระบุเดือนที่คาดว่าจะดำเนินการ กรณีที่โครงการได้รับการอนุมัติ และเข้าสู่ขั้นตอนการนำเข้าโครงการสู่ Ongoing ระบบจะให้ระบุชื่อเดือนที่เริ่มดำเนินงานโครงการ แล้วระบบจะดำเนินการอัปเดตเดือนที่ทั้งหมด ให้อยู่ในรูปแบบ ชื่อเดือน เช่น เริ่มดำเนินโครงการเดือน ตุลาคม 2568 จากตัวอย่าง กิจกรรมที่ 1 จะถูกระบุเป็นเดือนตุลาคม

9. พื้นที่ทำวิจัย : โปรตระบุสถานที่ทำวิจัยจำแนกตามโครงการวิจัยโดยใช้ฐานข้อมูลจากระบบ และเพิ่มเติมชื่อเฉพาะ เช่น ชุมชน หมู่บ้าน

ในประเทศ/ต่างประเทศ	ชื่อประเทศ/จังหวัด	ชื่อสถานที่
ในประเทศ	น่าน	อำเภอท่าช้างและอำเภอบัว

10. พื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากการวิจัย

ในประเทศ/ต่างประเทศ	ชื่อประเทศ/จังหวัด	ชื่อสถานที่
ในประเทศ	น่าน	ทั้งจังหวัด
ในประเทศ	ภาคเหนือตอนน	พื้นที่สูงที่มีศักยภาพในการเชื่อมโยงเกษตรเชิงนิเวศกับการท่องเที่ยว เช่น เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน เป็นต้น

11.แผนการใช้จ่ายงบประมาณของโครงการวิจัย

- 1) แสดงรายละเอียดประมาณการงบประมาณตลอดโครงการ (กรณีของงบประมาณเป็นโครงการต่อเนื่อง ระยะเวลาดำเนินการวิจัยมากกว่า 1 ปี ให้แสดงงบประมาณตลอดแผนการดำเนินงาน) โดยแบ่งเป็นหมวดต่าง ๆ ดังนี้

งบประมาณ	หมวดงบประมาณ	รายละเอียดงบประมาณ	จำนวน	หน่วยนับ	คน/รายการ	ครั้ง/เดือน	ราคาต่อหน่วย	งบประมาณ (บาท)	งบประมาณรวมในรายการค่าใช้จ่าย (บาท)
งบดำเนินงาน									600,000
	1 ค่าจ้าง								180,000
		1. ค่าจ้างผู้ช่วยวิจัยปริญญาตรี	6	เดือน	2	1	15,000	180,000	
	2 ค่าวัสดุ								33,500
								-	
	วัสดุสำนักงาน								11,300
		1.กระดาษ	4	รีม	1	1	100	400	
		2.ปากกา	5	กล่อง	1	1	260	1,300	
		3.น้ำดื่ม ขนาด 600 มล.แพ็ค 12 ขวด	8	แพ็ค	4	5	60	9,600	
	วัสดุงานบ้านงานครัว								18,800
		1.กาต้มน้ำ	3	เครื่อง	1	1	500	1,500	
		2.การรินน้ำร้อน	3	ใบ	1	1	600	1,800	
		3.ถ้วยชงกาแฟ	14	ใบ	1	1	150	2,100	
		4.เครื่องบดกาแฟ	2	เครื่อง	1	1	3,500	7,000	
		5.ช้อนชงกาแฟ	14	คัน	1	1	200	2,800	
		6.แผ่นคัตเกรด	15	ใบ	1	1	100	1,500	
		7.กล่องและจานคัต	15	ชุด	1	1	60	900	
		8.อุปกรณ์วัดอุณหภูมิกาแฟ	3	อัน	4	5	400	1,200	

งบประมาณ	หมวดงบประมาณ	รายละเอียดงบประมาณ	จำนวน	หน่วยนับ	คน/รายการ	ครั้ง/เดือน	ราคาต่อหน่วย	งบประมาณ (บาท)	งบประมาณรวมใน รายการค่าใช้จ่าย (บาท)
	วัสดุคอมพิวเตอร์							-	3,400
		1. ตลับผงหมึกสำหรับเครื่องพิมพ์แบบ เลเซอร์	2	ตลับ	1	1	1,700	3,400	
	3 ค่าใช้สอย							-	380,500
		1. ค่าอาหารกลางวัน	5	ครั้ง	30	3	120	54,000	
		2. ค่าอาหารว่าง	10	ครั้ง	30	3	35	31,500	
		3. ค่าอาหารเย็น	4	คน	4	10	150	24,000	
		4. ค่าจ้างเหมารถตู้	1	คัน	4	10	1,800	72,000	
		5. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	1	คัน	4	10	1,500	60,000	
		6. ค่าที่พัก	4	คน	4	10	850	136,000	
		7. ค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิตรวจ ประเมิน ร่างรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์	2	คน	1	1	1,500	3,000	
		8. ค่าถ่ายเอกสาร	5,000	แผ่น	1	1	0.5	2,500	
	4 ค่าสาธารณูปโภค							-	6,000
		1. ค่าสาธารณูปโภค เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ						6,000	
รวม									600,000

2) รายละเอียดการจัดซื้อครุภัณฑ์ : กรณีมีความต้องการซื้อครุภัณฑ์ให้ใส่รายละเอียด ดังนี้

ชื่อครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ที่ขอสนับสนุน			เหตุผลและความจำเป็นต่อโครงการ	การใช้ประโยชน์ของครุภัณฑ์นี้เมื่อโครงการสิ้นสุด
	รายละเอียดครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ที่มีอยู่เดิม และเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย (ถ้ามี)	สถานภาพการใช้งาน ณ ปัจจุบัน		

● แนบใบเสนอราคาจาก 3 บริษัทประกอบไปด้วย

12. มาตรฐานการวิจัย

- มีการใช้สัตว์ทดลอง
- มีการวิจัยในมนุษย์
- มีการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานด้านเทคโนโลยีชีวภาพสมัยใหม่
- มีการใช้ห้องปฏิบัติการที่เกี่ยวกับสารเคมี

13. หน่วยงานร่วมดำเนินการ/ภาคเอกชนหรือชุมชนที่ร่วมลงทุนหรือดำเนินการ

ลำดับที่	ปีงบประมาณ	ชื่อหน่วยงานรัฐ/บริษัท/หน่วยงานต่างประเทศ	แนวทางร่วมดำเนินการ	การร่วมลงทุนในรูปแบบตัวเงิน (in-cash) (บาท)	การร่วมลงทุนในรูปแบบอื่น (in-kind)	รวม
1	2568-2569	อบต/อบจ	การร่วมลงทุนเพื่อการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว	ประมาณ 50,000 บาท	ประมาณ 50,000 บาท	ประมาณ 100,000 บาท
2	2569	วิสาหกิจชุมชนแปรรูปกาแฟ น่าน/วิสาหกิจชุมชนแปรรูปกาแฟสวนยาหลวง	การร่วมลงทุนในการเก็บรวบรวมข้อมูล	-	วิสาหกิจละ 30,000 บาท	ประมาณ 60,000 บาท

7. ระดับความพร้อมที่มีอยู่ในปัจจุบัน (ถ้ามี)*

7.1 ระดับความพร้อมทางเทคโนโลยี (Technology Readiness Level: TRL)*

1) TRL ณ ปัจจุบัน ระดับ 5 ธุรกิจชุมชนกาแพบ้านสันเจริญ ประกอบด้วยเกษตรกร 185 ราย ผู้ประกอบการ 33 ราย ที่มีการแปรรูป Green bean 3 รูปแบบ อบรมจัดทำต้นแบบแผนที่พื้นที่ปลูกกาแพ 5,600 ไร่ โรงงานแปรรูป 33 แห่ง มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน โครงการวิจัยได้พัฒนาต้นแบบ ฐานข้อมูลที่สามารถพัฒนาต่อยอดเป็นข้อมูลบนดิจิทัลเพื่อการพัฒนาเส้นทางธุรกิจเกษตรเชิงนิเวศ และเชื่อมโยง การท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ในอำเภอปัว และอำเภอโนนศิลาเหนือของจังหวัดน่าน (เช่น เชียงกลาง ทุ่งช้าง บ่อเกลือ เฉลิมพระเกียรติ)

2) TRL เมื่องานวิจัยเสร็จสิ้นระดับ 6 สามารถใช้ฐานข้อมูลเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการขยายโอกาส การตลาดและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในอุตสาหกรรม

7.2 ระดับความพร้อมทางสังคม (Societal Readiness Level: SRL)*

1) SRL ณ ปัจจุบัน ระดับ 5 โครงการมีความร่วมมือ กับ อบรม.ผาทอง และวิสาหกิจชุมชนผู้แปรรูป กาแพสวนยาหลวง จากการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเดิม (การพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อสังคมด้วยห่วงโซ่คุณค่า กับการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมสังคมคุณธรรมในจังหวัดน่าน) เพื่อการแก้ไขปัญหาธุรกิจชุมชนที่ต้องการรักษา พัฒนาธุรกิจชุมชนด้วยฐานข้อมูล สู่การใช้ประโยชน์ของธุรกิจชุมชนและการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ) แนวทางการ พัฒนา การแก้ปัญหา รวมถึงการทดสอบแนวทางการพัฒนาการแก้ปัญหาใหม่ในสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

รายละเอียด

3) SRL เมื่องานวิจัยเสร็จสิ้นระดับ 6 เพิ่มศักยภาพในการสร้างงาน สร้างอาชีพแก่ชุมชน คนรุ่นใหม่ จากห่วงโซ่คุณค่าและฐานข้อมูลที่สามารถ Transform ในรูปแบบที่และเส้นทางการใช้ประโยชน์ของผู้ที่เกี่ยวข้อง

8. แนวทางการขับเคลื่อนผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปสู่ผลลัพธ์และผลกระทบ

8.1 การเชื่อมโยงกับนักวิจัยที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ทำการวิจัยทั้งในและต่างประเทศ (ถ้ามี)

(Connections with other experts within and outside Thailand) และแผนที่ จะติดต่อหรือสร้างความสัมพันธ์กับผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งการสร้างทีมงานวิจัยในอนาคตด้วย

1) โครงการสร้างการมีส่วนร่วมและความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายในระดับชุมชน องค์กรปกครองท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และหน่วยงานภาครัฐ (เช่นเกษตรจังหวัด พาณิชย์จังหวัด สหกรณ์จังหวัด ท่องเที่ยวจังหวัด) รวมทั้งการใช้ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง (เช่น ธกส. การสมาคมการท่องเที่ยวจังหวัด หอการค้าจังหวัด เป็นต้น)

2) การเชื่อมโยงหรือความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัย (Stakeholder and User Engagement) โดยระบุชื่อหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาสังคมและชุมชน โดยอธิบาย

กระบวนการดำเนินงานร่วมกันและการเชื่อมโยงการขับเคลื่อนผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์อย่างชัดเจน รวมถึงอธิบายกระบวนการดำเนินงานต่อเนื่องของผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น

ประสบการณ์การบริหารงานของหัวหน้าโครงการ ในการบริหารโครงการย้อนหลังไม่เกิน 5 ปี (กรอกไม่เกิน 5 ลำดับโดยเน้นโครงการที่เกิดผลกระทบสูง)

ชื่อโครงการวิจัย	หน่วยงานที่ได้รับทุน	ปีที่ได้รับงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)
1.แนวทางการสร้างผู้ประกอบการ เพื่อยกระดับ value chain ในอุตสาหกรรมเนื้อโค	สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และ สถาบันคลังสมองของชาติ	2564-2565	4,100,000
2.ระบบส่งเสริมปศุสัตว์แนวทางใหม่เพื่อการขยายเศรษฐกิจฐานรากของชุมชน	สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และ สถาบันคลังสมองของชาติ	2564-2565	4,340,000
3.โมเดลทางเลือกในการพัฒนาอาชีพคนไทย 4.0 บนพื้นที่สูงในภาคเหนือตอนบน	สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.)	2564-2565	7,988,000
4.การพัฒนาธุรกิจชุมชนด้วยโซ่อุปทานการผลิตสินค้าเกษตร เพื่อเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจชุมชนบนพื้นที่สูง	สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.)	2565-2566	3,487,422
4.การพัฒนาธุรกิจชุมชนด้วยการบริหารจัดการโซ่อุปทานกาแฟและโคเนื้อ เพื่อสร้างโอกาสอาชีพที่ยั่งยืนสอดคล้องกับบริบทพื้นที่สูง	สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.)	2566	3,200,820

ส่วนที่ 4 ผลผลิต/ผลลัพธ์/ผลกระทบ

1. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ด้านวิชาการ

ระบุคำอธิบาย.....

ผู้ได้รับผลประโยชน์.....

ด้านสังคม

ด้านสาธารณะ ด้านชุมชนและพื้นที่ ด้านสิ่งแวดล้อม

ระบุคำอธิบายในหัวข้อคุณค่ากาแฟและท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศมีงานทำและเกิดการสร้างงานใน

ชุมชน

ผู้ได้รับผลประโยชน์ชุมชน เยาวชนและผู้ที่สนใจหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

ด้านนโยบาย

ระบุคำอธิบาย.ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/มาตรการการพัฒนาต่อยอดที่นำไปสู่การเพิ่มช่องทางและตลาด

ใหม่ของอุตสาหกรรมกาแฟ/ท่องเที่ยว

ผู้ได้รับผลประโยชน์ อบต./อบจ./เกษตรจังหวัด/สภกรณ์จังหวัด/เกษตรและสภกรณ์จังหวัด/สมาคมการ

ท่องเที่ยวจังหวัด/สมาคมผู้ประกอบการโรงแรมที่พัก/ททท

.....

ด้านเศรษฐกิจ

ระบุคำอธิบาย

1) เกษตรกรผู้ผลิตและผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในฐานข้อมูลกว่า 300 ราย

2) ฐานข้อมูลเครือข่ายเกษตรกร 2 เครือข่ายและผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในรูปเทคโนโลยีดิจิทัล 1 ชุด

3) ระบบการบริหารจัดการโซ่คุณค่ากาแฟด้วยเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุน 1 ระบบ

4) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อการขับเคลื่อนและใช้ประโยชน์ต่อยอดระบบการบริหารจัดการที่พัฒนาขึ้น 1 ชุด

ผู้ได้รับผลประโยชน์ได้แก่ เครือข่ายเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน/ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว/หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่มีส่วนได้ส่วนเสีย

2. ผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับ (Output)

ผลผลิต	ประเภทผลผลิต	รายละเอียดของผลผลิต	จำนวนนำส่ง	หน่วยนับ
1.ต้นแบบธุรกิจชุมชนเกษตรเชิงนิเวศ	นวัตกรรมทางสังคม	แผนธุรกิจตลอดโซ่อุปทานการผลิตกาแฟจากการพัฒนาฐานข้อมูล สร้างระบบกลไก ด้วยมาตรฐานและคุณภาพ ที่ตอบสนองการพัฒนาธุรกิจกาแฟ	1	แผนธุรกิจ
2.กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	นวัตกรรมทางสังคม	เส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกิจกรรมโซ่อุปทานการผลิต/วิถีชีวิตชุมชน/กับการเส้นทางการท่องเที่ยว	1	ชุดกิจกรรม
3.ฐานข้อมูล	ฐานข้อมูล	ฐานข้อมูลการผลิต แปรรูปกาแฟที่ได้มาตรฐาน และ คุณภาพ (กาแฟพิเศษ/กาแฟcommercial เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟของชุมชน และอวามสามารถในการแข่งขัน	1	ชุด
4.ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อการใช้ประโยชน์/ขับเคลื่อน	.ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	ข้อเสนอแนะในระดับนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อภาคประชาชน สังคม นำไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจชุมชน ด้วยการหาช่องทางเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ และแก้ปัญหาเศรษฐกิจ สังคมให้ชุมชนอยู่ร่วมกับป่า	1	ชุด

หมายเหตุ กรอกข้อมูลเฉพาะผลผลิตที่โครงการคาดว่าจะได้รับและสามารถทำได้จริง เนื่องจากเป็นตัวชี้วัดในการประเมินผลของหน่วยงาน (หากผลผลิตข้อใดไม่มีไม่ต้องระบุ และขอให้ตัดออก)

3. ผลลัพธ์ (Expected Outcomes) ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

ผลที่คาดว่าจะได้รับ (ทำ dropdown list ให้เลือก)	จำนวน	หน่วยนับ	รายละเอียดของผลลัพธ์	ผู้ใช้ประโยชน์ (Users)/ ผู้ได้รับผลประโยชน์ (Beneficiaries)
ผลงานตีพิมพ์ (Publications)				
การอ้างอิง (Citations)				
เครื่องมือและระเบียบวิธีการวิจัย (Research Tools and Methods)				
ฐานข้อมูลและแบบจำลองวิจัย (Research Databases and Models)	1	ฐานข้อมูล		
ความก้าวหน้าในวิชาชีพของบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม (Next Destination)				
รางวัลและการยอมรับ (Awards and Recognitions)				
การใช้ประโยชน์จากเครื่องมือ อุปกรณ์ห้องวิจัยและโครงสร้างพื้นฐาน (Use of Facilities and Resources)				

ผลที่คาดว่าจะได้รับ (ทำ dropdown list ให้เลือก)	จำนวน	หน่วยนับ	รายละเอียดของ ผลลัพธ์	ผู้ใช้ประโยชน์ (Users)/ ผู้ได้รับผลประโยชน์ (Beneficiaries)
ทรัพย์สินทางปัญญา การขึ้นทะเบียนพันธุ์ พืชและพันธุ์ สัตว์ และการอนุญาตให้ใช้สิทธิ (Intellectual property, Registered Plants Varieties and Animals Breeding and Licensing)				
การถ่ายทอดเทคโนโลยี (Technology Transfer)	2	เครือข่าย	เครือข่าย ผู้ประกอบการใน โซ่อุปทานการผลิต กาแฟ/เครือข่าย ผู้ประกอบการใน เส้นทางท่องเที่ยว เกษตรเชิงนิเวศ	
ผลิตภัณฑ์และกระบวนการ บริการ และการ รับรอง มาตรฐานใหม่ (New Products/Processes, New Services and New Standard Assurances)				
ทุนวิจัยต่อยอด (Further Funding)				
ความร่วมมือหรือหุ้นส่วน ความร่วมมือ (Collaborations and Partnerships)	มากกว่า 2	ความ ร่วมมือใน การลงทุน	การร่วมทุนใน ลักษณะ in- kind/in-cash กับ อบต.วิสาหกิจ ชุมชน	
การผลักดันนโยบาย แนวปฏิบัติ แผนและกฎระเบียบ (Influence on Policy, Practice, Plan and Regulations)	มากกว่า 5	หน่วยงาน	การผลักดันการใช้ ประโยชน์กับ หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน	
กิจกรรมสร้างการมีส่วนร่วม (Engagement activities)	มากกว่า 5	หน่วยงาน		

4. ผลกระทบ (Expected Impacts) ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

ด้านวิชาการ

รายละเอียดผลกระทบ.....

.....

ด้านสังคม ชุมชนบนพื้นที่สูงมีการสร้างงานแก่คนรุ่นใหม่/ลดการเคลื่อนย้ายแรงงานออกไปทำงานนอกพื้นที่ และชุมชนสามารถอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น/ชนเผ่า (เช่น การปักผ้า วัฒนธรรมอาหาร) สร้างการเรียนรู้จากรุ่นสู่รุ่น

ด้านสาธารณสุข ด้านชุมชนและพื้นที่ ด้านสิ่งแวดล้อม

รายละเอียดผลกระทบ.....

.....

ด้านนโยบาย

รายละเอียดผลกระทบ.....

.....

ด้านเศรษฐกิจ

ชุมชนบนพื้นที่สูงมีมูลค่าเพิ่ม/รายได้เพิ่ม 2 ทาง ประกอบด้วย

1. รายได้เพิ่มจากระบบเกษตรเชิงนิเวศของกาแฟ-การผลิตพืชที่อยู่ร่วมกับป่า สร้างมูลค่าเพิ่มด้วยคุณภาพและมาตรฐานกาแฟแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการ
2. รายได้เพิ่มของชุมชนจากกิจกรรมการท่องเที่ยวที่นำคุณค่าจากทุนสังคม (เชิงวิถีชีวิต/วัฒนธรรมชนเผ่า) สร้างคุณค่าด้วยกิจกรรมเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว

5. แผนที่ผลลัพธ์ (Outcome Mapping) ของโครงการ

Input	Activity	Output	Outcome
<p>ปัจจัยนำเข้า</p> <p>1.งบประมาณ 750,000 บาท</p> <p>1.1ค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน (In-cash) 650,000 บาท (ของโครงการ 600,000 /อบต. 50,000 บาท)</p> <p>1.2 ค่าใช้จ่ายที่ไม่เป็นตัวเงิน (In-kind) 100,000 บาท (อบต.50,000 บาท/วิสาหกิจชุมชน 50,000 บาท)</p> <p>2. เวลาในการดำเนินกิจกรรมของผู้เข้าร่วมการวิจัย 1 ปี</p> <p>3.การดำเนินกิจกรรมของหน่วยงานหรือผู้ประกอบการที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับโครงการ, เทคโนโลยีการผลิตต่าง ๆ)</p>	<p>1) การเก็บข้อมูล/การอบรมเชิงปฏิบัติการของเกษตรกร/ผู้ประกอบการในโซ่อุปทานกาแฟ</p> <p>2) การเก็บข้อมูล/การอบรมเชิงปฏิบัติการของเกษตรกร/ผู้ประกอบการในโซ่อุปทานกาแฟ</p> <p>3) การจัดทำแผนที่/การเก็บข้อมูล/การอบรมเชิงปฏิบัติการของเกษตรกร/ผู้ประกอบการในโซ่อุปทานกาแฟ/การพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเกษตรกรเชิงนิเวศ</p> <p>4) การทดสอบเชิงปฏิบัติการเพื่อการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานกาแฟและบันทึกข้อมูล</p> <p>5) การอบรม/การจัดทำแผนธุรกิจ</p> <p>6)การจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/แนวทางการใช้ประโยชน์เพื่อการขับเคลื่อนต่อยอด</p>	<p>1) ต้นแบบธุรกิจชุมชนเกษตรกรเชิงนิเวศ</p> <p>2) ต้นแบบธุรกิจชุมชนเกษตรกรเชิงนิเวศ</p> <p>3). กิจกรรมการท่องเที่ยวเกษตรกรเชิงนิเวศและฐานข้อมูล</p> <p>4) ชุดข้อมูลและฐานข้อมูลการผลิต การแปรรูปกาแฟ</p> <p>5) ต้นแบบธุรกิจชุมชนเกษตรกรเชิงนิเวศ</p> <p>6) กิจกรรมการท่องเที่ยว/ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย</p>	<p>เพิ่มรายได้สุทธิของเกษตรกรผู้ผลิตกาแฟ / ผู้ประกอบการกาแฟในโซ่อุปทาน ร้อยละ 10</p> <p>เพิ่มรายได้สุทธิของเกษตรกรผู้ผลิตกาแฟประมาณ /ผู้ประกอบการกาแฟในโซ่อุปทาน ร้อยละ 10</p>

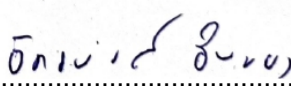
ลงลายมือชื่อ หัวหน้าโครงการวิจัย/ผู้ร่วมวิจัย/ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัด

ลงชื่อ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร กิริติการกุล)

หัวหน้าโครงการวิจัย

วันที่ 31 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2567

ลงชื่อ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อัศรพงศ์ อ้นทอง)

ผู้ร่วมวิจัย

วันที่ 31 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2567

ลงชื่อ

(อาจารย์ ดร.กীরติ ตระการศิริวานิช)

ผู้ร่วมวิจัย

วันที่ 31 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2567

ลงชื่อ

(อาจารย์ ดร.กীরติ ตระการศิริวานิช)

ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัด

วันที่ 31 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2567

ส่วนที่ 2 ข้อมูลโครงการวิจัย

โครงการย่อยที่ 2 การออกแบบระบบฐานข้อมูลดิจิทัลเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

1. บทสรุปข้อเสนอโครงการ (ไม่เกิน 3000 คำ)

จังหวัดน่านเป็นจังหวัดที่มีลักษณะภูมิประเทศที่เป็นภูเขาสูงสลับซับซ้อนที่มีชนเผ่าและชาติพันธุ์ต่างๆ อาศัยอยู่ และดำรงอาชีพด้วยการทำการเกษตรที่ซึ่งมีวัฒนธรรมการเกษตรที่เป็นเอกลักษณ์ อาทิ การปลูกข้าวไร่ บนพื้นที่สูง การปลูกชาเมี่ยง การปลูกพืชผักเมืองหนาว การทำสวนผลไม้ การทำสวนยาง และการปลูกกาแฟทั้งที่เป็นแบบ mass และ Specialty coffee จากผลผลิตทางการเกษตรที่กล่าวมาข้างต้น กาแฟนับเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีศักยภาพและโอกาสทางการตลาดสูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับสินค้าเกษตรชนิดอื่นๆ อีกทั้งการปลูกกาแฟในพื้นที่สูงของจังหวัดน่านยังคงมีความพิเศษจากภูมิโนเวศที่แตกต่างกัน เกษตรกรมีความพิถีพิถันในทุกขั้นตอนตั้งแต่การปลูก จนกระทั่งได้มาซึ่งกาแฟสาร ที่ซึ่งสามารถผลิตกาแฟสารออกมาเป็นกาแฟ specialty ที่มีราคาสูง อย่างไรก็ตามขีดความสามารถข้างต้นสามารถยกระดับให้เกิดการต่อยอด เพิ่มคุณค่า และหาจุดต่าง โดยใช้การท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ เป็นเครื่องมือในการยกระดับ ที่ซึ่งจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบตลอดโซ่อุปทานกาแฟด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้มีความจำเป็นต้องออกแบบและพัฒนาระบบฐานข้อมูลดิจิทัลสำหรับจัดเก็บข้อมูลต่างๆ ของการผลิตกาแฟตลอดห่วงโซ่อุปทาน และที่เกี่ยวข้องสำหรับนำไปพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ ดังนั้นโครงการวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์หลักที่สำคัญ 2 ประการ คือ 1) รวบรวมและแปลงข้อมูลที่เกี่ยวข้องสำหรับนำมาใช้พัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศบนพื้นที่สูงให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล และ 2) ออกแบบและพัฒนาระบบฐานข้อมูลดิจิทัลเพื่อใช้บันทึกและจัดเก็บข้อมูลดิจิทัลสำหรับนำไปใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศบนพื้นที่สูง โดยต้นแบบในการดำเนินงานเป็นพื้นที่ที่มีการปลูกกาแฟมากที่สุดในจังหวัดน่าน ได้แก่ บ้านสันเจริญ อำเภอนาน้อย และเชื่อมโยงกับจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดน่านที่อำเภอบัว การดำเนินงานของโครงการวิจัยนี้ต้องการออกแบบและพัฒนาระบบฐานข้อมูลดิจิทัล สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศของบ้านสันเจริญ บนพื้นฐานของการสร้างการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการใช้ประโยชน์ฐานข้อมูลดิจิทัลร่วมกัน ที่ซึ่งจะนำมาสู่การเชื่อมโยงเครือข่ายผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลในอนาคต ซึ่งเมื่อสิ้นสุดโครงการคาดว่าจะส่งมอบคู่มือและฐานข้อมูลดิจิทัลสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศให้กับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งอบรมการใช้ฐานข้อมูลดิจิทัลให้กับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่างๆ และแนวทางการใช้ประโยชน์ฐานข้อมูลดิจิทัล สำหรับนำไปใช้ประกอบในการพัฒนาและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศบนพื้นที่สูงต่อไปในอนาคต

2. หลักการและเหตุผล/ปัญหา/โจทย์การวิจัย

จังหวัดน่านมีการกำหนดแผนพัฒนาจังหวัดระหว่าง ปี 2566-2570 ที่สอดคล้องกับการยกระดับการเกษตรในพื้นที่ ดังที่ระบุในแผนพัฒนาจังหวัดตอนหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นว่า แนวโน้มการพัฒนาในอนาคตมีการส่งเสริมพัฒนาการทำเกษตรกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ใช้พื้นที่ให้น้อยและมีผลตอบแทนที่สูง มีการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิต การแปรรูป จนถึงการพัฒนาการตลาดในรูปแบบออนไลน์ โดยใช้กลไก

ของเครือข่ายเป็นตัวขับเคลื่อน มีการพัฒนาแนวคิดทางการตลาด เป็นการตลาดนำการผลิตเน้นการเกษตรแบบประณีต พืชมูลค่าสูงแบบอินทรีย์และปลอดภัย รวมไปถึงการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อสุขภาพ พืชสมุนไพร Geographical Indication (GI) และการเกษตรเชิงท่องเที่ยว พร้อมทั้ง การต่อยอดการแปรรูป และจำหน่ายสินค้าเกษตรสู่ตลาดออนไลน์ (สำนักงานจังหวัดน่าน, 2566) ซึ่งหนึ่งในผลผลิตทางการเกษตรที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคอย่างมาก คือ กาแฟ ซึ่งกาแฟนับเป็นผลผลิตที่มีความสำคัญต่อจังหวัดน่านทั้งในด้านของเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม **ด้านเศรษฐกิจ** พบว่า กาแฟเป็นแหล่งรายได้หลักของเกษตรกรในหลายพื้นที่ของจังหวัดน่าน โดยเฉพาะพื้นที่สูงเนื่องด้วยมีสภาพภูมิประเทศและอากาศที่เหมาะสมกับการปลูกกาแฟคุณภาพสูง นอกจากนี้ยังพบว่า มีการแปรรูป เช่น เมล็ดกาแฟคั่ว และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากกาแฟ ซึ่งช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร เช่นเดียวกับการสร้างงานสร้างอาชีพตลอดห่วงโซ่อุปทาน ตั้งแต่เกษตรกรผู้แปรรูป ผู้จำหน่าย ไปจนถึงธุรกิจร้านค้ากาแฟและคาเฟ่ ซึ่งเป็นที่นิยมในหมู่นักท่องเที่ยวที่มาเยือนจังหวัดน่าน **ด้านสังคมวัฒนธรรม** พบว่า การปลูกกาแฟบนพื้นที่สูงของจังหวัดน่านเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นเวลานาน โดยเฉพาะในชุมชนชาติพันธุ์ในพื้นที่สูง การส่งเสริมธุรกิจกาแฟจึงเป็นการช่วยอนุรักษ์วัฒนธรรมการเกษตรดั้งเดิมไว้ อีกทั้งความมีชื่อเสียงของกาแฟน่านในระดับประเทศและระดับนานาชาติช่วยสร้างความภาคภูมิใจให้กับคนในท้องถิ่น และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพผลผลิตอย่างต่อเนื่อง **สำหรับด้านสิ่งแวดล้อม** พบว่า การปลูกกาแฟแบบร่มเงา (Shade-Grown Coffee) ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมในจังหวัดน่าน ช่วยในการอนุรักษ์พื้นที่ป่าและความหลากหลายทางชีวภาพ เนื่องจากต้องปลูกร่วมกับต้นไม้ใหญ่เพื่อให้ร่มเงา เช่นเดียวกับการส่งเสริมการปลูกกาแฟแบบอินทรีย์ในหลายพื้นที่ของจังหวัดน่าน ซึ่งช่วยลดการใช้สารเคมีและส่งผลดีต่อสิ่งแวดล้อมในระยะยาว นอกจากนี้ที่กล่าวไปข้างต้น ปัจจุบันยังพบว่า ไร่กาแฟและโรงคั่วกาแฟในจังหวัดน่านกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่สำคัญ โดยนักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้กระบวนการผลิตกาแฟตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำได้เพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ความเชี่ยวชาญและการดำเนินงานของเกษตรกรที่กล่าวไปข้างต้นยังไม่เพียงพอต่อการยกระดับกาแฟสู่การท่องเที่ยวเกษตรอย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากยังขาดฐานข้อมูลการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรมที่กล่าวไปข้างต้น (โดยเฉพาะในรูปแบบของดิจิทัล) ส่งผลให้เกษตรกรไม่สามารถตัดสินใจได้อย่างแม่นยำ ดังนั้นระบบฐานข้อมูลดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดน่าน (โดยเฉพาะในระดับชุมชน) จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากจะช่วยแก้ไขปัญหาการขาดแคลนข้อมูล (ดิจิทัล) ที่เป็นระบบ เพิ่มประสิทธิภาพในปลูก การแปรรูป และการพัฒนาในรูปแบบต่างๆ รวมถึงส่งเสริมการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานและเครือข่าย และช่วยให้การท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดน่านสามารถปรับตัวเข้ากับยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่เป็นเศรษฐกิจฐานราก และการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในระยะยาว

3. วัตถุประสงค์

- 3.1 รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องสำหรับนำมาใช้พัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศบนพื้นที่สูง และทำการแปลงข้อมูลทั้งหมดให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล เพื่อพร้อมที่จะนำไปบันทึกและจัดเก็บในระบบฐานข้อมูลดิจิทัลที่พัฒนาขึ้นมา

- 3.2 ออกแบบและพัฒนาระบบฐานข้อมูลดิจิทัล พร้อมทั้งบันทึกและจัดเก็บข้อมูลดิจิทัลที่ได้เก็บรวบรวมและทำการแปลงให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับนำไปใช้ประกอบในการพัฒนาและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศบนพื้นที่สูง

4. นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

การท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวที่เน้นการเรียนรู้วิถีเกษตรกรรมของชนเผ่า/ชาติพันธุ์ ที่ทำการผลิตกาแฟที่อยู่ร่วมกับป่า โดยการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยว ซึ่งจะก่อให้เกิดรายได้ทั้งต่อชุมชนและตัวเกษตรกร ขณะที่นักท่องเที่ยวจะได้รับความเพลิดเพลินในกิจกรรมการเกษตร (ได้แก่ กิจกรรมตลอดโซ่อุปทานการผลิตกาแฟ) กิจกรรมจากคุณค่าวิถีชีวิตของชนเผ่า/ชาติพันธุ์ ด้วยการท่องเที่ยวอย่างมีจิตสำนึกรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม

การรวบรวมข้อมูล หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ เช่น ชุมชนกาแฟ เครือข่ายผู้ประกอบการการท่องเที่ยวจังหวัดน่าน เป็นต้น โดยข้อมูลที่เก็บรวบรวมมา (โดยเฉพาะในรูปแบบออนไลน์) จะถูกแปลงให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัลทั้งหมด ก่อนที่จะนำมาจัดออกเป็นหมวดหมู่เพื่อความสะดวกในการนำไปใช้ในอนาคต

ฐานข้อมูลดิจิทัล หมายถึง กลุ่มข้อมูลดิจิทัลขนาดใหญ่ที่ถูกเก็บรวบรวมไว้ โดยเป็นข้อมูลดิจิทัลที่เกี่ยวข้องกับด้านการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศที่มีความสัมพันธ์กันและถูกจัดเก็บในรูปแบบดิจิทัลอย่างเป็นระบบ สำหรับนำมาใช้ในกระบวนการพัฒนาและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ จากการนำคุณค่าการผลิตกาแฟ คุณค่าวัฒนธรรม/วิถีชีวิตชุมชนบนพื้นที่สูงจังหวัดน่าน ด้วยการเชื่อมโยงผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล

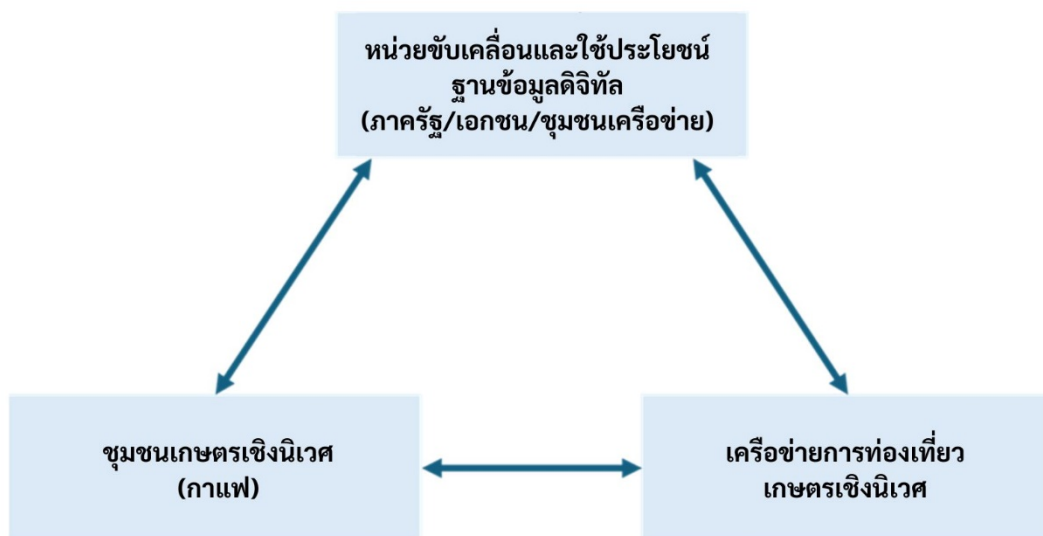
5. ขอบเขตและข้อจำกัดในการวิจัย

5.1 ขอบเขตด้านพื้นที่ การวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัยในบ้านสันเจริญ อำเภอท่าวังผา และอำเภอบัว จังหวัดน่าน

5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา การรวบรวมข้อมูลสำหรับนำมาจัดการเก็บในฐานข้อมูลดิจิทัล เป็นชุดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงกิจกรรมตลอดโซ่อุปทานกาแฟบ้านสันเจริญ และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศในบ้านสันเจริญ

6. กรอบการวิจัย/พัฒนา

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดของการดำเนินงานโครงการวิจัยนี้ ที่ซึ่งมีเป้าหมายหลักเพื่อต้องการออกแบบและพัฒนาระบบฐานข้อมูลดิจิทัล สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศของบ้านสันเจริญ บนพื้นฐานของการสร้างการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการใช้ประโยชน์ฐานข้อมูลดิจิทัลร่วมกัน ที่ซึ่งจะนำมาสู่การเชื่อมโยงเครือข่ายผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลในอนาคต

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด (Conceptual Framework) ของการดำเนินงานโครงการวิจัย

7. แนวคิด ทฤษฎี และสมมติฐานงานวิจัย (ไม่เกิน 3000 คำ)

7.1) การทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย เกษตรเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และระบบฐานข้อมูลดิจิทัล ดังมีรายละเอียดในแต่ละประเด็นพอสังเขปดังนี้

1) **เกษตรเชิงนิเวศ** เป็นแนวคิดและวิถีปฏิบัติทางการเกษตรที่มุ่งเน้นการทำการเกษตรที่สอดคล้องกับระบบนิเวศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงความสมดุลของธรรมชาติและการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยการเกษตรเชิงนิเวศมีรากฐานมาจากแนวคิดนิเวศวิทยาการเกษตร (Agroecology) ซึ่งเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพืช สัตว์ มนุษย์ และสิ่งแวดล้อมในระบบการเกษตร (Altieri, 1996) โดยมีหลักการสำคัญได้แก่ 1) การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการส่งเสริมการปลูกพืชหลากหลายชนิดและการเลี้ยงสัตว์หลายประเภทในพื้นที่เดียวกัน เพื่อสร้างระบบนิเวศที่สมดุล 2) การหมุนเวียนธาตุอาหารในระบบด้วยวิธีการทางธรรมชาติในการเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน เช่น การปลูกพืชตระกูลถั่ว การใช้ปุ๋ยหมัก และการไถกลบตอซัง 3) การควบคุมศัตรูพืชโดยชีววิธี ใช้ศัตรูธรรมชาติและวิธีการทางชีวภาพในการควบคุมแมลงศัตรูพืช แทนการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช 4) การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพด้วยการลดการพึ่งพาพลังงานจากฟอสซิล และส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนในกระบวนการผลิต และ 5) การพึ่งพาตนเองของเกษตรกรด้วยการส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถผลิตปัจจัยการผลิตได้เอง เช่น เมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย และสารกำจัดศัตรูพืชชีวภาพ นอกจากนี้ แนวคิดการเกษตรเชิงนิเวศยังสามารถประยุกต์ใช้ได้หลายรูปแบบ เช่น เกษตรอินทรีย์ (Organic Farming) ที่มุ่งเน้นการผลิตโดยไม่ใช้สารเคมีสังเคราะห์ วนเกษตร (Agroforestry) การผสมผสานการปลูกไม้ยืนต้นกับพืชเกษตรหรือการเลี้ยงสัตว์ เกษตรผสมผสาน (Integrated Farming) เป็นการรวมกิจกรรมการเกษตรหลายอย่างเข้าด้วยกันอย่างเกื้อกูลกัน และเกษตรอนุรักษ์ (Conservation Agriculture) ที่มุ่งเน้นการไถพรวนน้อย การคลุมดิน และการหมุนเวียนพืช

2) **การท่องเที่ยวเชิงเกษตร** เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ผสมผสานกิจกรรมการเกษตรเข้ากับการท่องเที่ยว โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างประสบการณ์และความเข้าใจเกี่ยวกับวิถีชีวิตเกษตรกร รวมถึงการสร้างรายได้เสริมให้กับเกษตรกรและชุมชนท้องถิ่น ทั้งนี้แนวคิดและหลักการของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีพื้นฐานมาจากแนวคิด

การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism) และการท่องเที่ยวชุมชน (Community Tourism) โดยมีหลักการสำคัญดังนี้ 1) การสร้างประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับการเกษตรให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้และมีส่วนร่วม ในกิจกรรมการเกษตร 2) การอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วยการส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้และวิถีชีวิต ของชุมชนเกษตรกรรม 3) การสร้างรายได้เสริมให้กับเกษตรกรเป็นการเพิ่มช่องทางรายได้นอกเหนือจากการขาย ผลผลิตทางการเกษตร 4) การส่งเสริมการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน มุ่งเน้นกระจายผลประโยชน์สู่ชุมชนและส่งเสริม การมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น และการสร้างความตระหนักด้านสิ่งแวดล้อมโดยการให้ความรู้เกี่ยวกับระบบนิเวศเกษตร และความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสามารถมีหลากหลายรูปแบบ เช่น ฟาร์มสเตย์ (Farm Stay) เน้นพักแรมในฟาร์มและร่วมทำกิจกรรมการเกษตร การเก็บผลไม้ด้วยตนเอง (Pick-Your-Own) มุ่งเน้นให้นักท่องเที่ยวเก็บผลผลิตจากสวนด้วยตนเอง ทัวร์ฟาร์ม (Farm Tours) เป็นการเยี่ยมชม และเรียนรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานของฟาร์ม การสาธิตและฝึกอบรมเป็นการสร้างการเรียนรู้เทคนิคการเกษตรหรือ การแปรรูปผลิตภัณฑ์ ตลาดเกษตรกร (Farmers' Markets) เป็นการซื้อผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นโดยตรงจากเกษตรกร และ เทศกาลเกี่ยวกับการเกษตร เป็นการจัดงานเฉลิมฉลองเกี่ยวกับผลผลิตหรือวัฒนธรรมการเกษตร

3) **ระบบฐานข้อมูลดิจิทัล** คือ ระบบที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บ ประมวลผล และเผยแพร่ ข้อมูล โดยมีโครงสร้างและองค์ประกอบของระบบสารสนเทศ 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ข้อมูล (Data) การประมวลผล (Processing) ผลลัพธ์ (Output) และการป้อนกลับ (Feedback) สำหรับระบบฐานข้อมูลดิจิทัล การท่องเที่ยวต้องสามารถรวบรวมและบูรณาการข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เช่น ข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ที่พัก ร้านอาหาร การคมนาคม และกิจกรรมท่องเที่ยว เพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถเข้าถึงข้อมูลที่ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน (Buhalis & Amaranggana, 2015; Ivars-Baidal et al., 2019) นอกจากนี้ระบบฐานข้อมูลดิจิทัลยังจำเป็นต้อง สามารถเข้าถึงข้อมูลที่เป็นปัจจุบันได้ตลอดเวลา เช่น ข้อมูลสภาพอากาศ และความพร้อมของบริการต่างๆ เพื่อช่วย ในการวางแผนและตัดสินใจ

7.2) ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.2.1 การเกษตรเชิงนิเวศ

ยุทธพงษ์ ลีลากิจไพศาล และ คณะ (2567: 401-417) ได้ระบุว่า แนวทางการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว เชิงนิเวศเกษตรในลักษณะแหล่งเรียนรู้ในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีประเด็นสำคัญประกอบด้วย 4 แนวทางหลัก ได้แก่ 1) การกำหนดแผนพัฒนาระยะสั้นและระยะยาว 2) การกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวและภูมิสัญลักษณ์ที่ชัดเจน 3) การ เสริมสร้างการมีส่วนร่วมและบูรณาการความร่วมมือ และ 4) การกำหนดสารสนเทศสำคัญสำหรับการท่องเที่ยว นอกจากนี้การพัฒนาควรดำเนินการใน 2 บริบท คือ บริบทของเกษตรกรและบริบทของเครือข่ายหน่วยงาน สนับสนุน โดยเน้นการมีส่วนร่วมและการบูรณาการ รวมถึงควรมีการจัดตั้งแหล่งเรียนรู้หรือศูนย์การเรียนรู้ในระดับ จังหวัดและชุมชน เพื่อเป็นศูนย์กลางข้อมูลสำหรับเกษตรกรและนักท่องเที่ยว ควรมีการประเมินศักยภาพของแหล่ง ท่องเที่ยว เช่น นวัตกรรมบริการ การบูรณาการเทคโนโลยี ความร่วมมือในการจัดการ ความเข้มแข็งของชุมชน โอกาสทางการตลาด เป็นต้น เช่นเดียวกับผลการศึกษาค้นคว้าที่สะท้อนว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตรในลักษณะแหล่งเรียนรู้ จะช่วยสร้างความยั่งยืน เพิ่มรายได้ให้ชุมชน และส่งเสริมการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ภัทรวิทย์ ธีรภัคศิริ และคณะ (2563: 110-128) ระบุว่า ชีตความสามารถในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว เกษตรเชิงนิเวศของผู้นำชุมชนปลาป่า จังหวัดเลย มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินระดับชีตความสามารถของ คณะกรรมการชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนตำบลปลาป่า และหาแนวทางเพิ่มชีตความสามารถของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าชุมชนมีความรู้และทัศนคติที่ดีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยว แต่ยังมีข้อจำกัดความชำนาญ จึงควรมีการส่งเสริมพัฒนาชีตความสามารถของชุมชนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะด้านทักษะการบริหารจัดการ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศสู่ความยั่งยืน ที่มีวิจัยชี้ให้เห็นความสำคัญของการพัฒนาชีตความสามารถของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยว โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านการเกษตรและระบบนิเวศ เพื่อสร้างการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนและเป็นประโยชน์ต่อชุมชนอย่างแท้จริง

ธวัชชัย เพ็งพิณิจ และคณะ (2558: 10-19) ระบุว่าตัวชี้วัดการสร้างควมหลากหลายทางชีวภาพเชิงนิเวศ เกษตรและการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนตามแนวคิดการทำเกษตรประณีตของเครือข่ายปราชญ์ชาวบ้านด้าน เกษตรกรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 12 เครือข่าย ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ตัวชี้วัดการสร้างควมหลากหลายทางชีวภาพเชิงนิเวศเกษตรมี 7 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) ปลูกพืชหัว-ผักสวนครัว-ไม้เลื้อย-ไม้ผล-ไม้ยืนต้น 2) ทำปุ๋ยชีวภาพ 3) สร้างดิน-น้ำ-พืช-สัตว์ให้อุดมสมบูรณ์ 4) ไม้ใช้สารเคมี 5) สร้างความมั่นคงด้านอาหาร 6) วางแผนบริหารจัดการ และ 7) สร้างอากาศบริสุทธิ์ นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวชี้วัดการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนมี 10 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) ไม้ยืนต้นหลายชนิด 2) ใช้ธรรมชาติช่วยธรรมชาติ 3) อาหารปลอดภัย 4) ดินดี 5) ใช้ปุ๋ยชีวภาพ 6) มีอาหารตามธรรมชาติ 7) จิตสำนึกดี 8) มีกิน-ขาย-แลกเปลี่ยน 9) มีสมุนไพร-พืชผสมผสาน และ 10) มีรายได้ ซึ่งผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการสร้างควมหลากหลายทางชีวภาพและการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน โดยการสร้างควมหลากหลายทางชีวภาพจะนำไปสู่การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ที่มีวิจัยเสนอแนะให้เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้านนำตัวชี้วัดไปปรับใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและการประเมินผล รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำไปปรับใช้ในการวางแผนพัฒนาเกษตรกร โดยเฉพาะการส่งเสริมให้ทุกครัวเรือนปลูกพืชหลากหลายชนิดเพื่อสร้างควมหลากหลายทางชีวภาพ

7.2.2 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ปัญญาดา นาคี (2561) ศึกษาการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสู่ความยั่งยืนในประเทศไทย พบว่าปัจจุบันยังขาดการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน เนื่องจากชุมชนขาดความรู้และความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพ ขาดการกำหนดพื้นที่ท่องเที่ยว การให้ความรู้ การจัดการจราจร จุดสาธิต และจุดจำหน่ายสินค้าเกษตร แนวทางการพัฒนาเพื่อความยั่งยืน ได้แก่ 1) การบริหารจัดการโดยชุมชนและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า 2) การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ลานจอดรถ ห้องสุขา ร้านค้า และ 3) การพัฒนากิจกรรมที่เน้นให้ความรู้ สัมผัสวิถีเกษตร มีการสาธิต และให้นักท่องเที่ยวได้ลงมือปฏิบัติ ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ สร้างรายได้ให้ชุมชนและเกษตรกร นำไปสู่การจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ประกอบศิริ ภัคดิพิณิจ และปานณนาถ บัวเงิน (2561) ได้ศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรปลอดภัยที่เพิ่มมูลค่าจากกิจกรรมการท่องเที่ยว ในพื้นที่ชุมชนรอบกว๊านพะเยา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมกับบริบทของชุมชน ซึ่งจะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้กับชุมชน ส่งเสริมการมีส่วนร่วม และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนซึ่งผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ดีควรมีคุณลักษณะที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้เกิดการเรียนรู้ เชื่อมโยงระหว่างการทำเกษตรของชุมชนกับบริบททางสังคม

วัฒนธรรม ประเพณี และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เป็นกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคนิควิธีการทำเกษตรปลอดภัยของชุมชน เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับชุมชน เกิดประสบการณ์ใหม่ๆ และเห็นคุณค่าและประโยชน์ของสิ่งแวดล้อมที่ได้จากการทำเกษตรปลอดภัย สำหรับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีลักษณะดังกล่าวจะมีส่วนช่วยให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชน เนื่องจากนักท่องเที่ยวจะได้ใช้จ่ายเงินซื้อผลผลิตทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์แปรรูป ของที่ระลึก หรือบริการต่างๆ จากชุมชนโดยตรง นอกจากนี้ ยังช่วยส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น เพราะนักท่องเที่ยวจะได้เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการทำเกษตรปลอดภัยที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะช่วยสร้างแรงจูงใจให้เกษตรกรรักษาสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติให้คงอยู่อย่างยั่งยืน เช่นเดียวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบมีส่วนร่วมของชุมชนยังจะก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ และการเห็นคุณค่าในอาชีพเกษตรกรรมมากขึ้น เพราะชุมชนจะได้มีโอกาสถ่ายทอดองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่คนรุ่นใหม่และบุคคลภายนอก ทำให้เกิดการสืบทอดอาชีพเกษตรกรรม อันจะนำไปสู่ความมั่นคงทางอาหารและความยั่งยืนของชุมชนในระยะยาว

พรนภา เตียสุธิกุล และคณะ (2565) ได้ศึกษาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรชุมชน จังหวัดสระแก้ว เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและเสนอแนวทางการบริหารจัดการ พบว่า การบริหารจัดการที่บ้านคลองอารางประกอบด้วย การบริการการท่องเที่ยว การดึงดูดใจ และการรองรับการท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง ปลูกพืชผักสวนครัวปลอดสารพิษ แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร มีทรัพยากรธรรมชาติสำคัญ เช่น ป่าชุมชน บ่อทองโบราณ พืชสมุนไพร โคมสเต็มมาตรฐาน เป็นแบบเครือญาติผ่านผู้นำชุมชน มีความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมกิจกรรมต่างๆ จนได้รับรางวัลมากมายตั้งแต่ระดับหมู่บ้านถึงระดับประเทศ แนวทางการพัฒนาเสนอว่าควรมีการจัดตั้ง "คณะกรรมการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยชุมชน" นำไปสู่การจดทะเบียนวิสาหกิจชุมชน และควรกำหนดกลยุทธ์ โครงสร้างองค์การ ระบบบุคลากร ทักษะการทำงาน รูปแบบและค่านิยมร่วมกัน เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นรูปธรรม มีผู้รับผิดชอบ และเกิดความยั่งยืน

วรรณวิภา ไตคังละ และคณะ (2566) ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง เพื่อศึกษาตัวบ่งชี้ วิเคราะห์คุณลักษณะ และนำเสนอแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่าตัวบ่งชี้การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ประกอบด้วย การตลาด การแสวงหาแหล่งท่องเที่ยว การให้บริการ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และการบริหารจัดการ ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้แก่ บริบทเชิงพื้นที่ การมีส่วนร่วม และศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชน และเสนอแนวทางการส่งเสริมที่สำคัญ ได้แก่ 1) ขั้นตอนเตรียมการ เช่น วางแผนปฏิบัติการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ฝึกอบรมเกษตรกร พัฒนากิจกรรมบริการ พัฒนาบุคลากรและแหล่งทุน 2) ขั้นตอนปฏิบัติการ เช่น จัดทำบัญชีสถานที่ สร้างนวัตกรรม ดูแลความสะอาดปลอดภัย บูรณะทรัพยากร สร้างตลาดและประชาสัมพันธ์

7.2.3 ระบบฐานข้อมูลดิจิทัล

วีระ แก่นเพชร (2564) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในยุคดิจิทัล" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยในยุคดิจิทัล งานวิจัยนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติงานในกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย บริษัทท่องเที่ยวที่ใช้อิเล็กทรอนิกส์ดำเนินธุรกิจ ภาคประชาชนส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง และนักท่องเที่ยวผู้ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในยุคดิจิทัลของประเทศไทยประกอบด้วย 4 แนวทางหลัก ได้แก่ 1) การปรับกระบวนการทำงานเข้าสู่ระบบดิจิทัล โดยการจัดทำโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ เพื่อสนับสนุนกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวผ่านระบบการสื่อสารและระบบดิจิทัลให้แก่ผู้บริโภค 2) การผลักดันการให้ข้อมูลข่าวสาร โดยการกระตุ้นให้เกิดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารผ่านระบบการสื่อสารและระบบดิจิทัล 3) การทำการตลาดบนพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมในเชิงออนไลน์ และการเพิ่มลักษณะของกลุ่มลูกค้าเป้าหมายให้มีความหลากหลาย และการสื่อสารบนช่องทางที่หลากหลาย โดยการเลือกใช้ช่องทางในการสื่อสารทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์เพื่อนำเสนอข้อมูลให้แก่กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย งานวิจัยนี้มีความสำคัญในการชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยสู่ยุคดิจิทัล และเสนอแนวทางที่เป็นรูปธรรมในการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวของประเทศไทยในอนาคต

สรายุทธ พรเจริญ และอัยรดา พรเจริญ (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การพัฒนาระบบอัจฉริยะเพื่อการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในจังหวัดอุบลราชธานี" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและประเมินผลระบบอัจฉริยะสำหรับวางแผนการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งการวิจัยนี้ใช้วิธีการพัฒนาระบบโดยใช้ AppServ 2.5 ในการสร้างระบบต้นแบบ ระบบที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก คือ 1) ส่วนนำเข้าประกอบด้วยฟังก์ชันในการกำหนดเงื่อนไขให้กับระบบ เช่น จำนวนแผนการท่องเที่ยว อำเภอต้นทางและปลายทาง สถานที่ท่องเที่ยว และจุดบริการระหว่างทาง 2) ส่วนประมวลผล ประกอบด้วยฟังก์ชันในการจับคู่ข้อมูลการท่องเที่ยวในฐานข้อมูลกับเงื่อนไขต่างๆ ที่ผู้ใช้กำหนด และ 3) ส่วนผลลัพธ์ ประกอบด้วยฟังก์ชันการแสดงผลรายละเอียดแผนการท่องเที่ยวทั้งหมด ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการประเมินผลระบบใน 2 ด้าน คือ 1) การประเมินความสามารถในการใช้งานได้ของระบบโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ผลการประเมินพบว่า ระบบมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ระบบมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก และระบบมีความยืดหยุ่นอยู่ในระดับมาก 2) การประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบ จำนวน 400 คน ผลการประเมินพบว่า ระบบมีวัตถุประสงค์ชัดเจน เพื่อช่วยในการวางแผนเส้นทางท่องเที่ยวที่หลากหลายตามความต้องการ ผู้ใช้สามารถใช้งานระบบได้เป็นอย่างดีด้วยตนเอง การออกแบบองค์ประกอบในการจัดวาง เช่น รูปภาพ ปุ่มสัมผัส มีความเหมาะสมใช้งานง่าย งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบสนับสนุนการวางแผนท่องเที่ยว ซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการเข้าถึงข้อมูลและวางแผนการเดินทางได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่อื่นๆ ต่อไป

สุพร ทิพย์จักร และสุดา ใจแก้ว (2561) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการพื้นฐานข้อมูลดิจิทัลจดหมายเหตุ มหาวิทยาลัยพะเยา โดยงานวิจัยนี้ต้องการแก้ปัญหาการจัดเก็บเอกสารจดหมายเหตุของมหาวิทยาลัยพะเยาที่กระจัดกระจายอยู่ตามหน่วยงานต่างๆ ทำให้ยากต่อการสืบค้น อาจเกิดการสูญหาย และไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ ผู้วิจัยจึงพัฒนาระบบฐานข้อมูลดิจิทัลจดหมายเหตุขึ้นโดยใช้ MySQL เป็นระบบจัดการฐานข้อมูล และ PHP เป็นภาษาโปรแกรมมิ่ง ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าระบบที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพในการใช้งานสูง มีการออกแบบส่วนติดต่อกับผู้ใช้ที่เหมาะสม เช่น มีการใช้ตัวอักษรที่อ่านง่าย จัดวางข้อมูลได้อย่างเป็นระบบ ไม่ซับซ้อน เนื้อหาของข้อมูลมีความถูกต้อง สมบูรณ์ ครบถ้วน และสามารถสืบค้นข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง เชื่อมโยงข้อมูล ซึ่งแตกต่างจากระบบงานเดิมอย่างชัดเจน โดยระบบฐานข้อมูลดิจิทัลจดหมายเหตุนี้จะช่วยอำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้งานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยในการเข้าถึงและสืบค้นข้อมูลจดหมายเหตุได้สะดวกรวดเร็ว สามารถใช้งานได้ตลอดเวลาผ่านทางเว็บไซต์ นอกจากนี้ยังช่วยประหยัดพื้นที่ในการจัดเก็บ ป้องกันปัญหาการสูญหายของเอกสาร ลดการค้นหาเอกสารไม่พบ รวมถึงยังช่วยอนุรักษ์และเผยแพร่จดหมายเหตุอันทรงคุณค่าของมหาวิทยาลัยพะเยาอีกด้วย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่องานวิจัย การศึกษา ค้นคว้า ประวัติความเป็นมาและความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย รวมถึงเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาตัดสินใจกำหนดนโยบายและวางแผนของผู้บริหารต่อไปในอนาคต

ภาธร นิลอาธิ และฤทัย นิ่มน้อย (2565) ได้ศึกษาระบบฐานข้อมูลดิจิทัลภูมิปัญญานาเชือกโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน งานวิจัยนี้มุ่งแก้ปัญหาภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีค่าในอำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม ที่ยังกระจัดกระจายและฝังตัวอยู่ในรูปแบบของความรู้ภูมิปัญญาที่สะสมในตัวปราชญ์ชาวบ้าน หากไม่มีการรวบรวมไว้อย่างเป็นระบบ ภูมิปัญญาเหล่านี้อาจสูญหายไปได้เมื่อเวลาผ่านไป ผู้วิจัยจึงได้สำรวจและรวบรวมความต้องการของชุมชน (ภาคีกลุ่มคนรักนาเชือก) โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น การจัดการข้อมูล การออกแบบและพัฒนาระบบฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งพัฒนาเป็นเว็บแอปพลิเคชันด้วยภาษา PHP, Bootstrap และใช้ MySQL เป็นระบบฐานข้อมูล ซึ่งผลการวิจัยพบว่าสามารถจำแนกข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นนาเชือกได้เป็น 9 ประเภทหลัก ได้แก่ กองทุนและธุรกิจชุมชน การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกษตรกรรม แพทย์แผนไทย ภาษาและวรรณกรรม โภชนาการ ศาสนาปรัชญาและประเพณี ศิลปกรรม และอุตสาหกรรมและหัตถกรรม ตามเกณฑ์มาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนที่จะนำข้อมูลไปใช้ในการเรียนรู้ ถ่ายทอด อนุรักษ์ และเผยแพร่ ภูมิปัญญาท้องถิ่นอันทรงคุณค่า ซึ่งระบบฐานข้อมูลดิจิทัลภูมิปัญญานาเชือกที่พัฒนาขึ้นนี้จะเป็นแหล่งรวบรวม จัดเก็บ จัดการ และให้บริการสืบค้นข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นนาเชือกแบบออนไลน์ที่สำคัญ ทำให้ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้สะดวกรวดเร็ว กลายเป็นแหล่งการเรียนรู้ทางดิจิทัลที่สำคัญของชุมชน นอกจากนี้การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงการใช้งานจริง ยังช่วยสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของและความรับผิดชอบของชุมชนที่มีต่อระบบและองค์ความรู้ภูมิปัญญา ทำให้เกิดความยั่งยืนอย่างแท้จริง เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ การเพิ่มมูลค่า และการรักษาระบบนิเวศและความยั่งยืนของภูมิปัญญาท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

จลลักษณ์ สมร่วง และปฏิสนธิ์ ปาลี (2566) ได้ศึกษาระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารเงินรายได้ของศูนย์นวัตกรรมและการจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ งานวิจัยนี้ต้องการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อใช้ในการบริหารเงินรายได้ของศูนย์นวัตกรรมฯ วิทยาลัยศิลปะฯ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มีระบบฐานข้อมูลกลางในการจัดเก็บและติดตามรายได้ ทำให้เกิดปัญหาการบริหารจัดการ เช่น ไม่มีการเปรียบเทียบประมาณการรายได้กับรายได้จริง ไม่สามารถติดตามเงินค้างรับได้ ข้อมูลการจัดกระจายยากต่อการรวบรวมเพื่อจัดทำรายงาน ซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้บริหารได้ ผู้วิจัยจึงออกแบบและพัฒนาระบบฐานข้อมูลการจัดเก็บรายได้ที่สามารถบันทึกข้อมูลโครงการ ประมาณการรายรับ ติดตามเงินค้างรับ และจัดทำรายงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ภาษา HTML, CSS, JavaScript, PHP และระบบจัดการฐานข้อมูล MySQL ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าระบบที่พัฒนาขึ้นช่วยลดขั้นตอนและระยะเวลาในการทำงานของเจ้าหน้าที่การเงินได้มาก ผู้บริหารสามารถติดตามและเห็นภาพรวมของรายได้ทั้งหมด นำข้อมูลไปใช้ประกอบการวางแผน ตัดสินใจ และกำหนดงบประมาณรายจ่ายได้อย่างเหมาะสมและรวดเร็วขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถใช้ติดตามเงินค้างรับ ปัญหาเรียกเก็บเงินล่าช้า ที่ไม่เป็นไปตามประมาณการได้ทันท่วงที ทำให้ได้รับเงินครบถ้วนและลดความเสี่ยงในการบริหาร จากการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานทั้งผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ พบว่ามีความพึงพอใจต่อระบบในระดับมากทั้งด้านการออกแบบหน้าจอ ด้านประสิทธิภาพ ด้านความเป็นประโยชน์ และด้านความปลอดภัยของระบบ โดยสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการจัดทำรายงานวิเคราะห์สภาพคล่องทางการเงิน รายงานกระแสเงินสด รายงานรายรับแต่ละประเภท เพื่อสนับสนุนการทำงานและการตัดสินใจของผู้บริหารได้ดียิ่งขึ้น ถือเป็นคลังความรู้สำคัญขององค์กรที่ช่วยเก็บรวบรวมประสบการณ์การทำงานของผู้เชี่ยวชาญเพื่อเป็นแบบอย่างในการเรียนรู้ต่อไป

8. ระเบียบวิธีวิจัยและวิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินงานในโครงการวิจัยนี้เป็นการทำงานในลักษณะของการบูรณาการร่วมกับภาคีเครือข่ายในพื้นที่ต้นแบบ (บ้านสันเจริญ) โดยให้ความสำคัญกับการปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมในการกำหนดชุดข้อมูลที่ต้องจัดเก็บ และการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่รวบรวม เพื่อให้ได้รายการข้อมูลที่สำคัญสำหรับนำมาใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศบนพื้นฐานของความต้องการของชุมชนเป็นสำคัญ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินงานพอสังเขปดังนี้

- 1) ประชุมร่วมกับชุมชนเป้าหมายเพื่อจัดตั้งทีมงานของชุมชน สำหรับกำหนดเป้าหมายของรายการข้อมูล (ตัวแปร) ที่ต้องการเก็บรวบรวม ซึ่งมีทั้งข้อมูลทางด้านการเกษตร ข้อมูลทางด้านการท่องเที่ยว และข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ ฯลฯ
- 2) จัดหมวดหมู่ข้อมูล กำหนดนิยามที่ชัดเจน ก่อนมาพัฒนาเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบสำรวจ แบบสอบถาม เป็นต้น พร้อมกับคู่มือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3) จัดเก็บรวบรวมข้อมูลร่วมกับทีมงานของชุมชนด้วยเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นมา พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้อง ก่อนนำไปแปลงให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัลทั้งหมด
- 4) ออกแบบและพัฒนาระบบฐานข้อมูลดิจิทัลตามหมวดหมู่ของข้อมูลและเครื่องมือที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนที่ 2

5) บันทึกข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมตามหัวข้อที่ 3 ลงในระบบฐานข้อมูลทั้งหมด พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้องของการบันทึกข้อมูล

6) ทดสอบการใช้ประโยชน์ฐานข้อมูลดิจิทัลร่วมกับทีมงานของชุมชน ด้วยการนำมาประกอบการพัฒนาและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบนพื้นที่สูงในพื้นที่เป้าหมาย (บ้านสันเจริญ)

7) จัดทำคู่มือการใช้ฐานข้อมูลดิจิทัล และการ update ข้อมูล พร้อมทั้งเผยแพร่และส่งมอบฐานข้อมูลดิจิทัลผ่านการจัดอบรมให้กับตัวแทนชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจจะนำฐานข้อมูลดิจิทัลไปใช้ประโยชน์

เอกสารอ้างอิง

จงลักษณ์ สมร่าง และปฏิสนธิ์ ปาลี (2566). ระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารเงินรายได้ของศูนย์นวัตกรรมและการจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วารสารวิชาการ "การจัดการเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม", 10(1), 102-111.

ธวัชชัย เพ็งพิณิจ, ขวลิขิต สวัสดิ์ผล, อัครเดช เสนานิกรณม์, พรทวิ พลเวียงพล และ พิมพ์ชนก วัตทอง. (2558). ตัวชี้วัดการสร้างความปลอดภัยทางชีวภาพเชิงนิเวศเกษตรและการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนตามแนวคิดการทำเกษตรประณีตของเครือข่ายปราชญ์ชาวบ้านด้านเกษตรกรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. สักทอง: วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 21(3), 10-19.

ประกอบศิริ ภัคดีพิณิจ และปานณนาถ บัวเงิน. (2561). รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรปลอดภัยในพื้นที่ชุมชนรอบกว๊านพะเยา. วารสารการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 7(1), 93-102.

ปัญญาดา นาคี. (2561). การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสู่ความยั่งยืน. บทความวิจัย. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. 8(4), 119-122.

พรนภา เตียสุธิกุล และนภาพร สิงห์ทวน. (2565). การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรชุมชน จังหวัดสระแก้ว. บทความวิจัย. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. ปีที่ 11 ฉบับที่ 4 กรกฎาคม - สิงหาคม 2565.

ภาธร นิลอาธิ และฤทัย นิ่มน้อย (2565). ระบบฐานข้อมูลดิจิทัลภูมิปัญญาเชือก โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน. วารสารห้องสมุด, 66(2), 104-114.

ภัทรวิทย์ ธีรภัคศิริ, กิรติ ตระการศิริวานิช, นำชัย ทนุผล, และ มนสิชา อินทจักร. (2563). ชีตความสามารถในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของผู้นำชุมชนปลาบ่า จังหวัดเลย. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี, 14(3), 110-128.

ยุทธพงษ์ ลีลากิจไพศาล, ขจีณัฐ เซาวนปรีชา, จิรัฐ ชวนชม, ธนัญภัทร์ ศรีเนธิยวดี, สฤณี ศรีโยธิน, พิมพมาดา วิชาศิลป์, และ พรเพ็ญ ไตรพงษ์. (2567). การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกษตรในลักษณะแหล่งเรียนรู้ในจังหวัดสุพรรณบุรี. วารสารศิลปการจัดการ, 8(1), 401-417.

วีระ แก่นเพชร (2564). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในยุคดิจิทัล. วารสารนวัตกรรมและการจัดการ, 6(1), 148-160.

วรรณวิภา ไตคังละ, มยุรี ศิริยม, สถาพร ภูสุวรรณ, ณัฐพันธ์ คู่ซึ้ง และนิสิตา สุขสถิต. (2566). แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง. ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่. 8(4): 506-507.

- สรายุทธ พรเจริญ และอัยรดา พรเจริญ (2562). การพัฒนาระบบอัจฉริยะเพื่อการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในจังหวัดอุบลราชธานี. วารสารเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 9(2), 37-48.
- สุพร ทิพย์จักร และสุดา ใจแก้ว (2561). การพัฒนาระบบฐานข้อมูลดิจิทัลจดหมายเหตุ มหาวิทยาลัยพะเยา. PULINET Journal, 5(3), 25-30.
- Altieri, M. A. (1996). *Agroecology: The science of sustainable agriculture*. 2nd edition, Boca Raton: CRC Press.
- Barbieri, C., & Mshenga, P. M. (2008). The role of the firm and owner characteristics on the performance of agritourism farms. *Sociologia Ruralis*, 48(2), 166-183.
- Buhalis, D., & Amaranggana, A. (2015). Smart tourism destinations enhancing tourism experience through personalisation of services. In *Information and communication technologies in tourism* (pp. 377-389). Springer, Cham.
- Flanigan, S., Blackstock, K., & Hunter, C. (2014). Agritourism from the perspective of providers and visitors: a typology-based study. *Tourism Management*, 40(February), 394-405
- Francis, C., Lieblein, G., Gliessman, S., Breland, T. A., Creamer, N., Harwood, R., Salomonsson, L., Helenius, J., Rickerl, D., Salvador, R., Wiedenhoef, M., Simmons, S., Allen, P., Altieri, M., Flora, C., & Poincelot, R. (2003). Agroecology: The ecology of food systems. *Journal of Sustainable Agriculture*, 22(3), 99-118.
- Gretzel, U., Sigala, M., Xiang, Z., & Koo, C. (2015). Smart tourism: foundations and developments. *Electronic Markets*, 25(3), 179-188.
- Ivars-Baidal, J. A., Celdrán-Bernabeu, M. A., Mazón, J. N., & Perles-Ivars, Á. F. (2019). Smart destinations and the evolution of ICTs: a new scenario for destination management?. *Current Issues in Tourism*, 22(13), 1581-1600.
- Phillip, S., Hunter, C., & Blackstock, K. (2010). A typology for defining agritourism. *Tourism Management*, 31(6), 754-758.

ส่วนที่ 3 แผนการทำงาน

1. แผนการดำเนินงานวิจัย (แสดงแผนการดำเนินงานรายกิจกรรมและระยะเวลาที่ใช้ ในแต่ละปีงบประมาณ)

ปีงบประมาณ	กิจกรรม	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	ร้อยละของกิจกรรม ในปีงบประมาณ	
2569	1. ประสานงานตัวแทนและแกนนำชุมชน โดยเฉพาะกลุ่มคนรุ่นใหม่ เพื่อกำหนดทีมทำงานร่วมกับคณะวิจัย	✓												5	
	2. จัดประชุมร่วมกับตัวแทนและแกนนำชุมชนเพื่อร่วมกันกำหนด ชุดข้อมูลที่ต้องการสำรวจ	✓	✓	✓											
	3. พัฒนา ออกแบบ และทดสอบแบบสำรวจข้อมูลภายในชุมชน			✓	✓										5
	4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลภายในชุมชนร่วมกับตัวแทนชุมชน พร้อมทั้งถ่ายทอดความรู้ในการจัดเก็บข้อมูลให้กับตัวแทนชุมชน					✓	✓	✓							20
	5. แปลงข้อมูลที่จัดเก็บในรูปแบบออนไลน์ให้เป็นดิจิทัลทั้งหมด พร้อมทั้งถ่ายทอดความรู้ในการแปลงข้อมูลเป็นดิจิทัลให้กับตัวแทนชุมชน									✓	✓				20
	6. พัฒนา ออกแบบ และทดสอบระบบฐานข้อมูลดิจิทัลเพื่อจัดเก็บ ข้อมูลดิจิทัลที่รวบรวมมา									✓	✓				10
	7. บันทึกข้อมูลดิจิทัลทั้งหมดลงในฐานข้อมูลดิจิทัลที่พัฒนาขึ้นมา พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้อง										✓	✓	✓		30
	8. จัดทำคู่มือการใช้งานข้อมูลดิจิทัลที่พัฒนาขึ้นมา												✓		5
	9. ประชุมถ่ายทอดความรู้ในการใช้และ update ข้อมูลในฐานข้อมูลดิจิทัลให้กับตัวแทนชุมชน													✓	5
	10. ส่งมอบฐานข้อมูลดิจิทัลพร้อมคู่มือให้กับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง													✓	

หมายเหตุ : ขั้นตอนการจัดทำข้อเสนอโครงการ กิจกรรมให้ระบุเดือนที่คาดว่าจะดำเนินการ กรณีที่โครงการได้รับการอนุมัติ และเข้าสู่ขั้นตอนการนำเข้าโครงการสู่ Ongoing ระบบจะให้ระบุชื่อเดือนที่เริ่มดำเนินงานโครงการ แล้วระบบจะดำเนินการอัปเดตเดือนทั้งหมด ให้อยู่ในรูปแบบ ชื่อเดือน เช่น เริ่มดำเนินโครงการเดือน ตุลาคม 2568 จากตัวอย่าง กิจกรรมที่ 1 จะถูกระบุเป็นเดือนตุลาคม

2. พื้นที่ทำวิจัย : โปรตระบุสถานที่ทำวิจัยจำแนกตามโครงการวิจัยโดยใช้ฐานข้อมูลจากระบบ และเพิ่มเติมชื่อเฉพาะ เช่น ชุมชน หมู่บ้าน

ในประเทศ/ต่างประเทศ	ชื่อประเทศ/จังหวัด	ชื่อสถานที่
ในประเทศ	น่าน	บ้านสันเจริญ อำเภอท่าวังผา และอำเภอปัว

3. พื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากการวิจัย

ในประเทศ/ต่างประเทศ	ชื่อประเทศ/จังหวัด	ชื่อสถานที่
ในประเทศ	น่าน	ทั้งจังหวัด
ในประเทศ	ภาคเหนือตอนบน	พื้นที่สูงที่มีศักยภาพในการเชื่อมโยงเกษตรเชิงนิเวศกับการท่องเที่ยว เช่น เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน เป็นต้น

4. แผนการใช้จ่ายงบประมาณของโครงการวิจัย

- 1) แสดงรายละเอียดประมาณการงบประมาณตลอดโครงการ (กรณีของงบประมาณเป็นโครงการต่อเนื่อง ระยะเวลาดำเนินการวิจัยมากกว่า 1 ปี ให้แสดงงบประมาณตลอดแผนการดำเนินงาน) โดยแบ่งเป็นหมวดต่าง ๆ ดังนี้

งบประมาณ	หมวดงบประมาณ	รายละเอียดงบประมาณ	จำนวน	หน่วยนับ	คน/รายการ	ครั้ง/เดือน	ราคาต่อหน่วย	งบประมาณ (บาท)	งบประมาณรวมในรายการค่าใช้จ่าย (บาท)
งบดำเนินงาน									600,000
	1 ค่าจ้าง								180,000
		1. ค่าจ้างผู้ช่วยวิจัยปริญญาตรี	6	เดือน	2	1	15,000	180,000	
	2 ค่าวัสดุ								33,500
	วัสดุสำนักงาน								10,100
		1.กระดาษ สี	28	รีม	1	1	100	2,800	
		2.ปากกา	5	กล่อง	1	1	260	1,300	
		3.น้ำดื่ม ขนาด 600 มล. แพ็ค 12 ขวด	5	แพ็ค	4	5	60	6,000	
	วัสดุคอมพิวเตอร์								23,400
		1. ตลับผงหมึกสำหรับเครื่องพิมพ์แบบเลเซอร์	2	ตลับ	1	1	1,700	3,400	

งบประมาณ	หมวดงบประมาณ	รายละเอียดงบประมาณ	จำนวน	หน่วยนับ	คน/รายการ	ครั้ง/เดือน	ราคาต่อหน่วย	งบประมาณ (บาท)	งบประมาณรวมใน รายการค่าใช้จ่าย (บาท)
		2. โปรแกรมคอมพิวเตอร์หรือซอฟต์แวร์	1	หน่วย	1	1	20,000	20,000	
	3 ค่าใช้สอย							-	380,500
		1. ค่าอาหารกลางวัน	5	ครั้ง	30	3	120	54,000	
		2. ค่าอาหารว่าง	10	ครั้ง	30	3	35	31,500	
		3. ค่าอาหารเย็น	4	คน	4	10	150	24,000	
		4. ค่าจ้างเหมารถตู้	1	คัน	4	10	1,800	72,000	
		5. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	1	คัน	4	10	1,500	60,000	
		6. ค่าที่พัก	4	คน	4	10	850	136,000	
		7. ค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมิน ร่างรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์	2	คน	1	1	1,500	3,000	
		8. ค่าถ่ายเอกสาร	5,000	แผ่น	1	1	0.5	2,500	
	4 ค่าสาธารณูปโภค							-	6,000
		1. ค่าสาธารณูปโภค เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ						6,000	
รวม									600,000

4) รายละเอียดการจัดซื้อครุภัณฑ์ : กรณีมีความต้องการซื้อครุภัณฑ์ให้ใส่รายละเอียด ดังนี้

ชื่อครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ที่ขอสนับสนุน			เหตุผลและความจำเป็นต่อโครงการ	การใช้ประโยชน์ของครุภัณฑ์นี้เมื่อโครงการสิ้นสุด
	รายละเอียดครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ที่มีอยู่เดิม และเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย (ถ้ามี)	สถานภาพการใช้งานปัจจุบัน		

● แนบใบเสนอราคาจาก 3 บริษัทประกอบไปด้วย

5. มาตรฐานการวิจัย

- มีการใช้สัตว์ทดลอง
- มีการวิจัยในมนุษย์
- มีการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานด้านเทคโนโลยีชีวภาพสมัยใหม่
- มีการใช้ห้องปฏิบัติการเกี่ยวกับสารเคมี

6. หน่วยงานร่วมดำเนินการ/ภาคเอกชนหรือชุมชนที่ร่วมลงทุนหรือดำเนินการ

ลำดับที่	ปีงบประมาณ	ชื่อหน่วยงานรัฐ/บริษัท/หน่วยงานต่างประเทศ	แนวทางร่วมดำเนินการ	การร่วมลงทุนในรูปแบบตัวเงิน (in-cash) (บาท)	การร่วมลงทุนในรูปแบบอื่น (in-kind)	รวม
1	2568-2569	อบต/อบจ	การร่วมลงทุนเพื่อการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว	ประมาณ 50,000 บาท	ประมาณ 50,000 บาท	ประมาณ 100,000 บาท
2	2569-	วิสาหกิจชุมชนแปรรูปกาแฟ น่าน/วิสาหกิจชุมชนแปรรูป	การร่วมลงทุนในการเก็บรวบรวมข้อมูล	-	วิสาหกิจละ 30,000 บาท	ประมาณ 60,000 บาท

		กาแฟสวนยา หลวง				
--	--	-------------------	--	--	--	--

7. ระดับความพร้อมที่มีอยู่ในปัจจุบัน (ถ้ามี)*

7.1 ระดับความพร้อมทางเทคโนโลยี (Technology Readiness Level: TRL)*

1) TRL ณ ปัจจุบัน ระดับ 6

ชุมชนบ้านสันเจริญ ประกอบด้วยเกษตรกรผู้ผลิตกาแฟ 185 ราย ผู้ประกอบการ 33 ราย ที่มีการแปรรูป green bean 3 รูปแบบ อบรมจัดทำต้นแบบแผนที่พื้นที่ปลูกกาแฟ 5,600 ไร่ โรงงานแปรรูป 33 แห่ง และแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนในรูปแบบของอนาล็อก โดยโครงการวิจัยจะเข้าไปพัฒนาต้นแบบระบบฐานข้อมูลดิจิทัลที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศที่เป็น การเชื่อมต่อธุรกิจเกษตรเชิงนิเวศกับการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ และเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ในอำเภอปัว และอำเภอในโซนทิศเหนือของจังหวัดน่าน เช่น เชียงกลาง หุ่นช้าง บ่อเกลือ เฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น

2) TRL เมื่องานวิจัยเสร็จสิ้นระดับ 7

หลังจากสิ้นโครงการจะเกิดระบบฐานข้อมูลดิจิทัลในระดับชุมชน (บ้านสันเจริญ) ที่ประกอบไปด้วยข้อมูลดิจิทัลที่สำคัญตามความต้องการของชุมชน ซึ่งจะมีทั้งข้อมูลทางด้านการเกษตร (โดยเฉพาะกาแฟ) ตลอดห่วงโซ่อุปทาน ข้อมูลทางด้านการท่องเที่ยว และข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ ฯลฯ ที่ได้มีการทดสอบการใช้ประโยชน์ร่วมกับตัวแทนชุมชน ด้วยการนำมาประกอบการพัฒนาและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศบนพื้นที่สูงในพื้นที่บ้านสันเจริญ

7.2 ระดับความพร้อมทางสังคม (Societal Readiness Level: SRL)*

1) SRL ณ ปัจจุบัน ระดับ 7

โครงการมีความร่วมมือกับ อบต.ผาทอง และวิสาหกิจชุมชนผู้แปรรูปกาแฟสวนยาหลวง ผู้ประกอบการ สมาคมผู้ประกอบการท่องเที่ยวจังหวัดน่าน หอการค้าจังหวัดน่าน และการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเดิม (การพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อสังคมด้วยห่วงโซ่คุณค่ากับการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมสังคมคุณธรรมในจังหวัดน่าน) เพื่อขยายโอกาสธุรกิจชุมชนด้วยฐานข้อมูลการท่องเที่ยวด้วยระบบดิจิทัล

2) SRL เมื่องานวิจัยเสร็จสิ้นระดับ 8

หลังจากสิ้นโครงการจะมีชุดของข้อมูลดิจิทัลที่ถูกจัดเก็บในระบบฐานข้อมูลดิจิทัล สำหรับนำมาใช้เพื่อประกอบการให้ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศของชุมชนบ้านสันเจริญที่เป็น การเชื่อมต่อระหว่างห่วงโซ่อุปทานกาแฟกับการท่องเที่ยว เพื่อเป็นการขยายโอกาสให้กับธุรกิจชุมชนที่เกี่ยวข้องทั้งที่เป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกาแฟและการท่องเที่ยว

9. แนวทางการขับเคลื่อนผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปสู่ผลลัพธ์และผลกระทบ

9.1 การเชื่อมโยงกับนักวิจัยที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ทำการวิจัยทั้งในและต่างประเทศ (ถ้ามี) (Connections with other experts within and outside Thailand) และแผนที่จะติดต่อหรือสร้างความสัมพันธ์กับผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งการสร้างทีมงานวิจัยในอนาคตด้วย

โครงการมีแผนที่จะสร้างความร่วมมือกับคณาจารย์และนักวิจัยในพื้นที่ เช่น คณาจารย์จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน อาจารย์จากวิทยาลัยชุมชนน่าน เป็นต้น รวมทั้ง Q Grader ทั้งในหมู่บ้านและจังหวัด

9.2 การเชื่อมโยงหรือความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัย (Stakeholder and User Engagement) โดยระบุชื่อหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาสังคมและชุมชน โดยอธิบายกระบวนการดำเนินงานร่วมกันและการเชื่อมโยงการขับเคลื่อนผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์อย่างชัดเจน รวมถึงอธิบายกระบวนการดำเนินงานต่อเนื่องของผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น

โครงการมีแผนที่จะสร้างการมีส่วนร่วมและความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายในระดับชุมชน องค์กรปกครองท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และหน่วยงานภาครัฐ เช่น พาณิชยจังหวัด ททท. อบต. อบจ เป็นต้น รวมทั้งการใช้ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง เช่น สมาคมผู้ประกอบการท่องเที่ยว สมาคมผู้ประกอบการโรงแรมที่พัก ชมรมกาแฟน่าน ชมรมกาแฟพิเศษน่าน เป็นต้น

ประสบการณ์การบริหารงานของหัวหน้าโครงการ ในการบริหารโครงการย้อนหลังไม่เกิน 5 ปี (กรอกไม่เกิน 5 ลำดับ โดยเน้นโครงการที่เกิดผลกระทบสูง)

ชื่อโครงการวิจัย	หน่วยงานที่ได้รับทุน	ปีที่ได้รับงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)
การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ออกแบบกระบวนการวิชาในหลักสูตรด้านการท่องเที่ยว	สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.)	2566	-
การศึกษาและถอดบทเรียนต้นแบบ กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่ดำเนินงานและจัดการตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG	สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.)	2565	-
การวิเคราะห์การพัฒนาศักยภาพงานวิจัยเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทย	สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.)	2565	-

ส่วนที่ 4 ผลผลิต/ผลลัพธ์/ผลกระทบ

1. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ด้านวิชาการ

ระบุคำอธิบาย.....

ผู้ได้รับผลประโยชน์.....

ด้านสังคม

ด้านสาธารณะ ด้านชุมชนและพื้นที่ ด้านสิ่งแวดล้อม

ระบุคำอธิบาย ชุมชนมีข้อมูลสำหรับใช้ตัดสินใจเพื่อวางแผนทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศของชุมชน รวมถึงการวางแผนการผลิตกาแพที่เหมาะสมกับความต้องการของตลาดและพื้นที่
ผู้ได้รับผลประโยชน์ ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตกาแพตลอดห่วงโซ่อุปทาน และคนในชุมชนที่สนใจพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศในชุมชน รวมถึง อบต.

ด้านนโยบาย

ระบุคำอธิบาย ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/มาตรการการพัฒนาต่อยอดที่นำไปสู่การพัฒนาการจัดทำ

ฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ

ผู้ได้รับผลประโยชน์ เกษตรกร/ชุมชน/ผู้สนใจเป็นผู้ประกอบการใหม่/อบต./อบจ./เกษตรจังหวัด/สหกรณ์จังหวัด/เกษตรและสหกรณ์จังหวัด/สมาคมการท่องเที่ยวจังหวัด/สมาคมผู้ประกอบการโรงแรมที่พัก/ทพท

ด้านเศรษฐกิจ

ระบุคำอธิบาย.....

ผู้ได้รับผลประโยชน์.....

2. ผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับ (Output)

ผลผลิต	ประเภทผลผลิต	รายละเอียดของผลผลิต	จำนวนนำส่ง	หน่วยนับ
1. ชุดข้อมูล ดิจิทัลด้านการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ	ชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศที่เชื่อมโยงข้อมูลโซ่อุปทานกาแพของชุมชน	3	ชุด
2. ระบบฐานข้อมูลดิจิทัลเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ	ระบบและกลไก	ระบบฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศในพื้นที่	1	ระบบ
3. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและมาตรการในการจัดการระบบฐานข้อมูลทางการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ	1	ชุด

หมายเหตุ กรอกข้อมูลเฉพาะผลผลิตที่โครงการคาดว่าจะได้รับและสามารถทำได้จริง เนื่องจากเป็นตัวชี้วัดในการประเมินผลของหน่วยงาน (หากผลผลิตข้อใดไม่มีไม่ต้องระบุ และขอให้ตัดออก)

3. ผลลัพธ์ (Expected Outcomes) ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

ผลที่คาดว่าจะได้รับ (ทำ dropdown list ให้เลือก)	จำนวน	หน่วยนับ	รายละเอียดของผลลัพธ์	ผู้ใช้ประโยชน์ (Users)/ ผู้ได้รับผลประโยชน์ (Beneficiaries)
ผลงานตีพิมพ์ (Publications)				
การอ้างอิง (Citations)				
เครื่องมือและระเบียบวิธีการวิจัย (Research Tools and Methods)				
ฐานข้อมูลและแบบจำลองวิจัย (Research Databases and Models)	1	ฐานข้อมูล		ชุมชน/อบต./อบจ./สมาคม การท่องเที่ยวจังหวัด/สมาคม ผู้ประกอบการโรงแรมที่พัก/ ททท.
ความก้าวหน้าในวิชาชีพของบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (Next Destination)				
รางวัลและการยอมรับ (Awards and Recognitions)				
การใช้ประโยชน์จากเครื่องมือ อุปกรณ์ห้องวิจัยและ โครงสร้างพื้นฐาน (Use of Facilities and Resources)	1	ชุด		ชุมชน/อบต./อบจ./สมาคม การท่องเที่ยวจังหวัด/สมาคม ผู้ประกอบการโรงแรมที่พัก/ ททท.
ทรัพย์สินทางปัญญา การขึ้นทะเบียนพันธุ์ พืชและพันธุ์ สัตว์ และการอนุญาตให้ใช้สิทธิ (Intellectual property, Registered Plants Varieties and Animals Breeding and Licensing)				
การถ่ายทอดเทคโนโลยี (Technology Transfer)	1	เครือข่าย	เครือข่ายผู้ประกอบการ ในโซ่อุปทานการผลิต/ เครือข่ายผู้ประกอบการ ในเส้นทางท่องเที่ยว เกษตรเชิงนิเวศ	
ผลิตภัณฑ์และกระบวนการ บริการ และการ รับรอง มาตรฐานใหม่ (New Products/Processes, New Services and New Standard Assurances)				
ทุนวิจัยต่อยอด (Further Funding)				

ผลที่คาดว่าจะได้รับ (ทำ dropdown list ให้เลือก)	จำนวน	หน่วยนับ	รายละเอียดของผลลัพธ์	ผู้ใช้ประโยชน์ (Users)/ ผู้ได้รับผลประโยชน์ (Beneficiaries)
ความร่วมมือหรือหุ้นส่วน ความร่วมมือ (Collaborations and Partnerships)	2	ความร่วมมือ ในการออกแบบ ระบบฐานข้อมูล		
การผลักดันนโยบาย แนวปฏิบัติ แผนและกฎระเบียบ (Influence on Policy, Practice, Plan and Regulations)	1	นโยบาย/ มาตรการ	การผลักดันการใช้ ประโยชน์กับหน่วยงาน ภาครัฐและเอกชน	
กิจกรรมสร้างการมีส่วนร่วม (Engagement activities)				

4. ผลกระทบ (Expected Impacts) ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

ด้านวิชาการ

รายละเอียดผลกระทบ.....

ด้านสังคม ชุมชนบนพื้นที่สูงมีการสร้างงานแก่คนรุ่นใหม่/ลดการเคลื่อนย้ายแรงงานออกไปทำงานนอกพื้นที่ และชุมชนสามารถอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น/ชนเผ่า ขยายโอกาสการสร้างงานสร้างอาชีพและสร้างผู้ประกอบการใหม่

ด้านสาธารณะ ด้านชุมชนและพื้นที่ ด้านสิ่งแวดล้อม

รายละเอียดผลกระทบ เกิดเครือข่ายความร่วมมือในการบูรณาการการสร้างอาชีพแก่ชุมชนและท้องถิ่น เพื่อการพัฒนาด้วยสมดุลทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

ด้านนโยบาย

รายละเอียดผลกระทบ.....

ด้านเศรษฐกิจ ชุมชนบนพื้นที่สูงมีมูลค่าเพิ่ม/รายได้เพิ่ม 3 ทาง ประกอบด้วย

1. รายได้เพิ่มจากระบบเกษตรเชิงนิเวศของกาแฟแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการในอุตสาหกรรม
2. รายได้เพิ่มของชุมชนจากกิจกรรมการท่องเที่ยวที่นำคุณค่าจากทุนสังคม (เชิงวิถีชีวิต/วัฒนธรรมชนเผ่า) สร้างคุณค่าด้วยกิจกรรมเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว
3. มีส่วนในการเพิ่มรายได้แก่ผู้ประกอบการที่อื่นๆ เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแผนที่ผลลัพธ์ (Outcome Mapping) ของโครงการ

Input	Activity	Output	Outcome
<p>ปัจจัยนำเข้า</p> <p>1. งบประมาณ 600,000 บาท ค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน (In-cash) 600,000 บาท (ของโครงการ)</p> <p>2. เวลาในการดำเนินกิจกรรมของผู้เข้าร่วมการวิจัย 1 ปี</p> <p>3. การดำเนินกิจกรรมของหน่วยงานหรือผู้ประกอบการที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับโครงการ, เทคโนโลยีการผลิตต่าง ๆ)</p>	<p>1. การเก็บข้อมูล/การอบรมเชิงปฏิบัติการของเกษตรกร/ผู้ประกอบการ</p> <p>2. การอบรมเชิงปฏิบัติการ/การพัฒนากิจกรรมและเส้นทางการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ</p> <p>3. การประชุมพัฒนาระบบฐานข้อมูลดิจิทัล</p> <p>4. การประชุมเพื่อทดสอบระบบที่พัฒนาขึ้น</p> <p>5. การประชุมเวทีแลกเปลี่ยนเพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและมาตรการขับเคลื่อนเพื่อใช้ประโยชน์ต่อเนื่อง</p>	<p>1. ชุดข้อมูล ดิจิทัลด้านการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศระบบฐานข้อมูลดิจิทัลเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ</p> <p>2. ระบบฐานข้อมูลดิจิทัลเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ</p> <p>3. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อการขับเคลื่อนและพัฒนาต่อยอด</p>	<p>1. ทางด้านเศรษฐกิจ: เพิ่มรายได้สุทธิของเกษตรกรผู้ผลิตกาแฟประมาณ /ผู้ประกอบการกาแฟ</p> <p>ในโซ่อุปทานและผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ร้อยละ 10</p> <p>2. ทางด้านสังคม: เกิดเครือข่ายความร่วมมือในการบูรณาการการสร้างอาชีพแก่ชุมชนและท้องถิ่น</p>

ลงลายมือชื่อ หัวหน้าโครงการวิจัย/ผู้ร่วมวิจัย/ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัด

ลงชื่อ อัครพงศ์ อ้นทอง

(รองศาสตราจารย์ ดร.อัครพงศ์ อ้นทอง)

หัวหน้าโครงการวิจัย

วันที่ 31 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2567

ลงชื่อ ศุทธิกานต์ คงคล้าย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุทธิกานต์ คงคล้าย)

ผู้ร่วมวิจัย

วันที่ 31 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2567

ลงชื่อ

(นางดวงใจ ไพพงศ์)

ผู้ร่วมวิจัย

วันที่ 31 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2567

ลงชื่อ

(อาจารย์ ดร.กীরติ ตระการศิริวานิช)

ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัด

วันที่ 31 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2567

ส่วนที่ 2 ข้อมูลโครงการวิจัย

โครงการย่อยที่ 3 การพัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศบนพื้นที่สูงด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

1. บทสรุปข้อเสนอโครงการ (ไม่เกิน 3000 คำ)

จังหวัดน่านเป็นเมืองรองที่มีความท้าทายในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน จังหวัดได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนา เพื่อ “พลิกโฉมการพัฒนาเดินน้ำ สร้างเมืองน่านเมืองแห่งความสุข ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดี สังคมร่มเย็น เศรษฐกิจได้รับการต่อยอดและสร้างมูลค่าอย่างสร้างสรรค์ และเติบโตอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” การสร้างมูลค่าสูงสำหรับภาคเกษตรแก่สินค้าเกษตรมูลค่าสูงหลากหลายชนิด กาแฟเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นจากการผลิตร่วมกับป่า และมีศักยภาพเพิ่มมูลค่าโดยการสร้างตลาดเฉพาะ (niche market) อุตสาหกรรมกาแฟพิเศษและกาแฟ commercial ได้รับการยอมรับในตลาด จนผู้บริโภคสนใจเข้ามาเรียนรู้ที่มาของคุณค่าที่แตกต่าง สร้างกิจกรรมสันตนาการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว ด้วยแนวคิดเกษตรเชิงนิเวศขยายโอกาสแก่ผู้มาเยือนที่ให้คุณค่าแก่ทุนธรรมชาติและทุนสังคมด้วยระบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวดิจิทัล จะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพแก่การท่องเที่ยวและระบบเกษตรเชิงนิเวศของจังหวัด การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ 1) เพื่อออกแบบระบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล และ 2) เพื่อพัฒนากระบวนการสังคมเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์ระบบดิจิทัลที่พัฒนาทั้งการท่องเที่ยว สำหรับขอบเขตและในการวิจัยกำหนดขอบเขตด้านพื้นที่การวิจัยในบ้านสันเจริญ อำเภอท่าวังผา และอำเภอบัว จังหวัดน่าน ส่วนขอบเขตด้านเนื้อหาออกแบบระบบบริหารจัดการที่เชื่อมโยงกิจกรรมตลอดโซ่อุปทานกาแฟบ้านสันเจริญ และระบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศด้วยระบบดิจิทัล กรอบแนวคิดการวิจัยนำแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาทำการออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สร้างจุดขายจากธุรกิจชุมชนกาแฟซึ่งเป็นระบบผลิตเกษตรเชิงนิเวศ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม คุณสมบัติกาแฟที่มีรสชาติที่แตกต่างมีคุณภาพและมาตรฐาน บูรณาการคุณค่าทุนทางวัฒนธรรมของชุมชนที่เป็นชนเผ่าพื้นที่สูง เชื่อมโยงกับกิจกรรมสันตนาการการท่องเที่ยวที่ตอบสนองความต้องการของผู้มาเยือนที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ระเบียบวิธีวิจัยของโครงการใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบสหวิทยาการที่เป็นการบูรณาการร่วมกับภาคีเครือข่ายในพื้นที่ โดยประยุกต์ใช้ทั้งระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เชิงปริมาณ และเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมเข้าด้วยกัน เมื่อสิ้นสุดโครงการคาดว่าจะส่งมอบผลผลิต ได้แก่ ระบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศด้วยระบบดิจิทัล แนวทางการใช้ประโยชน์ระบบดิจิทัลที่พัฒนากิจกรรม เครือข่ายผู้ประกอบการ และข้อเสนอแนะเชิงนโยบายพร้อมด้วยมาตรการการใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนาต่อยอด คาดว่าจะเกิดผลลัพธ์ผลกระทบ ได้แก่ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ ให้เกิดรายได้เพิ่มของเกษตรกร ชุมชน เครือข่ายผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องโดยมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายชุมชน ภาครัฐและเอกชน

2. หลักการและเหตุผล/ปัญหา/โจทย์การวิจัย

เพื่อก้าวทันการเปลี่ยนแปลงและเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนแม่บทการพัฒนาต่างๆ เป็นเรื่องจริงที่ทุกภาคส่วนนำมาใช้ในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืนร่วมกันอย่างเป็นระบบ สำหรับการพัฒนาพื้นที่สูงที่กำลังประสบปัญหาความเสื่อม

โทรมของทรัพยากรจากการผลิตพืชเชิงเดี่ยว เป็นปัญหาที่ซับซ้อนในมิติด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม สภาพปัญหาที่หลายภาคส่วนให้ความสนใจแก้ไขอย่างต่อเนื่อง จังหวัดน่านเป็นจังหวัดหนึ่งในพื้นที่สูงแผนพัฒนา ปี 2566-2570 ได้กำหนดเป้าหมายในการพัฒนา เพื่อ “พลิกโฉมการพัฒนาเดินหน้า สร้างเมืองน่านเมืองแห่งความสุข ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดี สังคมร่มเย็น เศรษฐกิจได้รับการต่อยอดและสร้างมูลค่าอย่างสร้างสรรค์ และเติบโตอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” กำหนดยุทธศาสตร์ไว้ 3 ยุทธศาสตร์ โดยยุทธศาสตร์ที่ 2:สุขเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และมูลค่าสูง เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งในเชิงโครงสร้างและภาคการผลิต อุตสาหกรรมบริการ ด้วยองค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าสูงสำหรับภาคเกษตรให้ความสำคัญแก่เกษตรมูลค่าสูง เช่น กาแฟ (ปัจจุบันมีพื้นที่ปลูกกว่า 10,000 ไร่ มูลค่ากว่า 2,500 ล้านบาท/ปี) (<https://nan.gdcatalog.go.th>) กาแฟนอกจากจะทำการผลิตร่วมกับป่าแล้วยังสามารถนำความคิดสร้างสรรค์ที่หลากหลายมาสร้างมูลค่าจากระบบเกษตรเชิงนิเวศแล้วยังบูรณาการด้านการท่องเที่ยว การพัฒนาผู้ประกอบการใหม่ ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเกิดเศรษฐกิจหมุนเวียนในท้องถิ่นไปสู่สังคมระดับประเทศและสังคมโลกได้อีกด้วย ดังนั้นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ด้วยรูปแบบการบริหารจัดการการเกษตรเชิงนิเวศด้วยเทคโนโลยีจึงมีความจำเป็นอย่างมากในปัจจุบัน เนื่องจากการบริหารจัดการลักษณะนี้จะนำมาซึ่งโอกาสในการยกระดับการท่องเที่ยว เกษตรได้หลากหลายมิติ เช่น การจัดทำระบบจัดเก็บข้อมูลดิจิทัล ในลักษณะของฐานข้อมูลออนไลน์ และคลาวด์ ช่วยให้สามารถเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยว จำนวนผู้เข้าเยี่ยมชม รายรับ และข้อมูลต่างๆ ได้อย่างเป็นระบบ ง่ายต่อการค้นหาและนำมาวิเคราะห์เพื่อวางแผนการจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) และ GPS ช่วยให้สามารถทำแผนที่และระบุตำแหน่งของแหล่งท่องเที่ยวเกษตรได้อย่างแม่นยำ ให้ข้อมูลเส้นทาง การเดินทาง และสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงเพื่อเป็นประโยชน์ในการเดินทางสำหรับนักท่องเที่ยว นอกจากนี้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยให้ชาวบ้านและผู้ประกอบการท้องถิ่นมีช่องทางในการนำเสนอสินค้าและบริการ สร้างรายได้ ก่อให้เกิดการกระจายรายได้ในชุมชนท้องถิ่น นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนอย่างยั่งยืน อีกทั้งเทคโนโลยีดิจิทัลช่วยให้การสื่อสารและการตลาดเข้าถึงนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านช่องทางออนไลน์ต่างๆ เช่น เว็บไซต์ โซเชียลมีเดีย ทำให้สามารถโปรโมทแหล่งท่องเที่ยวเกษตรได้อย่างกว้างขวาง

3. วัตถุประสงค์

- 3.1 เพื่อออกแบบระบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
- 3.2 เพื่อพัฒนากระบวนการสังคมเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์ระบบดิจิทัลที่พัฒนา

4. นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

การท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวที่เน้นการเรียนรู้วิถีเกษตรกรรมของชนเผ่าที่ทำการผลิตกาแฟที่อยู่ร่วมกับป่า โดยการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยว ก่อให้เกิดรายได้ต่อชุมชนและตัวเกษตรกร นักท่องเที่ยวได้รับความเพลิดเพลินในกิจกรรมการเกษตร (ได้แก่ กิจกรรมตลอดโซ่อุปทานการผลิตกาแฟ) กิจกรรมจากคุณค่าวิถีชีวิตของชนเผ่า ด้วยการท่องเที่ยวอย่างมีจิตสำนึกรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม

ระบบบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการการทำงานร่วมกันของภาคีเครือข่าย โดยใช้บุคลากร และทรัพยากรอื่นๆ ในพื้นที่ ออกแบบ รักษาสภาพแวดล้อมที่บุคคลทำงานร่วมกันให้บรรลุเป้าหมายการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศของภาคีเครือข่าย ที่ประกอบด้วยชุมชนกาแฟและเครือข่ายผู้ประกอบการท่องเที่ยวจังหวัดน่าน

ระบบดิจิทัล หมายถึง การใช้เทคโนโลยีและแนวคิดของ IoT (Internet of Things) มาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่กระบวนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จากการนำคุณค่าการผลิตกาแฟ คุณค่าวัฒนธรรม/วิถีชีวิตชุมชนบนพื้นที่สูงจังหวัดน่าน เชื่อมโยงกับกิจกรรมสันถนาการการท่องเที่ยวโดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และมีคุณภาพ

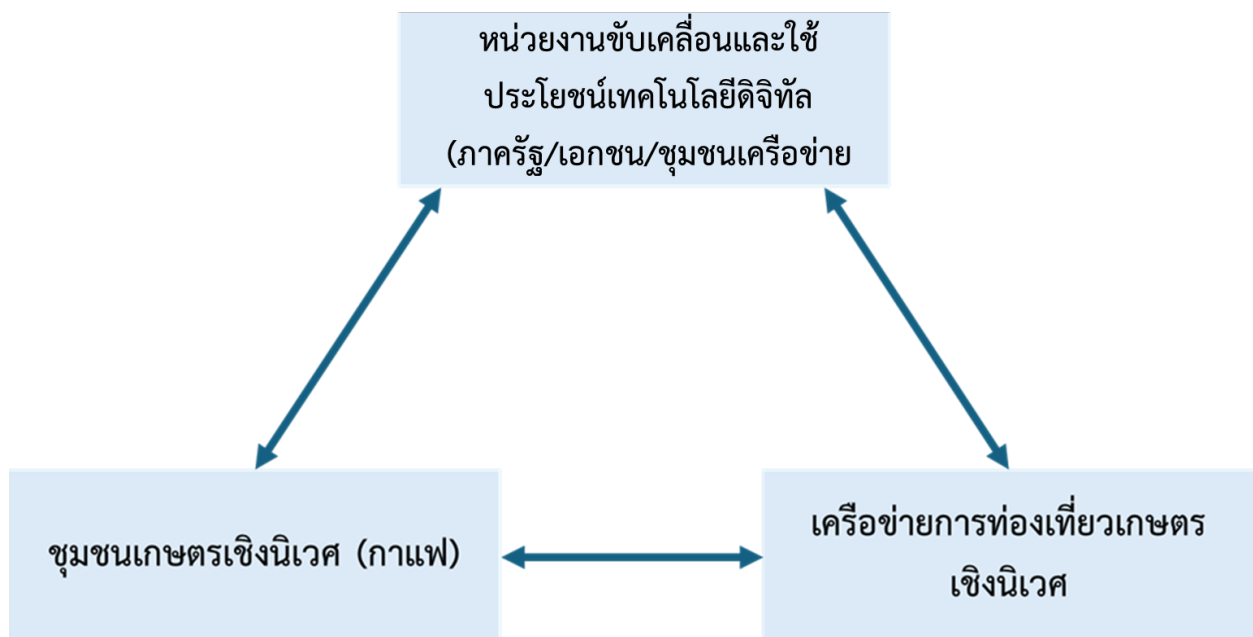
5. ขอบเขตและข้อจำกัดในการวิจัย

5.1 ขอบเขตด้านพื้นที่ การวิจัยครั้งนี้จะทำการวิจัยในบ้านสันเจริญ อำเภอท่าวังผาและอำเภอบัว จังหวัดน่าน

5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา ออกแบบระบบบริหารจัดการที่เชื่อมโยงกิจกรรมตลอดโซ่อุปทานกาแฟบ้านสันเจริญ และระบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

6. กรอบการวิจัย/พัฒนา

จากภาพที่ 1 โครงการนี้มีเป้าหมายออกแบบระบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและสร้างการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการใช้ประโยชน์ระบบดิจิทัลที่พัฒนาขึ้น

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework) ของการดำเนินงานโครงการวิจัย

7. แนวคิด ทฤษฎี และสมมติฐานงานวิจัย (ไม่เกิน 3000 คำ)

7.1) การทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย การท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ การบริหารจัดการเกษตรเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การบริหารจัดการธุรกิจ และเศรษฐกิจดิจิทัล ดังนี้

1) **เกษตรเชิงนิเวศ** เป็นแนวคิดเกษตรกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อแก้ไขปัญหาจากภาวะที่ภาคเกษตรกรรมและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมจากระบบเกษตรอุตสาหกรรม หนทางหนึ่งที่สังคมเกษตรจะอยู่รอดคือ สนับสนุนให้ชุมชนพึ่งพาตนเอง สร้างสังคมที่ปราศจาก/ลดการใช้สารเคมีและพืชตัดแปลงพันธุกรรม จึงเป็นรูปแบบที่เปลี่ยนการเกษตรที่เคยพึ่งพาปัจจัยภายนอกมาสู่การเกษตรเชิงนิเวศที่พึ่งพาธรรมชาติ สนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งภูมิปัญญาด้านเกษตรกรรมจัดเป็นมรดกสำคัญของชาติที่ตกทอดจากรุ่นสู่รุ่น เกษตรกรไทยเรียนรู้วิธีการทำการเกษตรที่สามารถรับมือกับสภาพแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง ความสำเร็จของระบบเกษตรเชิงนิเวศมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้าน การพึ่งพาความหลากหลายของสายพันธุ์พืช/สัตว์ การสนับสนุนเศรษฐกิจชุมชน การใช้ปัจจัยการผลิต (เช่นปุ๋ย) จากธรรมชาติ การสร้างการมีส่วนร่วม/ภาคีเครือข่ายของชุมชน (<https://biothai.net> ecological-agri) (<https://www.greenpeace.or.th>)

2) **การท่องเที่ยวเชิงเกษตร** เป็นการท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ความบันเทิง การศึกษา ความสนุกสนานในกิจกรรมต่างๆ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนด้วยการจัดรูปแบบการเดินทาง ขยายเส้นทางการท่องเที่ยวและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น นำแนวคิดการอนุรักษ์ การให้ความรู้ในคุณค่าของภูมิปัญญาของเกษตรกร นำกิจกรรมการเกษตรมาเป็นทรัพยากรท่องเที่ยวหลักดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยว โดยมีเป้าหมายหลักสร้างรายได้แก่เกษตรกร และชุมชน สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวด้วยภาคีเครือข่ายด้วยชุมชนและภายนอก สร้างประสบการณ์ใหม่บนพื้นฐานความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อม/เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร/เกษตรเชิงนิเวศเป็นตลาดการท่องเที่ยวเฉพาะ (niche market) การจัดการด้านการตลาดมีลักษณะที่เจาะจงเฉพาะกลุ่ม โดยเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจในกิจกรรมทางการเกษตร ต้องการเรียนรู้ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น บริการท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ (เช่น ที่พัก ร้านอาหาร การบริการนำเที่ยว) จะเกี่ยวข้องกับเกษตรชนท (Home stay) และที่พักตามสวนเกษตร (Farm stay) (การท่องเที่ยวเชิงเกษตร <http://utcc.ac.th>)

3) **การบริหารจัดการธุรกิจ** แนวคิดด้านการบริหารจัดการเป็นการนำเสนอกรอบการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Effective and Efficient Productivity) ไปพร้อมๆ กัน ระบบบริหารจัดการจึงเน้นการมีแบบแผน กฎเกณฑ์ โครงสร้าง ลักษณะโครงสร้างองค์กร มุ่งเน้นผลผลิตสูงสุด สำหรับแนวคิดการจัดการแบบหลักการบริหาร (Administrative Management) มุ่งเน้นและให้ความสำคัญในการปรับปรุงการทำงานของฝ่ายบริหาร (ไม่มุ่งเน้นการทำงานของพนักงานฝ่ายการจัดการ โดยมีสมมติฐานว่ามีความสำเร็จจากแรงงาน จักรกลและเทคโนโลยี) หลักการบริหาร ประกอบด้วยหน้าที่ 7 ประการ ได้แก่ 1) การวางแผน (Planning) การจัดวางโครงสร้างของการทำงาน รวมไปถึงการวางแผนล่วงหน้าเพื่อเตรียมการไปจนถึงการวางแผนการทำงานของฝ่ายต่างๆ 2) การจัดองค์กร (Organizing) การจัดโครงสร้างตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ การกำหนดส่งงาน การแบ่งงานกันทำอย่างเป็นระบบ 3) การจัดการเกี่ยวกับบุคลากร (Staff) ตั้งแต่การจัดอัตรากำลัง การสรรหา การจัดตำแหน่ง การพัฒนาบุคลากร 4) การอำนวยการ (Directing) ตั้งแต่หน้าที่ในการตัดสินใจ วินิจฉัย สั่งการ ออกคำสั่ง ไปจนถึง

มอบหมายภารกิจ ภาวะผู้นำ 5) การประสานงาน (Co-ordinating) กิจกรรมในการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย รวมถึง การประสานงานในแต่ละส่วนให้สอดคล้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ 6) การรายงานการปฏิบัติการ (Reporting) ตั้งแต่งานส่วนบุคคลไปจนถึงองค์กร เพื่อให้รู้ถึงการทำงานของฝ่ายต่างๆ และควบคุมให้ดำเนินไปตามแผนงานที่ได้ กำหนดและสามารถตรวจสอบได้ 7) การบริหารงบ (Budgeting) ตั้งแต่การประเมินงบประมาณ การจัดทำบัญชี การ ตรวจสอบด้านการเงิน ไปจนถึงการนำงบประมาณมาใช้อย่างคุ้มค่า (<https://th.hmot.asia> 190419-material)

4) เศรษฐกิจดิจิทัล เป็นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลอยู่บนโลกออนไลน์ ซึ่งเป็นการนำ เทคโนโลยีมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้การดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจในทุกภาคการผลิต ของระบบเศรษฐกิจทั้งภาคการผลิต การขนส่ง การขาย และการบริการ ผลกระทบการก้าวสู่เศรษฐกิจดิจิทัลจึงช่วย ให้องค์กรสามารถลดต้นทุนทั้งในด้านการผลิตและการตลาด ส่งเสริมให้เกิดการขายโอกาสการต่อยอดในการผลิต สินค้าและบริการออกสู่ตลาด สร้างตลาดใหม่ ขยายการจ้างงาน/การสร้างงานในลักษณะใหม่ๆ เกิดการลงทุนเพิ่ม และการลงทุนข้ามแดน รวมถึงสนับสนุนการเรียนรู้ของสังคม การเข้าถึงข้อมูลขนาดใหญ่ (เช่น การสื่อสาร การเรียน การสอนผ่านระบบอินเทอร์เน็ต) การแลกเปลี่ยนข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อก้าวให้ทันกับยุคไอทีที่มีการส่งข้อมูลทำให้ สามารถเข้าถึง/ลดความซ้ำซ้อนในการสร้างเครือข่าย โดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ตและการรับมือกับภาวะภัยคุกคามไซเบอร์ที่มีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในธุรกรรมออนไลน์ ซึ่งแนวคิดในการบริหารจัดการระบบเศรษฐกิจดิจิทัลแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 Digital Commerce การขยายตัวของตลาดการค้าดิจิทัลสู่ mobile commerce และ social commerce ผ่านเว็บไซต์ออนไลน์ หรือการค้าขายบนระบบดิจิทัล ขั้นที่ 2 Digital Transformation การ นำเอาเทคโนโลยีดิจิทัล มาประยุกต์ใช้ให้เกิดมูลค่าทางธุรกิจ ขั้นที่ 3 Digital Consumption การนำเอาเทคโนโลยี ดิจิทัลมาประยุกต์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำธุรกิจ (<https://www.prd.go.th> เศรษฐกิจดิจิทัล)

7.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.2.1 การบริหารจัดการ

กิตติคุณ แสงนิล และสันติธร ภูริภักดี (2561) ศึกษาเรื่องแนวทางการบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืนด้วย หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของวิสาหกิจเพื่อสังคม กรณีศึกษา สามพรานโมเดล ผลการศึกษาพบว่า มี แนวทางสำหรับการบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน 10 แนวทาง ดังนี้ 1) มีวิสัยทัศน์ เป้าหมายที่ชัดเจน และมอง การณไกล 2) กำกับดูแลกิจการที่ดี 3) การสร้างวัฒนธรรมและปัจจัยด้านองค์กร 4) มีข้อมูลและองค์ความรู้ที่ดี 5) การบูรณาการดำเนินงานทุกกิจกรรมหลักที่สำคัญ 6) การจัดการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ 7) กระบวนการ จัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนที่มีประสิทธิภาพ 8) ความร่วมมือกันจากหลายๆภาคส่วน 9) การมีส่วนร่วมของ ทุกภาคส่วน และการสร้างความไว้วางใจกัน 10) ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ผ่านการวิจัยและ การพัฒนาใน สินค้า/บริการ/การตลาด วิสาหกิจเพื่อสังคมต้องให้ความสำคัญที่เกี่ยวกับการจัดการดำเนินงาน และการจัดการโลจิสติกส์ เพื่อเสริมสร้างนวัตกรรมเพื่อสังคมที่จะแก้ปัญหาสังคมได้อย่างแท้จริง โดยต้องอาศัย การบูรณาการในการดำเนินงานจากหลาย ๆ ภาคส่วนเพื่อให้เกิดความยั่งยืนของวิสาหกิจเพื่อสังคม

Dumitru Stratan (2017) ศึกษาเรื่อง Success factors of sustainable social enterprises through circular economy perspective ผลการศึกษาพบว่า ปัจจุบันยังขาดกรอบสนับสนุนรูปแบบธุรกิจของกิจการเพื่อ สังคมในบริบทของวิสาหกิจเศรษฐกิจ ความสำคัญของวิสาหกิจส่งผลกระทบต่อทางสังคมผ่านโมเดลธุรกิจใช้หลักการ เศรษฐกิจแบบวงกลมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับองค์กรที่มีความรับผิดชอบต่อปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อม โมเดลธุรกิจ

ใหม่คือออกแบบเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลง ความร่วมมือ เสนอคุณค่าการตอบสนองปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งการออกแบบคุณค่าทางสังคมผ่านรูปแบบธุรกิจที่มีกรอบดำเนินการจากธุรกิจกิจการเพื่อสังคม ส่งมอบคุณค่าและสร้างผลกระทบให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง (ไม่ใช่เพื่อผู้ถือหุ้นทั้งหมด) แรงผลักดันของการเปลี่ยนแปลงจะเพิ่มความสามารถในการแข่งขันระยะยาว ตลอดจนถึงสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากร

สุภากร ภิญโญฉัตรจินดา (2561) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์การเป็นผู้ประกอบการทางสังคมของประกอบการสวนอุตสาหกรรมโรจนะ จังหวัดอยุธยา พบว่า กิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมนวัตกรรมเพื่อให้เท่าทันกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่เสมอเพื่อลดต้นทุนในการผลิตและสร้างผลผลิตแบบใหม่ๆ คำนึงความเป็นธรรมต่อคู่ค้า ส่งเสริมการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นมาตรฐาน รวมทั้งเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ร่วมกับท้องถิ่นในการจัดการแก้ไขปัญหา สร้างความร่วมมือสร้างเครือข่ายในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมร่วมกันและด้วยความมุ่งมั่นคุณภาพและบริการการวางแผนการทำงานที่เป็นระบบเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดด้วยนโยบายและพันธกิจด้านการพัฒนาและจัดสรรที่ดิน การส่งเสริมการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นมาตรฐานเพื่อสร้างความไว้วางใจจากผู้ประกอบการในการเข้ามาดำเนินกิจการภายในสวนอุตสาหกรรม โดยยึดความสมดุลใน 3 มิติ ได้แก่ มิติทางด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านเศรษฐกิจ ตามลำดับ

7.2.2 การท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ

ปิยวรรณ คงประเสริฐ (2551: 2) ทำการศึกษา เรื่อง “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบบูรณาการเพื่อการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” โดยได้ทำการศึกษาเพื่อตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว และวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในภายนอกและใช้หลักการของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบบูรณาการ เพื่อวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยบูรณาการแผนพัฒนาทั้งมิติด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม ผลการศึกษา พบว่า แนวทางการวางแผนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบบูรณาการเพื่อการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ได้แก่ การพัฒนาการท่องเที่ยวที่เน้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อปลูกจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยพัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีมาตรฐานระดับโลก เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ และสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนโดยยึดหลักการการพัฒนาตามแนวทางเกษตรอินทรีย์ เกษตรยั่งยืน และเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างยั่งยืน

อภิรดี ช้วนตัน เสาวลักษณ์ รุ่งตะวันเรืองศรี และชนิภา ชูสุข (2554) การประเมินศักยภาพในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน: กรณีศึกษาอำเภูาเพเซอร์ และถ้าเจ็ดคต ตำบลปาล์มพัฒนา อำเภอมะนัง จังหวัดสตูล มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินและศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณอำเภูาเพเซอร์และถ้าเจ็ดคต โดยใช้แบบศักยภาพ 3 รูปแบบ พบว่า ส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกัน และมีศักยภาพในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับสูง มีมาตรฐานคุณภาพอยู่ในระดับดี แบบประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ มาตรฐานอยู่ในระดับกลาง แนวทางการพัฒนาศักยภาพ จากการให้ชุมชนร่วมมือกับองค์กรผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่างๆ 6 ประเด็น ได้แก่ ความสามารถในการรับการเปลี่ยนแปลงต่อระบบนิเวศและวัฒนธรรม การจัดการขยะ ประโยชน์ต่อชุมชนด้านการอนุรักษ์ ประโยชน์ต่อชุมชนด้านเศรษฐกิจ และการจัดการด้านการติดตามและการประเมินการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่

อภิถญา เลื่อนฉวี (2547) ได้ศึกษามาตรการทางกฎหมายในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ: กรณีอุทยานแห่งชาติ พบว่า อุทยานแห่งชาติของประเทศไทยได้ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ตามที่ได้บัญญัติไว้ใน มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 เป็นพื้นที่ที่มีสภาพธรรมชาติที่น่าสนใจในการพิทักษ์รักษา ให้คงอยู่ในสภาพเดิม เพื่อสงวนไว้ให้เป็นประโยชน์แก่การศึกษาและความรื่นรมย์ของประชาชน มีคุณค่าทางการศึกษาในการหาความรู้ค้นคว้าและวิจัย และเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่านานาชนิดและพันธุ์พืชหายาก ดังนั้น รูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่พึงมีและเหมาะสมสำหรับอุทยานแห่งชาติ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในการบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้น อุทยานแห่งชาติประสบปัญหาในการบริหารจัดการ ทั้งในด้านกฎหมายที่ใช้บังคับแก่อุทยาน ฯ ที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และปัญหาด้านพฤติกรรมของผู้เข้ามาใช้ประโยชน์ในอุทยานแห่งชาติ ที่ไม่เป็นไปตามหลักการของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างแท้จริง ซึ่งประเด็นของปัญหาและมาตรการแก้ไข ประกอบด้วย 1. ปัญหาทางกฎหมาย มีการบังคับใช้กฎหมายหลายฉบับในพื้นที่อุทยานแห่งชาติที่สำคัญ ได้แก่ พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติพ.ศ. 2507 และพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 จึงทำให้มีการกระทำความผิดกรณีเดียวผิดกฎหมายหลายบท บทบัญญัติของกฎหมายเหล่านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการอนุรักษ์พื้นที่ป่าและทรัพยากรธรรมชาติไว้เป็นสำคัญ มากกว่าที่จะเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวแต่ประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายยังไม่เต็มที่ เนื่องจากขาดบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ที่เพียงพอสำหรับป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิด และปัญหาความขัดแย้งกับประชาชนในพื้นที่ที่เคยอาศัยและทำกินมาก่อนมาตรการแก้ไขปัญหาคือ รัฐควรประกาศแยกพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติที่อนุญาตให้เข้าไปท่องเที่ยวได้ออกจากพื้นที่ป่าอนุรักษ์ทุกประเภท เพื่อแยกใช้กฎหมายให้ถูกต้องตามลักษณะความต้องการในพื้นที่ และควรเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นแนะนำ และบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ โดยการจัดตั้งคณะกรรมการประจำอุทยานแห่งชาติแต่ละแห่ง และให้ผู้แทนชุมชนเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการ ควรเพิ่มเขตแดนโทษตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติให้สูงขึ้น และให้รางวัลนำจับ ตลอดจนปรับแก้บทบัญญัติให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น โดยให้สามารถออกกฎกระทรวงกำหนดรูปแบบความผิดใหม่ ๆ ได้นอกจากนี้ ควรมีการรวบรวมกฎระเบียบต่าง ๆ ที่ใช้บังคับแก่อุทยานแห่งชาติ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องให้เป็นหมวดหมู่เพื่อความสะดวกในการใช้บังคับ และเป็นการแก้ปัญหาความซ้ำซ้อนและกระจัดกระจายกันของกฎหมาย

2. ปัญหาอันเกิดจากราษฎรและนักท่องเที่ยว การไม่เคารพกฎระเบียบของอุทยานแห่งชาติ การขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การสร้างความเสื่อมโทรมให้แก่ อุทยานฯ ด้วยการทำลายทรัพยากรสัตว์ป่าและพันธุ์พืชในการแก้ไขปัญหา รัฐควรใช้มาตรการป้องกันโดยการปลูกสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้แก่ประชาชน โดยเริ่มตั้งแต่เยาวชนและแทรกเข้าไปในระบบการศึกษาควรส่งเสริมให้ใช้ระบบฉลากเขียว และควรจัดให้มีการปฐมนิเทศนักท่องเที่ยวก่อนเข้า อุทยานฯ ทุกครั้งนอกจากนี้ ควรใช้มาตรการส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาอุทยานแห่งชาติ และจัดตั้งพื้นที่แนวกันชนป่าอนุรักษ์เพื่อพัฒนาเป็นป่าชุมชนในอนาคต

3. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ ซึ่งมีสาเหตุมาจากความหนาแน่นของนักท่องเที่ยวในอุทยาน ระบบการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวยังไม่มีประสิทธิภาพ การจัดเก็บและกำจัดขยะ และปัญหาด้านบุคลากรและงบประมาณที่ไม่เพียงพอ ในการปรับปรุงระบบการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ รัฐควรกำหนดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติแต่ละแห่ง ปรับรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติให้เป็น

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเท่านั้น และประสานงานกับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในการจัดเก็บและกำจัดสิ่งปฏิกูล เพื่อไม่ให้กระทบต่อสิ่งแวดล้อม

7.2.3 ท่องเที่ยวเชิงดิจิทัล

ศิริวรรณ สีหาราช (2552) ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนาการสื่อสารการตลาดออนไลน์ เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยกลยุทธ์ที่นำมาใช้มากที่สุดของการตลาดออนไลน์ คือ การประชาสัมพันธ์ ซึ่ง พรรัชกฤช ศุทธิเวทิน (2559) ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อประชากรรุ่นแซด ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีผลสอดคล้องกัน โดยชี้ให้เห็นชัดเจนมากขึ้นจากประชากรรุ่นแซดว่า กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติ คือ การโฆษณาผ่านช่องทางสังคมออนไลน์ การประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางสังคมออนไลน์ หนังสือพิมพ์และนิตยสาร และ Aghaeia, Vahedib, Kahrehc, and Piroozd (2014) ยังแสดงให้เห็นว่ายิ่งนักท่องเที่ยวสามารถรับรู้ตราสินค้าเพิ่มขึ้นมากเท่าไร คุณค่าของตราสินค้าก็เพิ่มขึ้นตามด้วย เช่นเดียวกับ Esmaili, Rezaei, Abbasi, and Eskandari (2017) ที่ทำการศึกษาเรื่อง ผลกระทบของส่วนประสมทางการตลาดต่อการรับรู้คุณค่า ภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว และความภักดีของนักท่องเที่ยว แสดงให้เห็นว่าการส่งเสริมด้านบุคลากรและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพมีผลต่อการรับรู้คุณค่า ภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวอย่างมาก ทั้งนี้ ผลการศึกษาเรื่อง คุณค่าที่ได้รับจากสถานที่ท่องเที่ยว ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจและความตั้งใจเชิงพฤติกรรม: กรณีศึกษาปลายทางการท่องเที่ยวโครเอเชีย ของ Irena (2015) แสดงให้เห็นว่า การรับรู้คุณค่าจากการท่องเที่ยวมีผลต่อความพึงพอใจและพฤติกรรมความภักดีในอนาคตของนักท่องเที่ยว

ณภัทร ญาโนภาส (2562) ได้ศึกษาเรื่อง นวัตกรรมการท่องเที่ยวยุคดิจิทัล พบว่า จากกรณีการศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวสมัยใหม่ทั้งของประเทศจีนและประเทศอื่นๆในการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น ทั้งทางด้านหลอมรวมเทคโนโลยีการสื่อสาร ระบบดิจิทัลอัจฉริยะในการบริการนักท่องเที่ยว การบูรณาการบริหารจัดการข้อมูล ระบบบริการออนไลน์อัจฉริยะ ที่ให้บริการอันสะดวกสบายและครอบคลุมถึงทุกด้านการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยว โรงแรม บริษัทนำเที่ยวหรือผู้ประกอบการต่างๆ หน่วยงานรัฐบาล พร้อมทั้งมาตรการป้องกันความปลอดภัยต่างๆ การศึกษาแนวทางการผลักดัน รูปแบบข่าวสาร ความสำคัญของส่วนประกอบของตลาด รัฐบาล ผู้ประกอบการ และการบริหารความสำคัญการค้นคว้าวิจัยการอุปโภคบริโภคของตลาดนวัตกรรมการท่องเที่ยวในยุคนี้ในการนำมาเชื่อมโยงและเป็นแนวทางในการศึกษาสู่นโยบายและยุทธศาสตร์ของประเทศไทยเพื่อมุ่งสู่การเป็นการท่องเที่ยว 4.0 การท่องเที่ยวด้วยระบบดิจิทัลกับทุกภาคส่วน พร้อมทั้งคาดการณ์กับปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้กับการเดินทางพัฒนาสู่การท่องเที่ยวด้วยระบบดิจิทัล ไม่ว่าจะเป็นการบริหารจัดการข้อมูลขนาดใหญ่ของการท่องเที่ยวอัจฉริยะที่จะเกิดขึ้น การคัดกรองข่าวสารที่เป็นจริง สิทธิประโยชน์ของผู้ที่ขาดความรู้ความเข้าใจ ความซับซ้อนของระบบอีกทั้งการลงทุนในการพัฒนาระบบในจำนวนลงทุนที่สูง ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ควรวิจัยและค้นคว้าให้สมควรก่อนการพัฒนาการใช้ นวัตกรรมเทคโนโลยีในการพัฒนาระบบการท่องเที่ยวให้ประเทศไทยเพื่อเดินทางสู่เมืองการท่องเที่ยวอัจฉริยะ

8. ระเบียบวิธีวิจัยและวิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินงานในโครงการวิจัยนี้เป็นการทำงานในลักษณะของการบูรณาการร่วมกับภาคีเครือข่ายในพื้นที่ต้นแบบ (บ้านสันเจริญ) โดยให้ความสำคัญกับการปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมในการกำหนดชุดข้อมูลที่ต้องจัดเก็บ และการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่รวบรวม เพื่อให้ได้รายการข้อมูลที่สำคัญสำหรับนำมาใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบนพื้นฐานของความต้องการของชุมชนเป็นสำคัญ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินงานพอสังเขปดังนี้

1) ประชุมร่วมกับชุมชนเป้าหมายเพื่อจัดตั้งทีมงานของชุมชน สำหรับการออกแบบระบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งมีทั้งข้อมูลทางการเกษตร ข้อมูลทางการท่องเที่ยว และข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ ฯลฯ

2) กำหนดนิยาม ขอบเขตการทำงานที่ชัดเจน ก่อนมาพัฒนาเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบสำรวจ แบบสอบถาม เป็นต้น พร้อมกับคู่มือในการบริหารจัดการข้อมูลบนฐานการมีส่วนร่วม

3) จัดเก็บรวบรวมข้อมูลร่วมกับทีมงานของชุมชนด้วยเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นมา พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้อง

4) ออกแบบระบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลตามหมวดหมู่ของข้อมูลและเครื่องมือที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนที่ 2

5) ทดสอบการใช้ประโยชน์ระบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับทีมงานของชุมชน ด้วยการนำมาประกอบการพัฒนาและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบนพื้นที่สูงในพื้นที่เป้าหมาย (บ้านสันเจริญ)

6) จัดทำคู่มือการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พร้อมทั้งเผยแพร่และส่งมอบฐานข้อมูลดิจิทัลผ่านการจัดอบรมให้กับตัวแทนชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจจะนำฐานข้อมูลดิจิทัลไปใช้ประโยชน์

เอกสารอ้างอิง

ปิยวรรณ คงประเสริฐ. 2551. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบบูรณาการเพื่อการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี.วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. มิ่งสรรพ์ ขาวสอาด และคณะ. (2556). **เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยการท่องเที่ยว**. โครงการเมธีวิจัยอาวุโส.

<https://famsuantua.files.wordpress.com/2016/02/000400.pdf>

อภิญา เลื่อนฉวี. (2547). รายงานการศึกษาวิจัยเรื่องมาตรการทางกฎหมายในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ: ศึกษาเฉพาะกรณีอุทยานแห่งชาติ. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

อภิรดี ช้วนตัน เสาวลักษณ์ รุ่งตะวันเรืองศรี และชนิภา ชูสุข (2554) การประเมินศักยภาพในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน: กรณีศึกษาถ้ำภูผาเพชร และถ้ำเจ็ดคต ตำบลป่าลุ่มพัฒนา อำเภอมะนัง จังหวัดสตูล วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ปีที่ 17 ฉบับที่ 1 หน้า 47-74

- ศิริวรรณ สีหาราช. (2552). กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนาการสื่อสารการตลาดออนไลน์ เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน.เศรษฐกิจฐานราก [ออนไลน์]. (2563). https://web.codi.or.th/development_project/20201125-20029/
- 2563 “เกี่ยวกับสภาพพื้นที่สูง”. แหล่งที่มา. [ระบบออนไลน์]. <https://www.hrdi.or.th/about/Highland>
- สำนักงานจังหวัดน่าน. (2564). **แผนพัฒนาจังหวัดน่าน (พ.ศ.2566-2570)**. คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ จังหวัดน่าน (ก.บ.จ.น่าน). <http://www.nan.go.th/upload/1614140619.pdf>.
- สุภากร ภิญโญฉัตรจินดา (2561). “การวิเคราะห์การเป็นผู้ประกอบการทางสังคมของผู้ประกอบการในเขตประกอบการสวนอุตสาหกรรมโรจนะ จังหวัดอยุธยา”. Veridian E-Journal, Silpakorn University. ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. 11(1) 662-678.
- ClearlySo, (n.d.). *what is Social Business and Enterprise?*. From <http://www.clearlyso.com/resources/what-is-Social-Business-and-Enterprise?-html>.
- Dumitru Stratan. (2017). SUCCESS FACTOR OF SUSTANABLE SOCIAL ENTERPRISE TROUGH CIRCULAR ECONOMY PERSPECTIVE.
- Eversole, R, (2013). *Social Enterprices as Local Development Actors: Insights* from Tasmania. Local Economy, 28(6),567-579
- Ezgi & Ceyda, U.(February 2013) *Corporate Social Responsibility versus Social Business*. Journal of Economics, Business and Management, 1(1), 62-65.
- Laville J.L.,& Nyssens M. (2001). *The Social Enterprise: Towards a theoretical socio-economic approach*. From.<http://www.ssc.wisc.edu/right/Social%20Economy%20PDFs/THE%20EMERGENCE%20SOCIAL%20ENTERPRISE/TEOSE-17.pdf>.
- Mamathi, C. H. (2021). Effect of reactance window drying (RWD) and low temperature low humidity (LTLH) drying on the physical, nutritional and functional characteristics of pineapple slices. *The Pharma Innovation Journal*, 1883-1892
- Wronka, M (2013). *Analyzing the success of Social Enterprise- Critical Success Factors Perspective*. From <http://www.tokknowpress.net/ISBN/978-961-6914-02-4/paper/ML13-269.pdf>.

ส่วนที่ 3 แผนการทำงาน

1. แผนการดำเนินงานวิจัย (แสดงแผนการดำเนินงานรายการกิจกรรมและระยะเวลาที่ใช้ ในแต่ละปีงบประมาณ)

ปีงบประมาณ	กิจกรรม	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	ร้อยละของกิจกรรม ในปีงบประมาณ	
2569	1. ประสานงานตัวแทนและแกนนำชุมชน โดยเฉพาะกลุ่มคนรุ่นใหม่ เพื่อกำหนดทีมทำงานร่วมกับคณะวิจัย	✓												5	
	2. จัดประชุมร่วมกับตัวแทนและแกนนำชุมชนเพื่อร่วมกันกำหนด ชุดข้อมูลที่ต้องการสำรวจ	✓	✓	✓											
	3. พัฒนา ออกแบบ และทดสอบแบบสำรวจข้อมูลภายในชุมชน			✓	✓										5
	4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลภายในชุมชนร่วมกับตัวแทนชุมชน					✓	✓	✓							20
	5. ถ่ายทอดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลให้กับตัวแทนชุมชน									✓	✓				20
	6. พัฒนา และออกแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล									✓	✓				10
	7. ทดสอบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล										✓	✓	✓		30
	8. จัดทำคู่มือการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล												✓		5
	9. ประชุมถ่ายทอดความรู้ในการใช้และ update ข้อมูลในฐานข้อมูลดิจิทัลให้กับตัวแทนชุมชน													✓	5
	10. ส่งมอบฐานข้อมูลดิจิทัลพร้อมคู่มือให้กับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง													✓	

หมายเหตุ : ขั้นตอนการจัดทำข้อเสนอโครงการ กิจกรรมให้ระบุเดือนที่คาดว่าจะดำเนินการ กรณีที่โครงการได้รับการอนุมัติ และเข้าสู่ขั้นตอนการนำเข้าโครงการสู่ Ongoing ระบบจะให้ระบุชื่อเดือนที่เริ่มดำเนินงานโครงการ แล้วระบบจะดำเนินการอัปเดตเดือนที่ทั้งหมด ให้อยู่ในรูปแบบ ชื่อเดือน เช่น เริ่มดำเนินโครงการเดือน ตุลาคม 2568 จากตัวอย่าง กิจกรรมที่ 1 จะถูกระบุเป็นเดือนตุลาคม

2. พื้นที่ทำวิจัย : โปรดระบุสถานที่ทำวิจัยจำแนกตามโครงการวิจัยโดยใช้ฐานข้อมูลจากระบบ และเพิ่มเติมชื่อเฉพาะ เช่น ชุมชน หมู่บ้าน

ในประเทศ/ต่างประเทศ	ชื่อประเทศ/จังหวัด	ชื่อสถานที่
ในประเทศ	น่าน	บ้านสันเจริญ อำเภอท่าวังผา และอำเภอบัว

3. พื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากการวิจัย

ในประเทศ/ต่างประเทศ	ชื่อประเทศ/จังหวัด	ชื่อสถานที่
ในประเทศ	น่าน	ทั้งจังหวัด
ในประเทศ	ภาคเหนือตอนบน	พื้นที่สูงที่มีศักยภาพในการเชื่อมโยงเกษตรเชิงนิเวศกับการท่องเที่ยว เช่น เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน เป็นต้น

4. แผนการใช้จ่ายงบประมาณของโครงการวิจัย

1) แสดงรายละเอียดประมาณการงบประมาณตลอดโครงการ (กรณีของงบประมาณเป็นโครงการต่อเนื่อง ระยะเวลาดำเนินการวิจัยมากกว่า 1 ปี ให้แสดงงบประมาณตลอดแผนการดำเนินงาน) โดยแบ่งเป็นหมวดต่าง ๆ ดังนี้

งบประมาณ	หมวดงบประมาณ	รายละเอียดงบประมาณ	จำนวน	หน่วยนับ	คน/รายการ	ครั้ง/เดือน	ราคาต่อหน่วย	งบประมาณ (บาท)	งบประมาณรวมในรายการค่าใช้จ่าย (บาท)
งบดำเนินงาน									600,000
	1 ค่าจ้าง								180,000
		1. ค่าจ้างผู้ช่วยวิจัยปริญญาตรี	6	เดือน	2	1	15,000	180,000	
	2 ค่าวัสดุ								33,500
								-	
	วัสดุสำนักงาน								10,100
		1.กระดาษ สี	11	รีม	1	1	100	1,100	
		2.ปากกา	5	กล่อง	1	1	260	1,300	
		3.น้ำดื่ม ขนาด 600 มล. แพ็ค 12 ขวด	5	แพ็ค	4	5	60	6,000	
	วัสดุคอมพิวเตอร์								23,400
								-	
		1. ตลับผงหมึกสำหรับเครื่องพิมพ์แบบเลเซอร์	3	ตลับ	1	1	1,700	5,100	
		2. โปรแกรมคอมพิวเตอร์หรือซอฟต์แวร์	1	หน่วย	1	1	20,000	20,000	
	3 ค่าใช้สอย								380,500
								-	
		1. ค่าอาหารกลางวัน	5	ครั้ง	30	3	120	54,000	
		2. ค่าอาหารว่าง	10	ครั้ง	30	3	35	31,500	

งบประมาณ	หมวดงบประมาณ	รายละเอียดงบประมาณ	จำนวน	หน่วยนับ	คน/รายการ	ครั้ง/เดือน	ราคาต่อหน่วย	งบประมาณ (บาท)	งบประมาณรวมในรายการค่าใช้จ่าย (บาท)
		3. ค่าอาหารเย็น	4	คน	4	10	150	24,000	
		4. ค่าจ้างเหมารถตู้	1	คัน	4	10	1,800	72,000	
		5. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	1	คัน	4	10	1,500	60,000	
		6. ค่าที่พัก	4	คน	4	10	850	136,000	
		7. ค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมิน ร่างรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์	2	คน	1	1	1,500	3,000	
		8. ค่าถ่ายเอกสาร	5,000	แผ่น	1	1	0.5	2,500	
	4 ค่าสาธารณูปโภค							-	6,000
		1. ค่าสาธารณูปโภค เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ						6,000	
รวม									600,000

4.1 รายละเอียดการจัดซื้อครุภัณฑ์ : กรณีมีความต้องการซื้อครุภัณฑ์ให้ใส่รายละเอียด ดังนี้

ชื่อครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ที่ขอสนับสนุน			เหตุผลและความจำเป็นต่อโครงการ	การใช้ประโยชน์ของครุภัณฑ์นี้เมื่อโครงการสิ้นสุด
	รายละเอียดครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ที่มีอยู่เดิม และเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย (ถ้ามี)	สถานภาพการใช้งาน ณ ปัจจุบัน		

- แนบใบเสนอราคาจาก 3 บริษัทประกอบไปด้วย

5) มาตรฐานการวิจัย

- มีการใช้สัตว์ทดลอง
- มีการวิจัยในมนุษย์
- มีการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานด้านเทคโนโลยีชีวภาพสมัยใหม่
- มีการใช้ห้องปฏิบัติการที่เกี่ยวกับสารเคมี

6) หน่วยงานร่วมดำเนินการ/ภาคเอกชนหรือชุมชนที่ร่วมลงทุนหรือดำเนินการ

ลำดับที่	ปีงบประมาณ	ชื่อหน่วยงานรัฐ/บริษัท/หน่วยงานต่างประเทศ	แนวทางร่วมดำเนินการ	การร่วมลงทุนในรูปแบบตัวเงิน (in-cash) (บาท)	การร่วมลงทุนในรูปแบบอื่น (in-kind)	รวม
1	2568-2569	อบต/อบจ	การร่วมลงทุนเพื่อการพัฒนาเส้นทางทางท่องเที่ยว	ประมาณ 50,000 บาท	ประมาณ 50,000 บาท	ประมาณ 100,000 บาท

2	2569-	วิสาหกิจ ชุมชนแปรรูป กาแฟน่าน/ วิสาหกิจ ชุมชนแปรรูป กาแฟสวนยา หลวง	การร่วมลงทุน ในการเก็บ รวบรวมข้อมูล	-	วิสาหกิจละ 30,000 บาท	ประมาณ 60,000 บาท
---	-------	--	---	---	--------------------------	-------------------------

7. ระดับความพร้อมที่มีอยู่ในปัจจุบัน (ถ้ามี)*

7.1 ระดับความพร้อมทางเทคโนโลยี (Technology Readiness Level: TRL)*

1) TRL ณ ปัจจุบัน ระดับ 6

ชุมชนบ้านสันเจริญ ประกอบด้วยเกษตรกรผู้ผลิตกาแฟ 185 ราย ผู้ประกอบการ 33 ราย ที่มีการแปรรูป green bean 3 รูปแบบ อบรมจัดทำต้นแบบแผนที่พื้นที่ปลูกกาแฟ 5,600 ไร่ โรงงานแปรรูป 33 แห่ง และแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนในรูปแบบของอนาล็อก โดยโครงการวิจัยจะเข้าไปพัฒนาต้นแบบระบบฐานข้อมูลดิจิทัลที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศที่เป็นการเชื่อมต่อธุรกิจเกษตรเชิงนิเวศกับการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ และเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ในอำเภอปัว และอำเภอในโซนทิศเหนือของจังหวัดน่าน เช่น เชียงกลาง หุ่นช้าง บ่อเกลือ เฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น

2) TRL เมื่องานวิจัยเสร็จสิ้นระดับ 7

หลังจากสิ้นโครงการจะเกิดระบบฐานข้อมูลดิจิทัลในระดับชุมชน (บ้านสันเจริญ) ที่ประกอบไปด้วยข้อมูลดิจิทัลที่สำคัญตามความต้องการของชุมชน ซึ่งจะมีทั้งข้อมูลทางด้านการเกษตร (โดยเฉพาะกาแฟ) ตลอดจนห่วงโซ่อุปทาน ข้อมูลทางด้านการท่องเที่ยว และข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ ฯลฯ ที่ได้มีการทดสอบการใช้ประโยชน์ร่วมกับตัวแทนชุมชน ด้วยการนำมาประกอบการพัฒนาและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศบนพื้นที่สูงในพื้นที่บ้านสันเจริญ

7.2 ระดับความพร้อมทางสังคม (Societal Readiness Level: SRL)*

1) SRL ณ ปัจจุบัน ระดับ 7

โครงการมีความร่วมมือกับ อบรม.ผาทอง และวิสาหกิจชุมชนผู้แปรรูปกาแฟสวนยาหลวง ผู้ประกอบการ สมาคมผู้ประกอบการท่องเที่ยวจังหวัดน่าน หอการค้าจังหวัดน่าน และการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเดิม (การพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อสังคมด้วยห่วงโซ่คุณค่ากับการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมสังคมคุณธรรมในจังหวัดน่าน) เพื่อขยายโอกาสธุรกิจชุมชนด้วยฐานข้อมูลการท่องเที่ยวด้วยระบบดิจิทัล

2) SRL เมื่องานวิจัยเสร็จสิ้นระดับ 8

หลังจากสิ้นโครงการจะมีชุดของข้อมูลดิจิทัลที่ถูกจัดเก็บในระบบฐานข้อมูลดิจิทัล สำหรับนำมาใช้เพื่อประกอบการให้ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศของชุมชนบ้านสันเจริญที่เป็นการ

เชื่อมต่อระหว่างห่วงโซ่อุปทานกาแฟกับการท่องเที่ยว เพื่อเป็นการขยายโอกาสให้กับธุรกิจชุมชนที่เกี่ยวข้องทั้งที่เป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกาแฟและการท่องเที่ยว

8. แนวทางการขับเคลื่อนผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปสู่ผลลัพธ์และผลกระทบ

8.1 การเชื่อมโยงกับนักวิจัยที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ทำกรวิจัยทั้งในและต่างประเทศ (ถ้ามี)

(Connections with other experts within and outside Thailand) และแผนที่จะติดต่อหรือสร้างความสัมพันธ์กับผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งการสร้างทีมงานวิจัยในอนาคตด้วย

โครงการมีแผนที่จะสร้างความร่วมมือกับคณาจารย์และนักวิจัยในพื้นที่ เช่น คณาจารย์จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน อาจารย์จากวิทยาลัยชุมชนน่าน เป็นต้น รวมทั้ง Q Grader ทั้งในหมู่บ้านและจังหวัด

8.2 การเชื่อมโยงหรือความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัย (Stakeholder and User Engagement) โดยระบุชื่อหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาสังคมและชุมชน โดยอธิบายกระบวนการดำเนินงานร่วมกันและการเชื่อมโยงการขับเคลื่อนผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์อย่างชัดเจนรวมถึงอธิบายกระบวนการดำเนินงานต่อเนื่องของผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น

โครงการมีแผนที่จะสร้างการมีส่วนร่วมและความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายในระดับชุมชน องค์กรปกครองท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และหน่วยงานภาครัฐ เช่น พาณิชย์จังหวัด ททท. อบต. อบจ เป็นต้น รวมทั้งการใช้ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง เช่น สมาคมผู้ประกอบการท่องเที่ยว สมาคมผู้ประกอบการโรงแรมที่พัก ชมรมกาแฟน่าน ชมรมกาแฟพิเศษน่าน เป็นต้น

ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหัวหน้าโครงการ ในการบริหารโครงการย้อนหลังไม่เกิน 5 ปี (กรอกไม่เกิน 5 ลำดับโดยเน้นโครงการที่เกิดผลกระทบสูง)

ชื่อโครงการวิจัย	หน่วยงานที่ได้รับทุน	ปีที่ได้รับงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)
การพัฒนานวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม	2565	-
การสร้างนวัตกรรมชุมชนท่องเที่ยวเกษตรอินทรีย์ต้นแบบโดยชุมชนมีส่วนร่วม	หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)	2565	-

ส่วนที่ 4 ผลผลิต/ผลลัพธ์/ผลกระทบ

1. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ด้านวิชาการ

ระบุคำอธิบาย.....

ผู้ได้รับผลประโยชน์.....

ด้านสังคม

ด้านสาธารณะ ด้านชุมชนและพื้นที่ ด้านสิ่งแวดล้อม

ระบุคำอธิบาย ชุมชนมีข้อมูลสำหรับใช้ตัดสินใจเพื่อวางแผนทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศของชุมชน รวมถึงการวางแผนการผลิตกาแฟที่เหมาะสมกับความต้องการของตลาดและพื้นที่
ผู้ได้รับผลประโยชน์ ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตกาแฟตลอดห่วงโซ่อุปทาน และคนในชุมชนที่สนใจพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศในชุมชน รวมถึง อบต.

ด้านนโยบาย

ระบุคำอธิบาย ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/มาตรการการพัฒนาต่อยอดที่นำไปสู่การเพิ่มช่องทางและตลาดใหม่ของการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ

ผู้ได้รับผลประโยชน์ เกษตรกร/ชุมชน/ผู้สนใจเป็นผู้ประกอบการใหม่/อบต./อบจ./เกษตรจังหวัด/สหกรณ์จังหวัด/เกษตรและสหกรณ์จังหวัด/สมาคมการท่องเที่ยวจังหวัด/สมาคมผู้ประกอบการโรงแรมที่พัก/ททท

.....

ด้านเศรษฐกิจ

ระบุคำอธิบาย **ผลผลิตที่ 1**.ระบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศด้วยข้อมูลดิจิทัล
ผลผลิตที่ 2.แนวทางการใช้ประโยชน์ระบบดิจิทัลที่พัฒนามีแนวทางการใช้ข้อมูลระบบดิจิทัลเพื่อเพิ่มโอกาสการตลาด **ผลผลิตที่ 3** เครือข่ายผู้ประกอบการ (ผู้ผลิตเกษตรและผู้ประกอบการท่องเที่ยว)มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการธุรกิจ

.....

ผู้ได้รับผลประโยชน์ได้แก่.ชุมชน/ผู้ประกอบการใน2ห่วงโซ่อุปทาน/หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่มีส่วน
ได้ส่วนเสีย

2. ผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับ (Output)

ผลผลิต	ประเภทผลผลิต	รายละเอียดของผลผลิต	จำนวนนำส่ง	หน่วยนับ
1.ระบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้วยระบบดิจิทัล	ระบบและกลไก	องค์ประกอบและกลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เชื่อมโยงข้อมูลโซ่คุณค่าของชุมชนเพื่อสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยว	1	ระบบ
2.แนวทางการใช้ประโยชน์ระบบดิจิทัลที่พัฒนา	ระบบและกลไก	ระบบและกลไกการบริหารจัดการเส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกิจกรรมโซ่คุณค่าการผลิต/วิถีชีวิตชุมชน/กับการเส้นทางการท่องเที่ยว	1	ระบบ
3.เครือข่ายผู้ประกอบการ	ฐานข้อมูล	เชื่อมโยงเครือข่ายให้ร่วมบริหารจัดการฐานข้อมูลกิจกรรมการผลิตเชิงนิเวศและ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	2	เครือข่าย
4.ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	.ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและมาตรการการบริหารจัดการช่องทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	1	ชุด

หมายเหตุ กรอกข้อมูลเฉพาะผลผลิตที่โครงการคาดว่าจะได้รับและสามารถทำได้จริง เนื่องจากเป็นตัวชี้วัดในการประเมินผลของหน่วยงาน (หากผลผลิตข้อใดไม่มีไม่ต้องระบุ และขอให้ตัดออก)

3. ผลลัพธ์ (Expected Outcomes) ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

ผลที่คาดว่าจะได้รับ (ทำ dropdown list ให้เลือก)	จำนวน	หน่วยนับ	รายละเอียดของ ผลลัพธ์	ผู้ใช้ประโยชน์ (Users)/ ผู้ได้รับผลประโยชน์ (Beneficiaries)
ผลงานตีพิมพ์ (Publications)				
การอ้างอิง (Citations)				
เครื่องมือและระเบียบวิธีการวิจัย (Research Tools and Methods)				

ผลที่คาดว่าจะได้รับ (ทำ dropdown list ให้เลือก)	จำนวน	หน่วยนับ	รายละเอียดของ ผลลัพธ์	ผู้ใช้ประโยชน์ (Users)/ ผู้ได้รับผลประโยชน์ (Beneficiaries)
ฐานข้อมูลและแบบจำลองวิจัย (Research Databases and Models)	1	ฐานข้อมูล		ชุมชน/อบต./อบจ./ สมาคมการท่องเที่ยว จังหวัด/สมาคม ผู้ประกอบการโรงแรม ที่พัก/ททท.
ความก้าวหน้าในวิชาชีพของบุคลากรด้าน วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม (Next Destination)				
รางวัลและการยอมรับ (Awards and Recognitions)				
การใช้ประโยชน์จากเครื่องมือ อุปกรณ์ห้องวิจัย และโครงสร้างพื้นฐาน (Use of Facilities and Resources)	1	ชุด		ชุมชน/อบต./อบจ./ สมาคมการท่องเที่ยว จังหวัด/สมาคม ผู้ประกอบการโรงแรม ที่พัก/ททท.
ทรัพย์สินทางปัญญา การขึ้นทะเบียนพันธุ์ พืชและ พันธุ์สัตว์ และการอนุญาตให้ใช้สิทธิ (Intellectual property, Registered Plants Varieties and Animals Breeding and Licensing)				
การถ่ายทอดเทคโนโลยี (Technology Transfer)	2	เครือข่าย	เครือข่าย ผู้ประกอบการใน โซ่อุปทานการ ผลิต/เครือข่าย ผู้ประกอบการใน เส้นทางท่องเที่ยว เกษตรเชิงนิเวศ	
ผลิตภัณฑ์และกระบวนการ บริการ และการ รับรองมาตรฐานใหม่ (New				

ผลที่คาดว่าจะได้รับ (ทำ dropdown list ให้เลือก)	จำนวน	หน่วยนับ	รายละเอียดของ ผลลัพธ์	ผู้ใช้ประโยชน์ (Users)/ ผู้ได้รับผลประโยชน์ (Beneficiaries)
Products/Processes, New Services and New Standard Assurances)				
ทุนวิจัยต่อยอด (Further Funding)				
ความร่วมมือหรือหุ้นส่วน ความร่วมมือ (Collaborations and Partnerships)	2	ความร่วมมือใน การบริหาร จัดการธุรกิจ โดยระบบดิจิทัล		
การผลักดันนโยบาย แนวปฏิบัติ แผนและ กฎระเบียบ (Influence on Policy, Practice, Plan and Regulations)	1	นโยบาย/ มาตรการ	การผลักดันการใช้ ประโยชน์กับ หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน	
กิจกรรมสร้างการมีส่วนร่วม (Engagement activities)	มากกว่า 5	หน่วยงาน		ชุมชน/อบต./อบจ./ เกษตรจังหวัด/ สหกรณ์จังหวัด/ เกษตรและสหกรณ์ จังหวัด/สมาคมการ ท่องเที่ยวจังหวัด/ สมาคมผู้ประกอบการ โรงแรมที่พัก/ททท.

4. ผลกระทบ (Expected Impacts) ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

ด้านวิชาการ

รายละเอียดผลกระทบ.....
.....

ด้านสังคม ชุมชนบนพื้นที่สูงมีการสร้างงานแก่คนรุ่นใหม่/ลดการเคลื่อนย้ายแรงงานออกไปทำงานนอกพื้นที่ และชุมชนสามารถอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น/ชนเผ่า ขยายโอกาสการสร้างงานสร้างอาชีพและสร้างผู้ประกอบการใหม่

○ ด้านสาธารณะ ⊗ ด้านชุมชนและพื้นที่ ○ ด้านสิ่งแวดล้อม

รายละเอียดผลกระทบ เกิดเครือข่ายความร่วมมือในการบูรณาการการสร้างอาชีพแก่ชุมชนและท้องถิ่น เพื่อการพัฒนาด้วยสมดุลทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

○ ด้านนโยบาย

รายละเอียดผลกระทบ.....
.....

⊗ ด้านเศรษฐกิจ

ชุมชนบนพื้นที่สูงมีมูลค่าเพิ่ม/รายได้เพิ่ม 3 ทาง ประกอบด้วย

- 1.รายได้เพิ่มจากระบบเกษตรเชิงนิเวศของกาแฟแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการในอุตสาหกรรม
- 2.รายได้เพิ่มของชุมชนจากกิจกรรมการท่องเที่ยวที่นำคุณค่าจากทุนสังคม (เช่นวิถีชีวิต/วัฒนธรรมชนเผ่า) สร้างคุณค่าด้วยกิจกรรมเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว
- 3.มีส่วนในการเพิ่มรายได้แก่ผู้ประกอบการที่อื่นๆ เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแผนที่ผลลัพธ์ (Outcome Mapping) ของโครงการ

Input	Activity	Output	Outcome
<p>ปัจจัยนำเข้า</p> <p>1.งบประมาณ 600,000 บาท ค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน (In-cash) 600,000 บาท (ของโครงการ)</p> <p>2. เวลาในการดำเนินกิจกรรมของผู้เข้าร่วมการวิจัย 1 ปี</p> <p>3.การดำเนินกิจกรรมของหน่วยงานหรือผู้ประกอบการที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับโครงการ, เทคโนโลยีการผลิตต่างๆ)</p>	<p>1) การเก็บข้อมูล/การอบรมเชิงปฏิบัติการของเกษตรกร/ผู้ประกอบการ</p> <p>2.การอบรมเชิงปฏิบัติการ/การพัฒนากิจกรรมและเส้นทางการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ</p> <p>3.การประชุมพัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบด้วยข้อมูลดิจิทัล</p> <p>4การประชุมเพื่อทดสอบระบบที่พัฒนาขึ้น</p> <p>5.การประชุมเวทีแลกเปลี่ยนเพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและมาตรการการ</p>	<p>1. ระบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศด้วยระบบดิจิทัล</p> <p>2. แนวทางการใช้ประโยชน์ระบบดิจิทัลที่พัฒนา</p> <p>3.เครือข่ายผู้ประกอบการธุรกิจชุมชนและเครือข่ายผู้ประกอบการการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ</p> <p>4.ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อการขับเคลื่อนและพัฒนาต่อยอด</p>	<p>1.ทางด้านเศรษฐกิจ -เพิ่มรายได้สุทธิของเกษตรกรผู้ผลิตกาแฟประมาณ /ผู้ประกอบการกาแฟในโซ่อุปทานและผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ร้อยละ 10</p> <p>2.ทางด้านสังคม -เกิดเครือข่ายความร่วมมือในการบูรณาการการสร้างอาชีพแก่ชุมชนและท้องถิ่น</p>

	ขับเคลื่อนเพื่อใช้ ประโยชน์ต่อเนื่อง		
--	---	--	--

ลงลายมือชื่อ หัวหน้าโครงการวิจัย/ผู้ร่วมวิจัย/ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัด

ลงชื่อ
 (อาจารย์ ดร.กิติ ตระการศิริวานิช)
 หัวหน้าโครงการวิจัย
 วันที่ 31 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2567

ลงชื่อ
 (รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร กิรติการกุล)
 ผู้ร่วมวิจัย
 วันที่ 31 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2567

ลงชื่อ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรัน ชลประเสริฐสุข)
 ผู้ร่วมวิจัย
 วันที่ 31 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2567

ลงชื่อ
 (อาจารย์ ดร.กิติ ตระการศิริวานิช)
 ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัด
 วันที่ 31 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2567